Congresul regional național-socialist din Germania

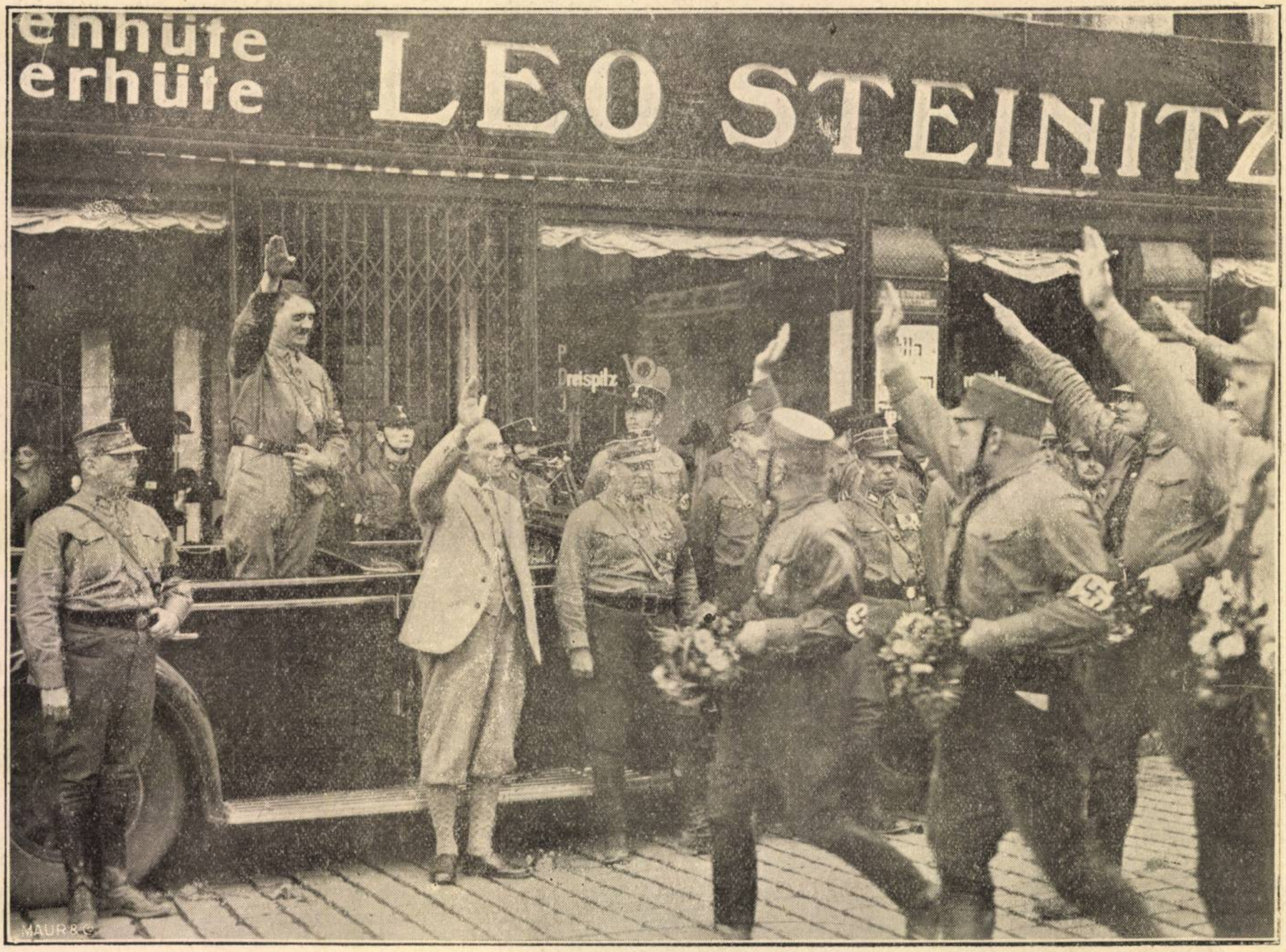

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La Gera s'a ținut deunăzi un Congres regional al național-socialiștilor germani, urmat de o defilare pe piața Târgului. Iată cum a început defilarea unei formațiuni militare a partidului, în fața șefului Adolf Hitler (în picioare, în automobil), a fostului ministru dr. Frick și a locotenent-colonelului Röhm (în fața automobilului la stânga lui Hitler).

Problemă fiscală delicată

In Statele Unite s'a ivit o problemă fiscală delicată.

Surorile Daisy și Violet Hilton Skinner au refuzat să plătească impozitul cerut de perceptorul din San Francisco, — vor să-l plătească, dar numai pentru o persoană, nu pentru două.

Motivul invocat de surorile Hilton Skinner nu e lipsit de rațiune.

Ele sunt surori siameze, adecă împreunate printr'o membrană de carne, și nu sunt în definitiv decât una și aceiaș persoană.

Pe lângă aceasta, e vorba de un impozit pe salariu. Și salariul pe care îl primesc acele surori siameze pentru exhibiția lor comună în music-halluri, e unul și acelaș salariu pentru amândouă. Și acest salariu unic ar fi nedrept să fie impus de două ori.

Agenții fiscului răspund că impozitul se plătește pe cap de locuitor. Și sunt două capete.

Judecata va decide de partea cui e dreptatea.

Natura, căreea îi place să creeze fenomene, nu se sinchisește de repercursiunile lor... fiscale!

Un vapor salvează 85 de naufragiați

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Vaporul german „General Osorio" a venit, în drumul său din Argentina la Hamburg, la Cap Boi (pe insula San Sebastian), în ajutorul vaporului american naufragiat „Western World". Grație prudenții căpitanului Allers depe „General Osorio" au putut fi salvați 85 de pasageri și 3 stewardese. Vedem mai sus barca de salvare No. 13 (cifra aceasta nu a fost fatală!) îmbarcând pasageri depe „Western World" și în medalion pe căpitanul Allers.

Inundaţiile teribile din Anglia

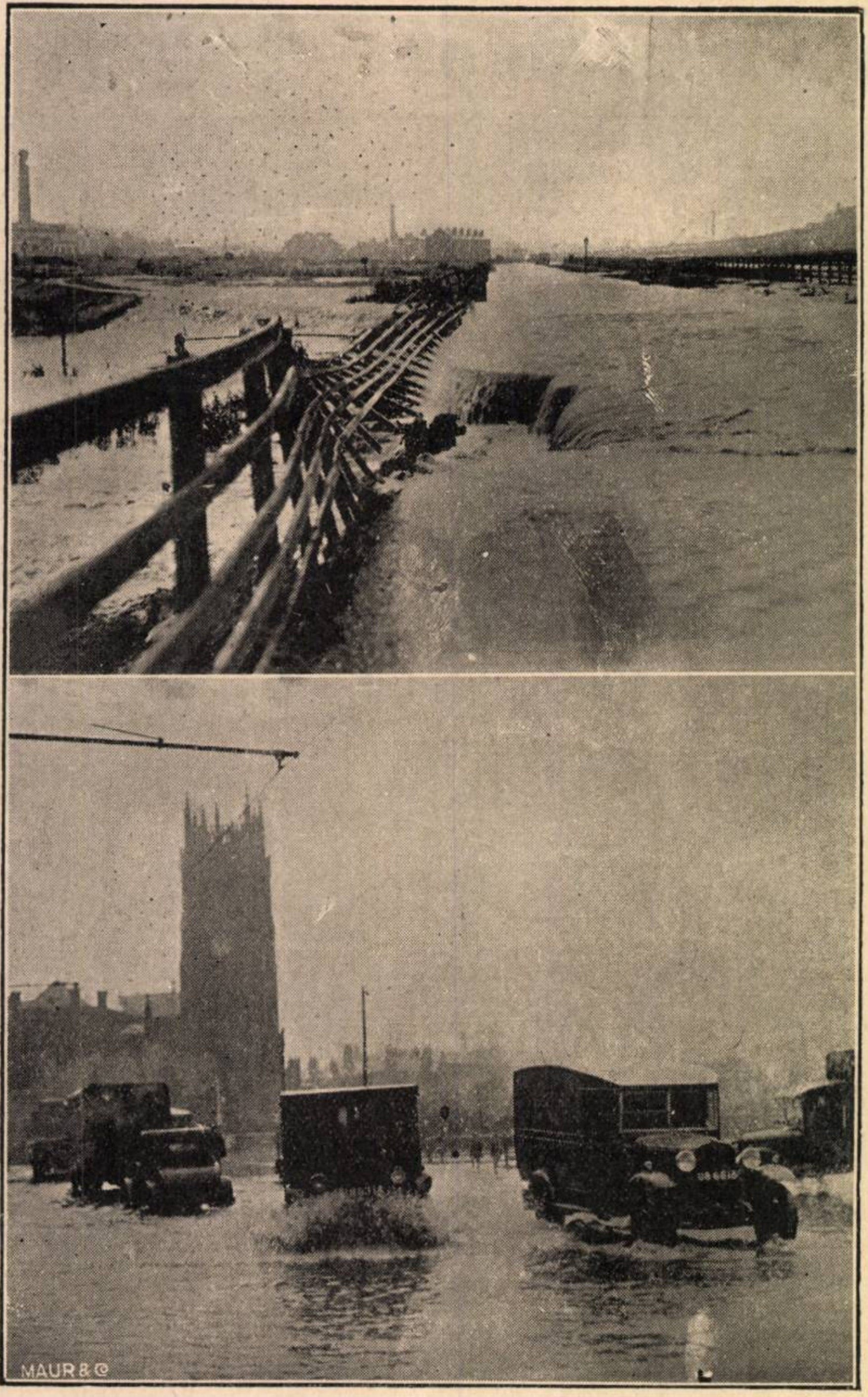

(*Photo „The New York Times", Ltd., Berlin*)

Iată două instantanee impresionante dela recentele inundaţii din Anglia (districtul Xorkshire): *Sus*, o şosea acoperită cu apă între Leeds şi Morley; şinele sunt cu desăvârşire distruse. — *Jos*, o scenă a inundaţiei din oraşul Leeds, în jurul bisericii Paris.

In vizită la un fiu de rege

Ducele de York, unul din fiii regelui Angliei, a invitat zilele trecute patru sute de tineri Englezi să-şi petreacă vacanţa în corturi pe proprietatea sa din Southwold Common, pe coastele comitatului Suffolk. La 5 şi 6 August, ducele a stat şi el în tabără cu pensionarii săi.

Tinerii sunt repartizaţi în 20 de secţiuni de câte 20 de persoane; fiecare secţiune e compusă din 10 muncitori şi 10 studenţi, şi aceasta e originalitatea şi meritul operei prinţului: tot timpul, muncitorii şi studenţii vor trăi cot la cot şi vor putea astfel să se cunoască şi să se stimeze.

Iată bunăoară din ce se compune una din aceste secţiuni: doi lucrători dela şantierele din Clyde, doi lucrători de faianţă din Stoke-upon-Trent, doi ajustori dela periferia Londrei, doi minieri din Ţara Galilor, doi muncitori din Yorkshire, cu care fraternizează 10 studenţi dela şcolile din Harrow, Eton, Rugby şi Winchester.

De zece ani încoace, ducele de York face în fiecare an apel la un număr de o sută de studenţi, precum şi la o sută de uzine, ferme sau case de comerţ; el examinează cu atenţie candidaturile şi veghează ca niciun pensionar să nu participe de două ori la aceste adunări de vară.

Apostolat nudist

Nudismul e din ce în ce mai la ordinea zilei.

In Germania sunt acum peste 300.000 de nudişti. In Englitera, cultul nudului a făcut adepţi mai puţini.

Aceasta a emoţionat pe Germani, cari au trecut dincolo de Canal, spre a predica Englezilor adevărul, morala şi frumuseţea costumului din rai.

Cruciada aceasta a avut efect. La Norfolk s'a deschis un club nudist. Club mixt. Se întâlnesc aci bărbaţi tineri şi fete tinere în stare de primitivă inocenţă.

Numai să nu se ivească şi acolo vreun şarpe ispititor...

Lapte... ca panglică

In Danemarca se vinde acum lapte condensat sub formă de... foi subţiri.

Un inventator a născocit un procedeu care permite să se usuce laptele în felul acesta, ceeace ar mai avea avantajul că laptele se poate conserva mulţi ani.

Peste zece ani se va putea bea deci lapte de azi şi se va putea stabili astfel o comparaţie între laptele din două epoci.

In tot cazul e amuzant să poţi cumpăra lapte nu cu litrul, ci cu metrul!

Animalele pe scenă

S'a întâmplat ca multe animale să joace rol în teatru şi chiar să furnizeze titluri autorilor, cum e cazul cu «*Păsările*» şi «*Broaştele*» lui Aristofan. Kotzebue a scris chiar un «*Măgar hiperbolic*» şi un «*Căprior*». Sardou a intitulat una din comediile sale: «*Crocodilul*», şi mai sunt cunoscute «*Pupăza*» lui Wildenbruch şi «*Greerul*» de Birch-Pfeiffer. «*Raţa sălbatecă*» de Ibsen e deasemenea în memoria tuturor.

In **«Aida»**, taurul Apis e adus pe scenă de actori, iar în «*Flautul fermecat*» de Mozart, Papageno duce într'un coş de aur un cuib de păsări strălucitoare. In «*Aurul Rinului*», Alberich e transformat în vierme, dar numai în vierme de cauciuc.

Oamenii sunt uneori deghizaţi, pe scenă în animale. Bunăoară în «*Robin des bois*» în «*Siegfried*» şi în «*Chantecler*».

Un actor berlinez s'a dus să studieze maimuţele din grădina zoologică, spre a juca natural rolul unui asemenea animal.

In «*Ondine*», lebedele erau deghizarea unor băeţi mici; unul din aceştia îşi jucă odată atât de prost rolul, încât toţi spectatorii isbucniră în râs.

Câţi cai, câţi catâri n'au fost văzuţi pe scenă! Şe şerpi, şi câini, şi pisici!

Ar fi lungă lista tuturor pieselor, în care se văd animale în carne şi în oase.

Aviator dispărut

Aviatorul transoceanic Parker Cramer, dispărut de câtva timp. Se presupune că s'a prăbuşit, între insulele Phăroer şi Danemarca, în largul mării şi a murit acolo.

„Do-X“ la New York

După un sbor în jurul lumei, care a durat un an, „Do-X”, cel mai mare avion din lume, a sosit la New-York. Il vedem aci, în *stânga*, sosind în fața noului Aquariu din New-York; în *dreapta, sus*, în sbor, având ca fundal interesant sgârie-norii din giganticul oraş; iar în *dreapta, jos*, vedem avionul uriaş pe care guvernul italian l'a comandat după tipul „Do-X” şi care îşi face prima încercare de sbor deasupra lacului Manaccincoli în apropiere de Pisa (Italia).

(Photo „The New-York Times" Ltd., Berlin, şi Keystone)

Prințesă italiană

(Photo-exclusivitate Keystone).

Prințesa Maria, fiica de 16 ani a Suveranilor Italiei, cea mai tânără dintre prințesele regale italiene.

Din La Bruyère

Cei cari îşi folosesc rău timpul, sunt cei dintâi cari se plâng de scurtimea lui.

Fiul... frate cu mama lui

Un băiat de treisprezece ani, care fugise de la spitalul din Bayeux (Franța), a fost arestat de jandarmii din Caen.

După starea sa civilă, el e fiul bunicei sale şi frate cu mama sa.

In adevăr, când a fost născut în 1918, mama sa îl declară ca din părinți necunoscuți şi îl dete mamei ei proprii, spunându-i că pruncul e fiul ei.

Când băiatul avu zece ani, mama sa mărturisi adevărul şi vru să-l ia înapoi. Dar bunica se opuse. De aceea ea putu să-l recunoască în 1930, în fața ofițerului de stare civilă din Caen, drept fiul ei.

Acum autoritățile caută să deslege această problemă.

UN NOU VOLUM CU ARSENE LUPIN

MAURICE LEBLANC. — **Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin: „COLȚII TIGRULUI” (Don Luis Perenna).**

Incă un volum din seria inepuizabilelor aventuri, cu adevărat extraordinare, ale fantasticului şi totuşi atât de realului gentleman-apaş Arsène Lupin.

Dacă am spune că pățaniile din acest volum egalează pe cele, uimitoare, din volumele precedente ale încântătoarei colecții, am fi nedrepți: în „Colții tigrului” Arsène Lupin (recte: Don Luis Perenna) e atât de multiplu, de surprinzător, de trepidant şi de nou, săvârşeşte fapte atât de uluitoare, apare şi dispare cu o dexteritate atât de acrobatică, de adevărat prestidigitator al vieții, încât captivă şi emoționează dela primul până la ultimul moment.

E prea puțin dacă vă spunem că totul se învârteşte în jurul unei moşteniri. Arsène Lupin nu poate fi plasat într'o simplă intrigă de roman. El pune în mişcare toate sforile vieței sociale, dela cea mai joasă până la cea mai înaltă treaptă, armată, diplomație, Parlament, şi se strecoară prin toate dedalurile, ca un virtuoz amețitor, veşnic cu surâsul pe buze, veşnic cu monoclul în ochi, veşnic cu o butadă surprinzătoare în toiul unei conversații, elegant, distins, cavaler până în vârfurile unghiilor, Parisian de cea mai amabilă obârşie, „şmecher” în cel mai select sens al cuvântului, spiritual în cele mai inextricabile situații.

Cartea nou apărută e o încântare din pagină în pagină, şi o lectură extrem de bine venită în zilele acestea de griji şi preocupări. Arsène Lupin ne învață să ne uităm grijile şi ne dă şi rețeta, cum poate omul să scape de nevoi, chiar atunci când vijeliile amenință să-l doboare.

Notițe științifice

Eclipsa a provocat uragane

In dimineața zilei de 12 Septembrie (timpul Greenwich) sau în seara zilei de 11 Septembrie (timpul Washington) avu loc o eclipsă parțială de soare, vizibilă în America de Nord.

In aceiași zi se deslănțuiră uragane în două continente. Insulele Haiti și Jamaica au suferit pagube, dar în Hondurasul britanic, forța massei de aer în mișcare atingând intensitatea maximă, a distrus frumosul oraș Belise, prefăcând sute de clădiri în dărămături, sub care s'au găsit aproape 2.000 de morți.

In după amiaza aceleeași zile se formă o depresiune bruscă în Europa centrală și începură să bată uragane simultan în Ungaria, Jugoslavia și România.

URAGANUL DIN TIMIȘOARA

După hărțile sinoptice meteorologice rezultă că viteza maximă a uraganelor ce au bântuit în Europa la 12 Septembrie a fost în Banatul românesc.

La Timișoara a fost o zi de groază, cerul acoperindu-se la orele 14 de nori negri, aprinși și însoțiți de trombe de praf. Sute de acoperișuri au fost descoperite de vânt, arbori seculari au fost desrădăcinați, s'au înregistrat mai mulți morți și răniți ca în urma cutremurului dela 1 Noembrie 1929.

URAGANUL LA HAȚEG, FAGARAȘ ȘI BRAȘOV

In aceiași zi, la ora 17, uraganul ajunse la Hațeg, desrădăcinând arbori și descoperind case. Acoperișul poliției din Hațeg a fost târât în atmosferă și aruncat în curtea primăriei.

La orele 19 uraganul a ajuns în regiunea Făgăraș-Brașov, smulgând stâlpii de telegraf și slăbindu-și forțele între masivurile munților.

EXPLICAREA PERTURBAȚIUNILOR

Explicarea perturbațiunilor atmosferice și sismice, înregistrate în zilele eclipselor, o găsim în variațiunile gravifice și electromagnetice resimțite de scoarța terestră, hidrosferă și atmosferă.

In timpul întunecimilor de soare, pământul, luna și soarele fiind în linie dreaptă, avem o intensitate maximă a acțiunei gravitației solare unită cu atracția lunei.

In timpul întunecimilor de lună, pământul se găsește între soare și satelit; cele două atracțiuni sunt de sens contrar, rezultanta lor e minimă, ceeace provoacă o desechilibrare analoagă unui maxim gravitațional.

Eclipsa de lună dela 26 Septembrie va avea desigur și ea obișnuitele consecințe sismice sau meteorologice, de care vom afla din ziare până la apariția acestor rânduri.

Eclipsele sunt dar primejdioase și e noroc că se văd atât de rar.

Cât privește celelalte mii de furtuni și cutremure, nici ele n'au loc întâmplător, fiind declanșate de petele din soare, de stelele căzătoare și alte evenimente cosmice.

Rubrica problemelor

Premianții noștri

Desființând premiul al III-lea, acordăm de azi înainte un premiu I și câte două premii II.

Cele 6 premii pe lunile August și Septembrie au fost obținute de următorii:

AL. DOBRINESCU, student, Bârlad (premiul I).

TITEL STATESCU, elev Liceul «Gh. Lazăr», București (premiul I).

D-ra GELLA DERIOIU, elevă de liceu, București (premiul II).

D-ra ANA STOICESCU elevă anul III Șc. Sup. Comerc. Ploești (premiul II).

GR. DUCA elev cl. VII liceală, Roman (premiul II).

NICU GHICA, Câmpulung, Muscel (premiul de șah).

Premiile I constau în 10 broșuri din Biblioteca «Orizontul» și premiile II în câte 8 broșuri din aceiași colecție.

Numele deslegătorilor

Am mai primit soluțiuni bune dela următorii: Fănică Nicolaescu, student (Balș), Tinei Stătescu, elev lic. «Gh. Lazăr» (București), Al. Dobrinescu. student (Bârlad), Dan Florescu (Roman), Gr. Duca. elev cl. VII liceală (Roman), Titi Bădescu elev cl. VII lic. «A. Lahovari» (R.-Vâlcea) Filip M. Țane (Tulcea), d-ra Rădița Țane (Tulcea), Marcel Bizamcer, elev cl. VII lic. «Princ. Carol» (Tulcea), d-ra Clemanța Vladimirov (Tulcea), Anci Ilimof (Tulcea), Victor Dragotă (Craiova), d-ra Mioara Busuioc (Craiova). Gh. Nicolau (Onești, jud. Bacău). Ionel Nicolaescu elev (Balș, jud. Romanați), Moritz S. Cohn (Ploești), Nic. Gr. Arsene elev cl. VII lic. Hajdeu (Buzău), d-na Alexandrina Cpt. Cojița (Roman), d-ra Ana Stoicescu elevă Șc. Com. Sup. (Ploești), Theodor Stoicescu, elev cl. VI lic. «Petru și Pavel» (Ploești), Nicolae L. Petrescu elev Șc. Sup. Com. (București), C. S. Haché, elev (București). d-ra Gella Derioiu (București), d-ra Paulina Demetrescu (București), Ioan Aurel elev cl. VI lic. «Petru și Pavel» (Ploești) d-ra Lenny Gheorghiu elevă cl. IV lic. «Regina Elisabeta» (Ploești), d-ra Aurelia Bizamcer elevă cl. III lic. «Princ. Ileana» (Tulcea), Ionel Bizamcer (Tulcea), Jean Bercovici elev cl. II lic. Israelit (Galați), Dumitru Tocan elev de liceu (Moreni). Bebe I. Schachman (București), Ion Clement Schachman (București). Victor Boriceanu (Brașov), d-ra Sofia Gorescu (București). d-ra Renée Lola Farchy (București). Petruș P. Stănescu (Ocnele Mari. jud. Vâlcea) d-ra Floricica Predescu (Săliște. jud. Sibiu), Costel Voiculescu elev (Săliște, jud. Sibiu), Nellu Nanu, elev Șc. Com. Sup. (Săliște, jud. Sibiu). Nelly, Zizi și Puiu Iliescu (Drăgășani). Jacques și Ionel E. Benvenisti (Craiova), I. Mălăescu (Orăștie) Wilhelm A. George elev cl. V B. lic. «Petru și Pavel» (Ploești). Const. I. Diaconescu elev lic. «Tasse Dumitrescu» (Mizil), Lucian Iovu (Craiova). Stelian I. Diaconescu, lic. «Tasse Dumitrescu» (Mizil). Fănel Paraschivescu elev cl. VII lic. (Călărași).

„Oglinda Lumii“ No. 40

BON

de șah

„Oglinda Lumii“ No 40

BON

de probleme

Soluțiile primite

LINIA TELEGRAFICA DISTRUSA DE FURTUNA

D-l COSTACHESCU-BRAILA ne trimite soluția problemei electricianului, găsind după legea lui Ohm:

$$E = IR = 2 \times 48 = 96 \text{ volți}$$

Ne vor trebui dar 48 elemente a 2 volți.

PROBLEMA DE ALGEBRA DIN No. 26

D-l ALEX. DOBRINESCU (Bârlad) ne trimite următoarele operațiuni:

$$x - y = 493$$
$$\frac{x}{y} = 30$$
$$x = 30\,y$$
$$30\,y - y = 493$$
$$y = \frac{493}{29} = 17$$
$$x - 17 = 493$$
$$x = 493 + 17 = 510$$

PROBLEMA DE ȘAH DIN No. 34

D-l Nicu Ghica (Câmpulung, Muscel) a trimis 3 soluțiuni, din care publicăm cea mai interesantă:

Alb	*Negru*
R f 3 — f 2	R d 3 × T e 4
N d 1 — c 2 ++	

PROBLEMA DE ȘAH

de *S. Boros*

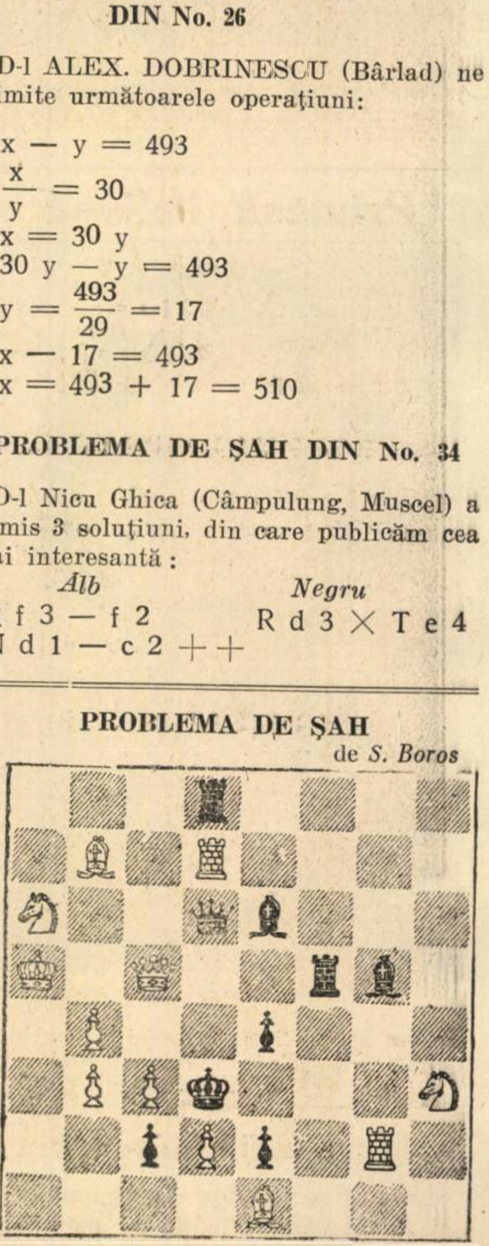

Mat în două mutări

Manifestaţia Germanilor din străinătate

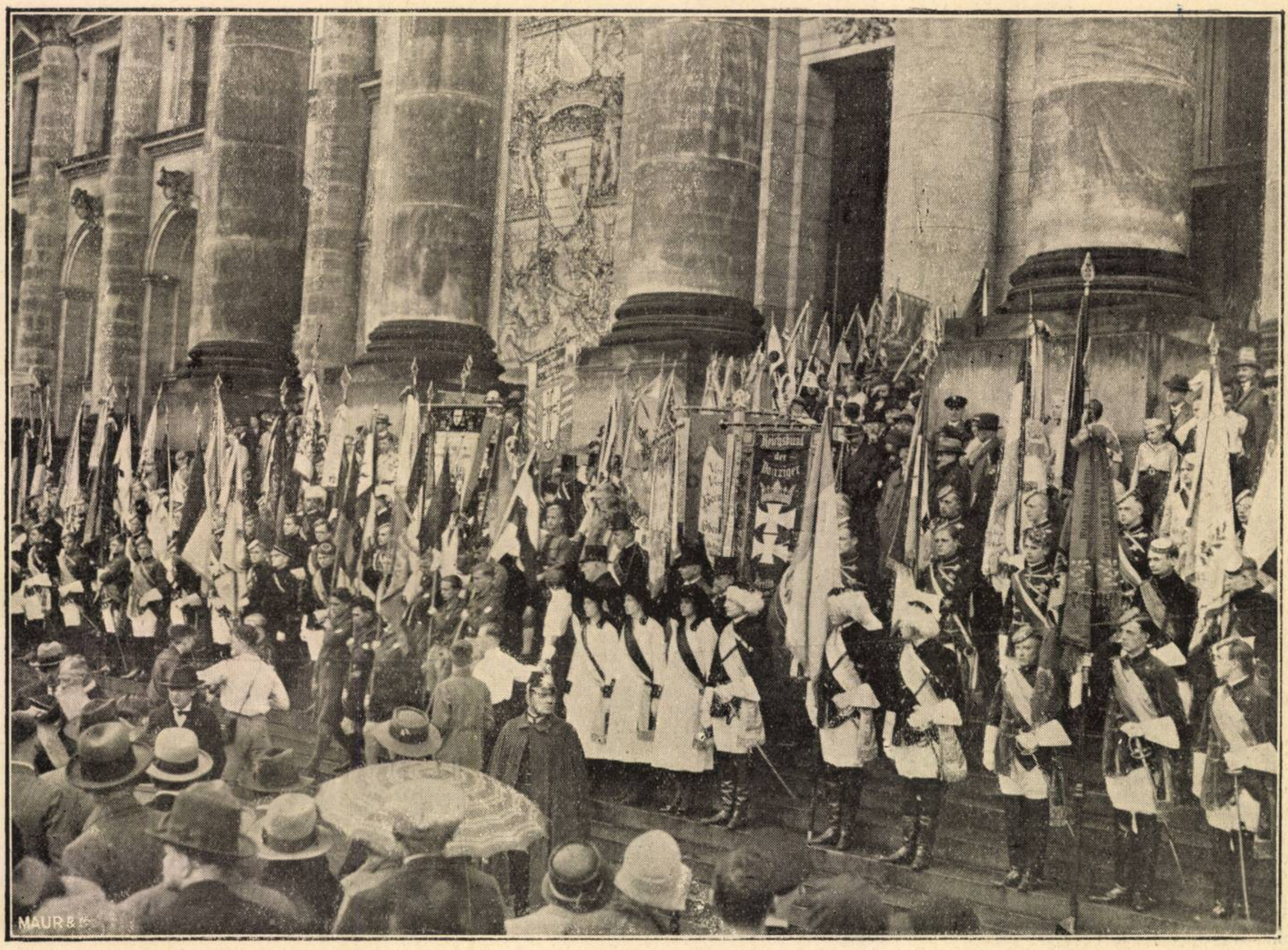

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Societatea Germanilor stabiliţi în străinătate a organizat de curând, cu prilejul aniversării a 50 ani de existenţă, o manifestaţie publică în faţa Reichstagului din Berlin şi în sala de şedinţe a Parlamentului. Vedem mai sus rândurile de studenţi şi de alte delegaţiuni, cu drapelele lor, în faţa Reichstagului.

După terminarea vacanţei tot tineretul trebue

să citească cartea care a obţinut cel mai răsunător succes, cartea interesantă, instructivă, şi emoţionantă

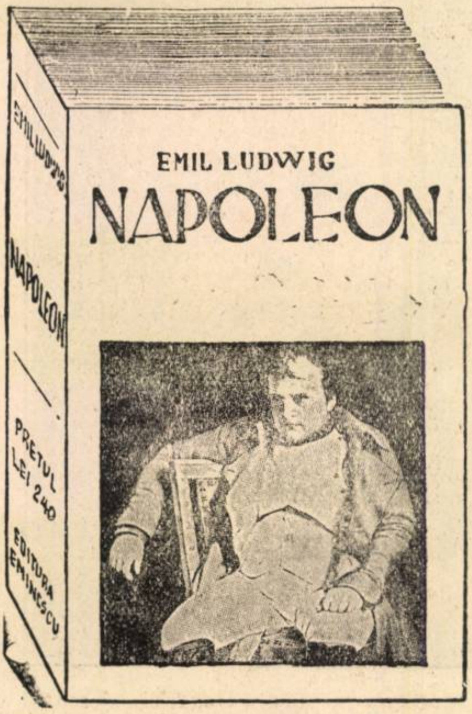

Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU" Bucureşti I Strada Anghel Saligny, No. 2

Partidă de cărţi, care ţine de 12 ani...

Nişte turişti dispăruţi din anul 1919 au fost regăsiţi zilele acestea în Tirol.

Unul fusese profesor la Universitatea din Innsbruck, cellalt inspector la Banca Austro-Ungară din Viena.

Ei au fost descoperiţi în stare de perfectă conservare, Tirolul fiind un frigorifer de rangul întâi. In fundul crăpăturii în care căzuseră, aşteptaseră cu stoicism moartea... jucând cărţi.

Şi cei cari i-au găsit acum, după 12 ani, ar fi putut continua partida acolo unde o opriseră desigur nămeţii de zăpadă, cari au umplut într'o clipă prăpastia... Intr'adevăr, cărţile erau pe loc, împreună cu o lumânare, pe jumătate arsă...

Ciudăţenie americană

Cele mai excentrice plaje sunt de sigur cele americane.

La Florida şi la Atlantic City, frumoasele vizitatoare s'au apucat vara aceasta să poarte fetişe... şi fetişe vii!

Aceste drăguţe naiade se plimbau acolo cu maimuţe mici, papagali, păsărele în colivii şi tot felul de alte animale minuscule.

...Şi erau delicioase!

Proiectil cu triplă viteză

(Photo „The New York Times")

Inginerul Gerlich din Kiel a inventat un proiectil cu o vitesă de trei ori mai mare decât cele din puştile actuale de infanterie. Armata germană face acum încercări cu acest proiectil.

Exercițiii de gimnastică la O. N. E. F.

(Photo „Oglinda Lumii")

Două sărituri îndrăsnețe cu prilejul recentelor exhibiții de gimnastică dela Oficiul Național de Educație Fizică.

O legendă din Orient

Impăratul Japoniei poate să se laude că are un arbore genealogie, pe lângă care cele ale celor mai vechi familii regale din Europa nu sunt decât niște simpli arbuști.

Suveranul actual este în adevăr al 123-lea titular al coroanei purtată de străbunii săi, fără întrerupere, din anul 666 înainte de era creștină.

Legenda și istoria spun că acest antic Mikado, care a domnit acum 2277 de ani, ar fi fiul zeiței Soarelui, de unde și numele de «Soare-Răsare» dat Japoniei.

Data fondării Coreei, «Imperiul Dimineții», a rămas confuz pierdută în noaptea timpurilor. Coreenii înșiși nu cunosc despre origina dinastiei suveranilor lor decât legenda următoare:

Favorita unui rege, dintr'o provincie din nordul Chinei, se plimba pe malul unui râu, când zări o negură mică luând în curând forma unui ou, iar din oul acesta văzu eșind un copil, pe care îl aduse fericită regelui, stăpânul ei.

Regele se înfurià grozav și aruncă pruncul printre porci, dar aceștia în loc să-l mănânce, îl îngrijiră și îi deteră să sugă; monarhul, văzând aceasta, fu uimit, trimise copilul în palatul său și îl numi: Lumina Orientului.

Copilul crescu, deveni îndemânatec și ajunse un arcaș atât de abil, încât nestatornicul său protector deveni invidios și îl goni.

După un lung drum, fugarul sosi la râul Ialu; aruncând o săgeată în apă, țâșniră imediat mii și mii de pești și făcură din trupurile lor un pod, care îi permise să treacă pe țărmul cellalt. Aci, «Lumina Orientului» găsi un popor amabil, care îl primi cu onoruri și îl alese rege.

Așa s'ar fi întemeiat dinastia coreeană.

Decese în casa Habsburg

Stânga: Arhiducesa Isabella, din fosta casă domnitoare a Austro-Ungariei, decedată de curând la Budapesta în vârstă de 76 ani. — *Dreapta:* Arhiducele Leopold Salvator, din aceiași casă, socrul Principesei noastre Ileana, decedat într'un sanatoriu din Viena în vârstă de 68 de ani.

PAGINA CINEMATOGRAFICĂ

Noroc la joc...

O vedetă de cinema, în trecere printr'o stațiune balneară din Franța, se afla deunăzi în saloanele Casinoului. Pusese un franc pe 9, dar în aceiași clipă zări pe prietenul ei flirtând cu o frumoasă doamnă necunoscută.

Furia ei era gata să explodeze, dar...

— Numărul 9, strigă crupierul.

Ea nu zise nimic și lăsă miza pe 9.

— Numărul 9! strigă din nou crupierul.

Norocosul număr eși de opt ori în șir. Deabia atunci vedeta strânse frumușica sumă câștigată.

Prietenul necredincios văzând'o se apropiă de ea și îi jură dragoste și căință, pe când ea pierdea tot ce câștigase.

Ea îi zise atunci rece:

— Nu sunt destul de bogată spre a fi iubită de un om sărac ca tine. Deoarece atunci când tu mă înșeli, am noroc la joc, nu te jena. Vei fi bun cel puțin pentru atâta lucru...

Cei mai frumoși ochi

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Hollywood a avut loc un concurs pentru permierea celor mai frumoși ochi din țara filmelor, și artista Lorette Young a fost proclamată laureată a acestui concurs.

Charlot la lupte de tauri

Stabilit la Biarritz, Charlie Chaplin s'a dus să petreacă o zi la San-Sebastian.

A fost condus să viziteze plaza de Toros și dependințele ei, de unde a luat numeroase fotografii.

Charlie Chaplin s'a dus apoi să dejuneze într'un restaurant, unde i s'a servit un menu compus numai din mâncări spaniole. Apoi a asistat la o luptă de tauri. Toreadorii îi dedicară toți taurii omorâți, însoțindu-și gesturile cu frazele cele mai bombastice.

Unul din ei zise:

— Extraordinarului Chaplin, cu toată admirația mea.

Intrebat după «corrida» ce impresii a avut, Charlie Chaplin mărturisi că l'au interesat toate, afară de exercițiile picadorilor, care i-au făcut o impresie atât de desagreabilă, încât a trebuit să-și acopere ochii cu mâinile.

Spre a rămâne sveltă

(Photo-exclusivitate Keystone)

Frumoasa vedetă de cinema Esther Ralston, în dorința de a-și păstra sveltețea cerută de contractul ei cu casa de filme la care e angajată, și-a instalat acasă un aparat de canotaj, la care face zilnic exerciții.

In costum de scrimă

(Photo-exclusivitate Keystone)

Celebra Bebe Daniels, celebră și ca frumusețe și ca artistă de cinema, într'un frumos costum de scrimă.

Nou film sovietic

Palatul «Marelui Plan» sau palatul Planului cincenal, pe care îl vor construi în curând sovietele, va fi clădit pe locul catedralei Sf. Mântuitor, faimoasa biserică din Moscova, construită de Țarul Alexandru I.

Clădirea aceasta monumentală va fi distrusă cu dinamită în cursul unei mari ceremonii.

Palatul va avea o vastă scenă, putând conține 500 de actori și 500 de muzicanți.

Construcția aceasta va forma obiectul unui mare film sonor, al cărui titlu e de pe acum cunoscut: **«Miracolul proletar»**, și va fi turnat în timpul lucrărilor de dărâmare a bisericii și de construire a palatului.

Soțul regăsit... în film

D-na Robotham, măritată în anul 1899, fu abandonată de soțul ei după șease săptămâni. Ea nu făcu la început caz de această părăsire, care i-se părea că o desonorează.

Dar după câțiva ani se plânse în justiție. Soțul căutat nu fu însă regăsit.

Acum doi ani, însă, deci treizeci de ani după ce-și pierduse bărbatul, d-na Robotham îl recunoscu printre figuranții unui film.

Ea puse să fie căutat la Hollywood, unde într'adevăr trăia sub un pseudonim, și obținu ca el să-și mărturisească identitatea. Ea îi ceru atunci să reia viața în comun, dar el răspunse că a intentat acțiune de divorț.

D-na Robotham vrea să se opue divorțului, găsind că e mai desonorant să fie divorțată decât abandonată.

Panica de la Bursa din Londra

DUNLOP
RAISINS
96A
TO BE LET
E. N. VOWLER & Co.

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Toată lumea a fost deunăzi surprinsă de hotărârea guvernului englez de colaborare naţională de a autoriza Banca Angliei să suspende rambursarea în aur a lirelor sterline. In acelaşi timp s'a dispus închiderea temporară a Bursei din Londra, spre a se preveni eventualele consecinţe financiare ale suspendării plăţilor în aur. Fotografiile noastre arată : *sus*, clădirea Bursei din Londra în prima zi a întreruperii operaţiunilor; *jos*, un aspect depe trotoarul aceleeaş Burse într'o zi de transacţiuni agitate; *în medalion*, d. Montagu Norman, guvernatorul Băncii Angliei.

Desvelirea monumentului cavaleriei

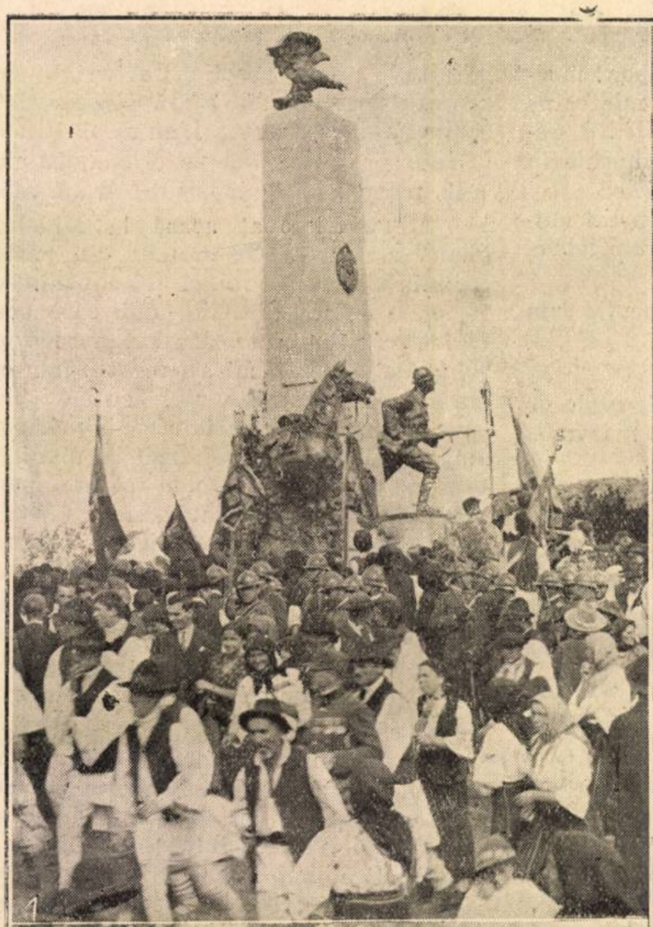

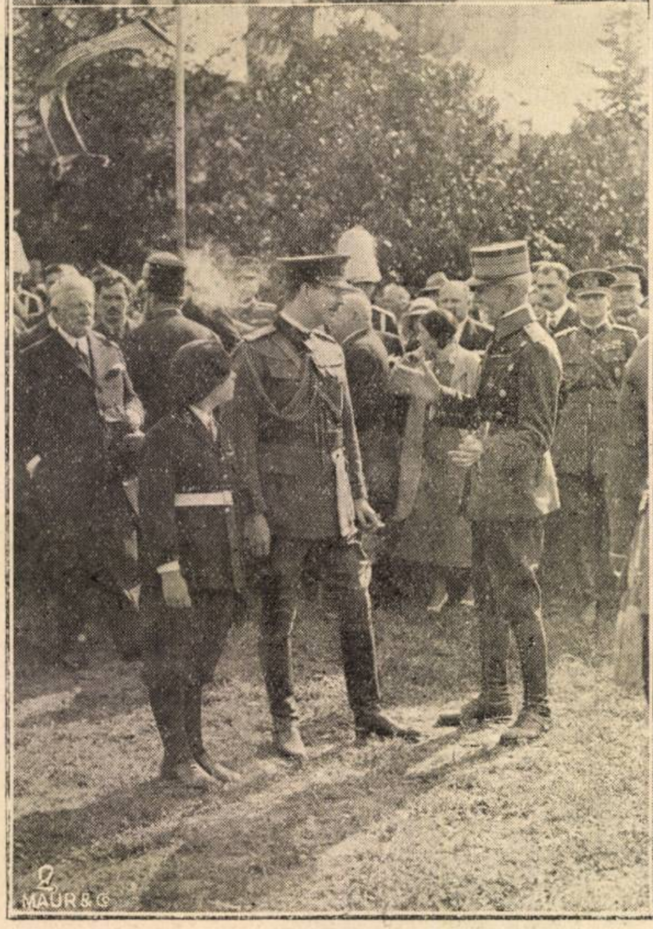

(Photo „Oglinda Lumii")

1. Monumentul cavaleriei, desvelit de curând la Grozeşti în prezenţa M. S. Regelui Carol II. — 2. Suveranul, având la dreapta sa pe Marele Voevod Mihai, stă de vorbă cu d. mareşal Averescu. — 3. M. S. Regele, Marele Voevod Mihai şi M. S. Regina Maria (în dreapta) trec prin faţa publicului, în drum spre monument. — 4. Suveranul în convorbire cu doi generali; în *stânga*, Regina Maria mângâiând pe Marele Voevod Mihai; în al doilea rând, în *centru*, d. prim-ministru N. Iorga. — 5. Primarul din Grozeşti oferă M. S. Regelui pâine şi sare.

Manuscrise ieftine

S'au împlinit o sută de ani de când s'au vândut la Londra treisprezece manuscrise originale de Walter Scott. Erau în stare bună, cu prea puţine ştersături şi modificări.

Vânzarea aceasta atrăsese o mulţime considerabilă de persoane din înalta societate şi din cercurile literare ale Londrei.

Iată ce preţuri s'au obţinut: pentru manuscrisul romanului «**Mânăstirea**» 18 lire sterline; pentru **«Guy Mannering»** 27 lire şi 10 şilingi; pentru **«Puritanii»** 33 lire; pentru «**Anticarul**» şi **«Peveril of Pic»** câte 42 lire; pentru **«Mireasa din Lammermoor»** 14 lire şi 14 şilingi; etc.

Preţul cel mai mare s'a obţinut pentru manuscrisul «**Rob Roy**»: 50 de lire sterline; cel mai mic pentru **«Ivanhoe»**, care a rămas totuşi unul din romanele cele mai celebre ale lui Walter Scott (12 lire).

Totalul celor 14 manuscrise vândute s'a ridicat la 316 lire şi 4 şilingi (nici 8.000 de lei după cursul de atunci).

...Cât ar valora azi aceste 13 manuscrise ?

A TREISPREZECEA CARTE DE JOC

9)

Nuvelă de Philips Oppenheim

Ea deschise gura spre a striga, dar portarul îi puse mâna pe buze. Slane trecu pe dinaintea ei, spre a se duce în cabina telefonică.

— Dați-mi 1000 Y, ceru el. Repede, vă rog. E o chemare polițienească... Scotland Yard?... Aci Jasper Slane. Nu cumva e acolo inspectorul Stimpson?.. Cum? Se întoarce tocmai din Deptford? Intrebați-l dacă vrea să vorbească cu mine... A trimis după un taxi? Nu e nimic. Spuneți-i că am pentru el o afacere urgentă. Ar face bine să vie cu trei sau patru oameni la Cunningham Mansions. Il voi aștepta în vestibul. Cereți-i să vie cât mai repede.

Puse receptorul la loc. Tânăra fată tot se mai sbătea.

— Ascultă, o sfătui Slane, nu va fi bine pentru dv. dacă veți continua astfel. Partida e pierdută. Unde e d. Cartwright?

— De unde să știu eu? ripostă ea, furioasă.

Slane înălță din umeri și îi întoarse spatele. Ea îl privi cu ură de fiară sălbatecă.

Trecu un sfert de oră febril. Apoi afară se opri un automobil urmat de un taxi.

Stimpson, însoțit de patru sergenți de stradă, intră în grabă.

Discuția începu de amândouă părțile fără preambul.

— Michael și Fiu? repetă Stimpson, curios. Am avut asupra lor, zilele acestea, informațiuni. In etajul întâi, spui?

— D-le sergent, dă passe-partout-ul d-tale d-lui inspector, zise Slane. Acum poți lăsa fata să plece.

Nu mai era nevoe să se ție secretul. Ajungând în etajul întâi, aprinseră lămpile din coridor. Stimpson privi în jurul său.

— In locul d-tale, m'aşi cotorosi de domnii aceştia, îl povățui el pe Slane. Dacă ai dat de banda la care mă gândesc, va trebui probabil să susținem o luptă.

Nimeni nu ținu seama de aceasta, și portarul deschise cu cheia sa birourile firmei Michael și Fiul.

Micul grup se găsi într'o odae amenajată ca sală de expoziție, având în centru vitrine pe suporturi și câteva blănuri incomparabile, atârnate pe pereți.

Comutatorul, întors, inundă încăperea cu lumină.

In aceeași clipă apăru subit o lumină pe pragul biroului din fund, apoi dispăru.

— Trimite doi din oamenii d-tale, Stimpson, în vestibul, ceru Slane. Există o trapă între apartament și biroul acesta. Indivizii ar putea încerca să iasă pe aci și să coboare scara.

Stimpson își dete repede ordinele, apoi înaintară cu toții.

Ușa biroului era închisă, dar portarul o deschise cu cheia lui.

Stimpson își introduse țeava revolverului în deschizătură și înaintă cu precauțiune. Odaia era goală, afară de un om care ședea pe un scaun, de care era strâns legat.

O scară de frânghie, admirabil făcută, atârna din tavan.

— Iată-l pe bunul prieten Jasper! mormăi Cartwright, care avea un mic căluș în gură. Să taie cineva frânghiile! Și repede. E o trapă care duce în bucătăria prințesei. Blestematul de pivnicier e cel care a pus mâna pe mine. S'a urcat adineaori cu Michael. Repede, căci vor coborî scara!

— Ii așteaptă în vestibul o recepție cum li se cuvine, făgădui el. Nu te turbura, Cartwright.

— Ce dracu înseamnă modul d-tale de a întrerupe o partidă de cărți? întrebă Minchingham.

Cartwright deveni mai vesel:

— Ce dracu modul d-tale de a locui deasupra sălașului unei bande de spioni? mormăi el. Dă-mi să beau un whisky cu sifon.

*

A doua zi, seara, Jasper Slane era musafirul de onoare al ministrului. Aci se deteră unele explicațiuni.

— Trebue să vă exprim, sir Jasper, declară pompos gazda, că guvernul se simte obligatul dv. pentru acțiunea dv. strălucită din noaptea trecută. Mărturisesc franc că toată poliția noastră se afla pe o cale greșită. Cunoșteam existența acestei bande — grație răului imens ce făcea —, dar nu ne-am gândit niciodată că poate fi amestecată și prințesa Madziwill. Acum știm că a fugit din Rusia și că și-a salvat averea, adoptând doctrinele revoluționare. Cu timpul, pare-se, după câte știu, ea și le-a însușit cinstit și cu o convingere oarecare. Oricum ar fi trimitea de aci, în fiecare săptămână, la Moscova, informațiuni uimitoare. Această ultimă afacere... cred că Cartwright v'a explicat-o?

— Nu în întregime, răspunse Slane.

— Ei bine, un vapor trece acum prin canalul Mânecii cu un milion de lire sterline în aur sovietic, îl încredință ministrul Trimisul de aci al sovietelor își pierdea mințile căutând să afle ce a decis guvernul nostru în privința sechestrării vaporului. In sens practic, Cartwright era singura persoană, în afară de membrii cabinetului, care o știa. L'au urmărit multe zile. Au pus mâna pe el noaptea trecută, printr'o viclenie cusută cu ață albă.

— Mi-au telefonat acasă la Minchingham, completă Cartwright din partea cealaltă a mesei, și mi-au dat cuvântul de trecere al Foreign-Office-ului, care era: «Vă chemă imediat». Am recunoscut parola; am făcut ce mi s'a cerut, m'am coborât pe navă spre a vorbi cu un trimis care aştepta în apartamentul prințesii. Imi reamintesc că l'am auzit pe pivnicier la spatele meu, când mă aplecam peste mâna ei, și singurul lucru ce l'am înțeles apoi era că mă aflu în biroul dedesubt. Am stat acolo, cu o pușcă în coastă, cel puțin o oră, și cred că-mi pregăteau probabil o altă mică petrecanie când ați sosit dv.

— Ce veți face cu ei? întrebă Slane pe gazda sa.

— Dorim mult să evităm o criză în momentul acesta, mărturisi ministrul. Prințesa a plecat azi dimineață în sudul Franții și nu se va mai întoarce niciodată în Anglia. Grabling, Michael, fiul său și ceilalți doi servitori ai prințesii au fost expulzați. Au plecat din Hull azi după amiazi. Dv. ați făcut un mare serviciu Statului, sir, Jasper, și vom ști să vă recompensăm, dar în ziare nu va apare nimic din descinderea dela Cunningham Mansions.

— Sunt foarte satisfăcut, d-le ministru, zise Slane. In ce mă privește, a fost o seară agreabilă și animată, dacă facem abstracție de picul de teamă.

Cartwright se aplecă peste masă.

— Vrei să-mi spui, întrebă el, cum ai ghicit că eram sau că am fost în apartamentul prințesii?

— Mulțumită unui doi de pică, cea de a treisprezecea carte din mâna d-tale, îi răspunse.

— SFARȘIT —

Aeroplan fără coadă

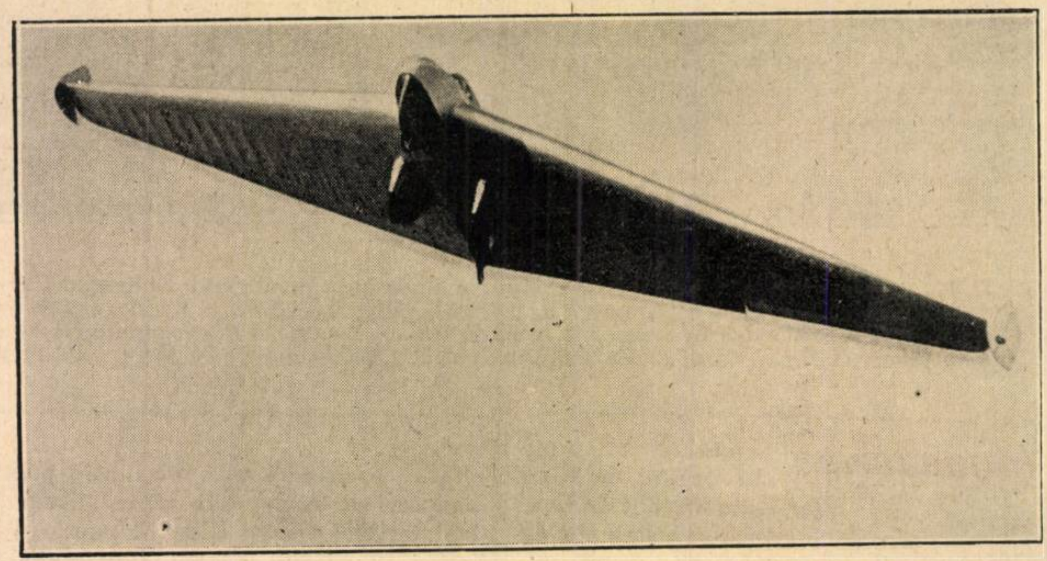

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

O uzină germană a construit acest aeroplan fără coadă, cu motor. Prima încercare de sbor a dat rezultate mulțumitoare.

Lovitura de Stat din Austria

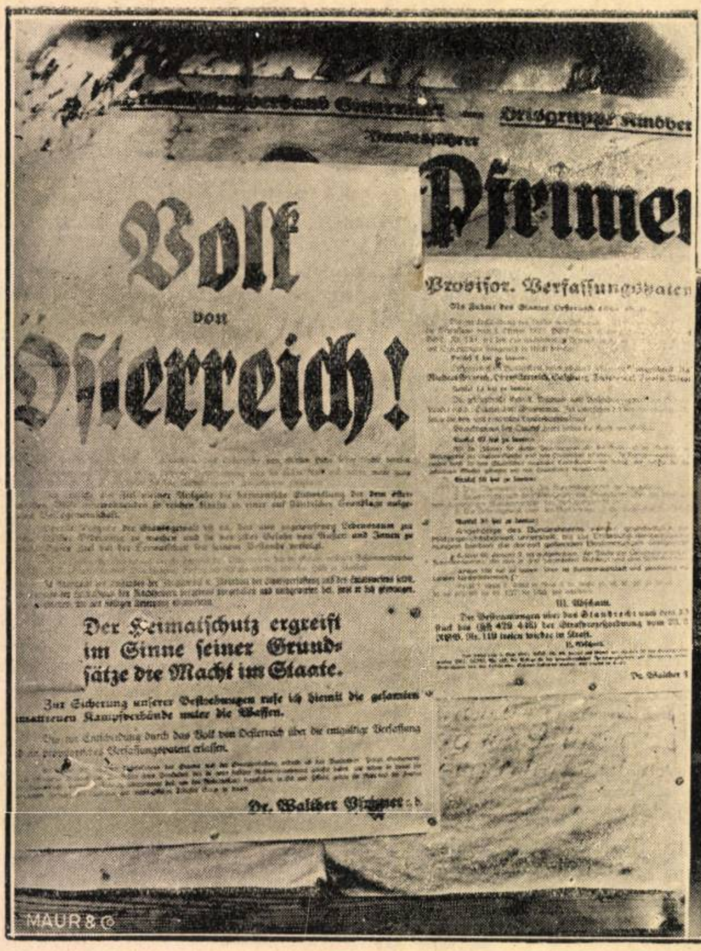

Landesführer

Pfrimer

Volk von Öſterreich!

Proviſor. Verfaſſungspaten

III. Abſchnitt.

Der Heimatſchutz ergreift im Sinne ſeiner Grundſätze die Macht im Staate.

Zur Sicherung unſerer Beſtrebungen rufe ich hiermit die geſamten [illegible] Kampfverbände unter die Waffen.

Dr. Walther Pfrimer

MAUR & C°

1. Textul original al manifestului şi al decretului provizoriu, prin care advocatul dr. Pfrimer din Judenburg a încercat să răstoarne guvernul legal al Austriei şi să institue un guvern al Heimwehrului. — 2. După eşecul acestei lovituri de Stat, soldaţi din armata austriacă păzesc o stradă din Kindsberg (Stiria); la dreapta se vede o mitralieră. — In medalion: d. dr. Pfrimer.

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

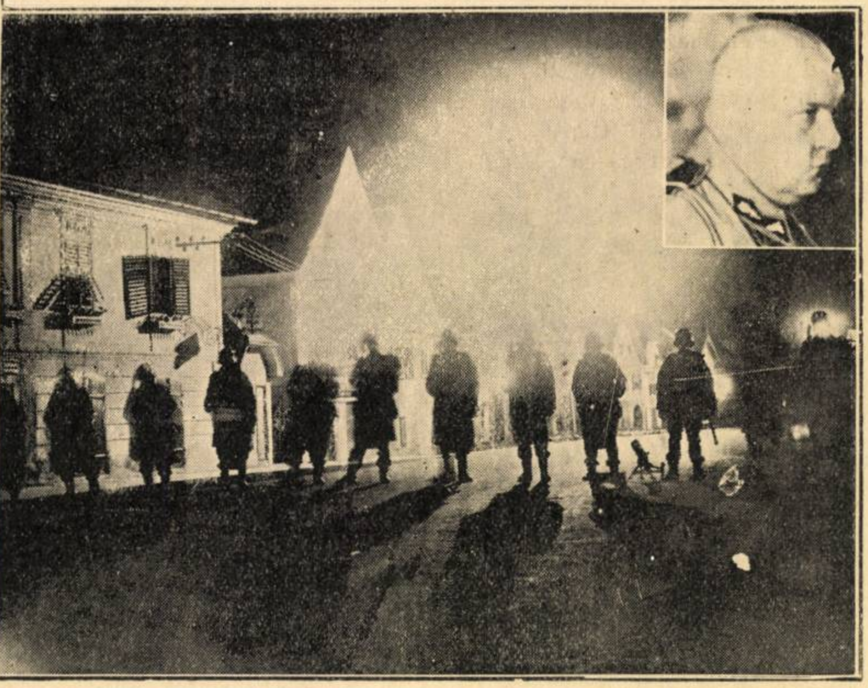

CARŢI NOUI

PANAIT ISTRATI: **Ţaţa Minca roman — scris de autor în româneşte.** — Editura „Eminescu" Bucureşti I, Str. Saligny I Un volum 240 pagini lei 60.

Editura **„Eminescu"** inaugurează sezonul literar de toamnă, cu un nou roman de **Panait Istrati.**

In „ŢAŢA MINCA", **Panait Istrati** abandonează mijloacele-i cunoscute de până acum, — lirismul epic, — şi se înconjoară de-o obiectivitate impresionantă. Aci, oameni, animale şi elemente se confundă într'o desfăşurare demnă de ecran, îşi narează destinul, fără să simţi prezenţa autorului, şi se sting cu o logică plină de fatalism oriental.

Pentru întâia oară, Istrati scrie un roman aproape pesimist, cu tot sfârşitul care e un scurt imn închinat Vieţii. Ai crede că decepţiile sale din ultimul timp i-au influenţat mult temperamentul.

Opera însă nu perde nimic, dimpotrivă. Scriitorul entuziast de ieri, se apleacă aci cu gravitate peste leagănul copilăriei lui, — delta Siretului, — cuprinde într'o singură strânsoare destinul neîndurat al fiinţelor şi lucrurilor din acea regiune măreaţă şi primejdioasă, ni-l înfăţişează în toată goliciunea lui, — bogată în frumuseţi muzicale, în viziuni pitoreşti, în drame pasionale, ca şi în scene psihologice de un realism nemilos, — şi ne lasă să tragem singuri concluziile ce se impun.

ŢAŢA MINCA — primul roman scris deadreptul în româneşte de autor — este cea mai **românească** dintre toate scrierile lui Istrati. Roman cu desfăşurări rapide, în care pasiunea unei femei încearcă să schimbe faţa unui mic colţ de lume şi se prăbuşeşte trăsnită de puterea egoismului omenesc secundat de urgia elementelor.

Recorduri aviatice româneşti

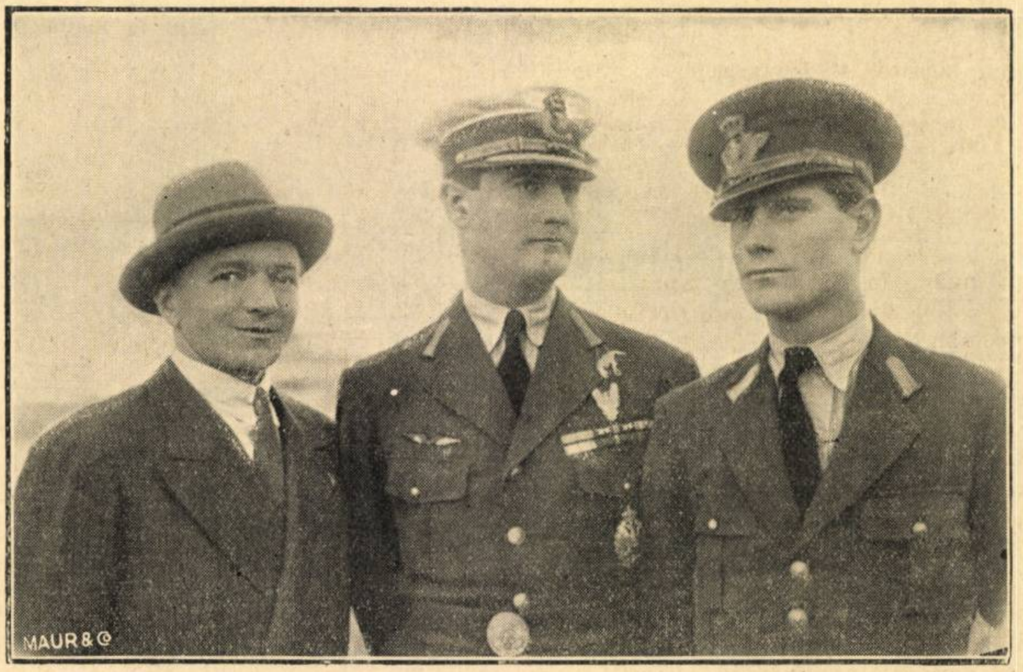

MAUR & C°

Echipajul avionului „Regele Carol II": (dela dreapta spre stânga) locotenent-pilot Octav Oculeanu, observatorul maior Emanuel Ionescu şi mecanicul Anton Stenghel, cari au făcut zilele trecute raidul Bucureşti-Londra şi Paris-Bucureşti şi cari se pregătesc pentru raidul Bucureşti-Saigon (India).

Moşneagul uimitor

La Paris trăia în 1844 un bătrân în etate de 116 ani, d. Noel de Quersonnières, fost comisar general al armatelor franceze.

Despre el, un scriitor al timpului se pronunţă în felul următor:

«Cu toţi cei 116 ani ai săi, d. Noel de Quersonnières nu cunoaşte niciuna din infirmităţile bătrâneţii; are trupul tot atât de sănătos ca şi spiritul, şi păstrează o armonie admirabilă. Scrie încă versuri încântătoare, citeşte fără ochelari, iar fizionomia sa exprimă blândeţe şi seninătate».

Iată regimul pe care îl urma bătrânul la etatea de 116 ani:

«D. de Quersonnières doarme deobicei toată noaptea, se scoală când se luminează de zi şi ia ca primă gustare o cană cu cafea amestecată cu lapte de capră; după cafeaua în care pune pâine, soarbe un păhăruţ cu rachiu. La amiază, d. Quersonnières ia o supă şi mai bea un păhăruţ de rachiu. La orele 5 sau 6 după amiază mănâncă deobicei două ouă, iar seara bea, înainte de culcare, o cană cu ceai cald, îndulcit. Nu-i prea plac nici carnea, nici legumele. Bea puţin seara şi aproape niciodată vin».

Acesta e regimul pe care îl urma, la etatea de 116 ani, d. de Quersonnières. Gura lui era, se înţelege, văduvă de dinţi, dar avea în schimb gingii foarte sănătoase şi tari, cari îi permiteau să mestece.

JOCURI

JOC IN FLOARE

de *Em. Nedelescu-Stânga.*

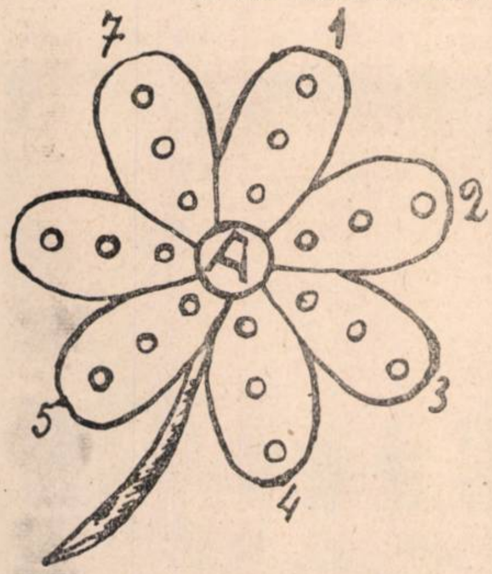

Dela A la 1 : Prăpastie.
„ „ „ 2 : Lac în Asia.
„ „ „ 3 : Măestric.
„ „ „ 4 : Vas de vin.
„ „ „ 5 : Adverb.
„ „ „ 6 : Susținător.
„ „ „ 7 : Suită.

Finalele, adică dela 1—7, dau numele unui scriitor român

ANAGRAMA

de *Zummer Ioseph,* Focșani.

I. Să se afle titlul mai marelui brutar al Curții Domnești (od.).

II. Schimbându-se ordinea literelor se va afla succesiv:

1) Hoț de mare.
2) Cuadruped pachiderm al Americei.
3) Invenția lui Gutenberg.

III. Inițialele celor trei cuvinte aflate vor da în ordinea dată, o abreviațiune a unei instituții de stat care ne face nouă, uneori, mari încurcături.

OAMENI DE STAT CELEBRI

de *Sorel Avramescu,* Constanța.

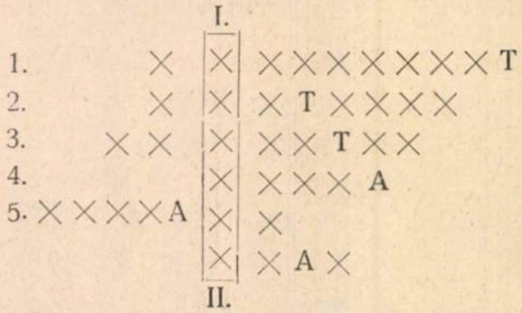

Orizotal: 1) Om de stat francez. ministru sub Ludovic-Filip (1801—1838); 2) Om de stat român care aduse pe Regele Carol I (1821—1891); 3) Om de stat francez al cărui monument este în piața Carrousel din Paris (mort la 1882); Om de stat spaniol (1579—1624); 5) Om de stat francez (1751—1825); 6) Om de stat american (1828—1916).

I—II: Om de stat englez (1610—1688).

Poșta jocurilor

Nicolae L. Petrescu. — Slabe. Mai încercați.... și originale. Pentru cele de rândul trecut vi s'a răspuns. Totul în limita posibilităților.

Soluțiile jocurilor din „O. L." No. 33

CEI DOUI AȘI

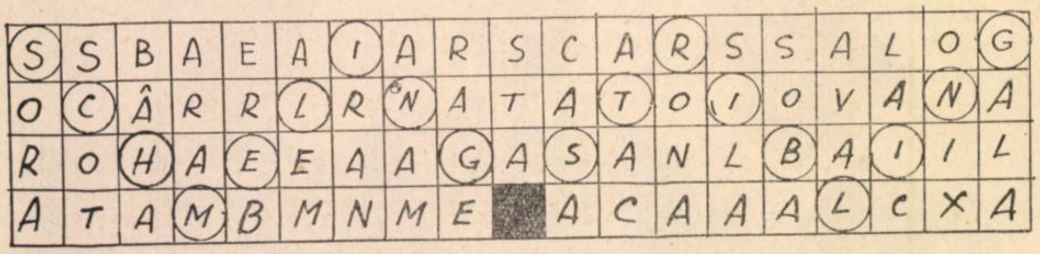

S	S	B	A	E	A	I	A	R	S	C	A	R	S	S	A	L	O	G
O	C	Â	R	R	L	R	N	A	T	A	T	O	I	O	V	A	N	A
R	O	H	A	E	E	A	A	G	A	S	A	N	L	B	A	I	I	L
A	T	A	M	B	M	N	M	E	■	A	C	A	A	A	L	C	X	A

JOC DE CUVINTE INCRUCIȘATE

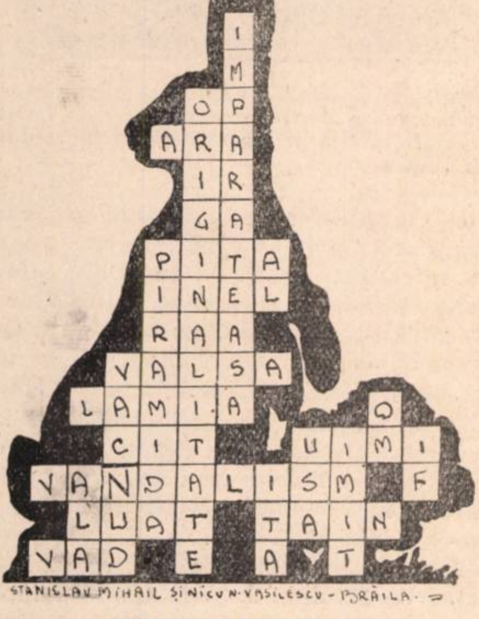

AUTORII FRANCEZI

MUHAIER
ONTARIO
LASCARIS

IMINENT
ECPAIA
RAMADAN
EPIZOD

MOLIERE-ROSTAND

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Bârlad: Al. Dobrinescu-Aledo, student.
Bistrețu (Dolj): Luxița Damian și Nicu Lăzărescu.
Brașov: Nicky și Andrei N. Ivan.
București: Fănică Nicolaescu-Balș, Mișulică și Leonel Antonescu, Marinel Sârbulescu, Toteluș Emanoil și Milica Ștefănescu, Lenuș Gheorghevici, Virginia Marinescu, Stela Stănciulescu și Virgil I. Bințu, Gh. Ghika, Caliopia Ciortan și Nicu Lăzărescu.
Buzău: Elena și Daniela Ialomițeanu.
Câmpina: Costel Rușină, Dida și Lenuța Bivolaru, Ionel C. Ionescu-Băicoi și Pike Constantinescu.
Cegani (Ialomița): Ionel V. Guțulescu.
Cluj: Spiru Theodoreanu.
Constanța: Jean Dumitrescu-Goiceanu și Nelu Navon, Bebi și Țuțu Navon.
Craiova: Gilly Băleanu-Cley, Popescu I. Marcel, Popescu I. Vasile, Lizica Munteanu și Gigel Iova, Ego Iova și Lucian Dumitrescu, Anna-Victoria Penchas, Lușa Băncilă, Victor Dragotă, Virgil Biță.
Galați: Ionescu T. Ștefan, Howells G. Dumitru, Sylvius Comandor Baicu.
Iași: Vlad și Rodica Anghel, Lică Wechsler, Nicușor Comănescu.
Militari (Ilfov): Th. Dumirescu.
Periș (Ilfov): Fanny Ionescu și Sandy N. Ivan.
Pitești: Alexandru și Mimi Zaharescu.
Râmnicu-Vâlcea: Mimy Șteflea și N. Grăsoiu.
Sinaia: Sarmiza și Lavinia Marinescu.
Turnu-Măgurele: Lucreția și Margareta Pallade, Jenică I. Ionescu, Mity Lolis.

AU DESLEGAT CEI DOUI AȘI ȘI JOCUL DE CUVINTE INCRUCIȘATE:

Brăila: Stanislav Gh. Mihail.
Brașov: Aneta Zârnescu-Satulung și Alexe Al. Benigal-Nicu.
București: Mișu C. Antonescu și Costel Georgescu.
Buzău: Nicu Gr. Arsene.
Caracal: Barbu N. Petrescu.
Drăgășani (Vâlcea): Floricica Predescu, Nelly Iliescu, Lucia Lazaru, Lucia Munteanu, Zizi Iliescu, Mimme Anastasiu și Gabriela Barbu, Pizone Iliescu, Nanu S. Ioan, Litty Anastasiu, Iliescu Dumitru, Nellu Nanu și Mircea Portărești.
Prundu: Nicu Tudor și Nicu Lăzărescu.

AU DESLEGAT CEI DOUI AȘI ȘI AUTORII FRANCEZI:

București: Beatrice și Totin V. Emanoil, Vasile I. Marinescu și M. G. Antonescu.
Craiova: Anghel Nicolăescu.
Găești (Dâmbovița): Marin Ștefănescu și Mihail Antonescu.
Timișoara: Fleșieriu Octavian.

AU DESLEGAT JOCUL DE CUVINTE INCRUCIȘATE ȘI AUTORII FRANCEZI:

București: Florica Ettinger.
Caransebeș: I. Novacovici.
Craiova: George Dumitrescu-Corabia.
Reni: Valentina Troșin.
Turnu-Măgurele: Gică P. Ghenea, Fănel Delaturnu și Fănel Z. Theodosiu, George Alexandrescu.

AU DESLEGAT NUMAI CEI DOI AȘI:

București: Cleopatra, Malek, Constantin, Ioan și Aurel Ștefănescu, Ilie A. Niculescu, student.
Mizil: Costică I. Diaconescu.
Timișoara: Romescu Ioan.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL DE CUVINTE INCRUCIȘATE:

Arad: Anghel Theodorescu.
București: Tina I. Fridman, T. Târnova, T. Grossman, T. Ițicovici, T. Sabe, T. Aronescu, T. Blank, T. Paparom, T. Brunescu, T. Alecu, T. Eschenasy, T. Berechet, T. Bezen.

AU DESLEGAT NUMAI AUTORII FRANCEZI:

București: Midkey Wolgast.
Găești (Dâmbovița): Aurica Ștefănescu.
Cluj: Victor Albanezu, Th. Demetrescu, Marioara și A. Zimnicea.
Focșani: Mauriciu Edelștein.
Galați: Anton și Carol Mateescu.
Săliște: Nellu Nanu, Iosif Iliu, Nellu Bârsan, Țica și Puiu Roșca.
Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M. A. D. Hertz, M. Austriac, M. Virgil, M. S. Weissendorf, M. Bum., M. Șaraga.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CAȘTIGAT:

Premiul celor doui ași: Th. Dumitrescu (Militari-Ilfov).
Premiul jocului de cuvinte încrucișate: Aneta Zârnescu-Satulung (Brașov).
Premiul autorilor francezi: I. Novacovici Caransebeș).

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L.» No. 37:

Bârlad: Kitzler M. Naum.
București: Irene Al. Eladescu.

Gandhi la „Masa rotundă“

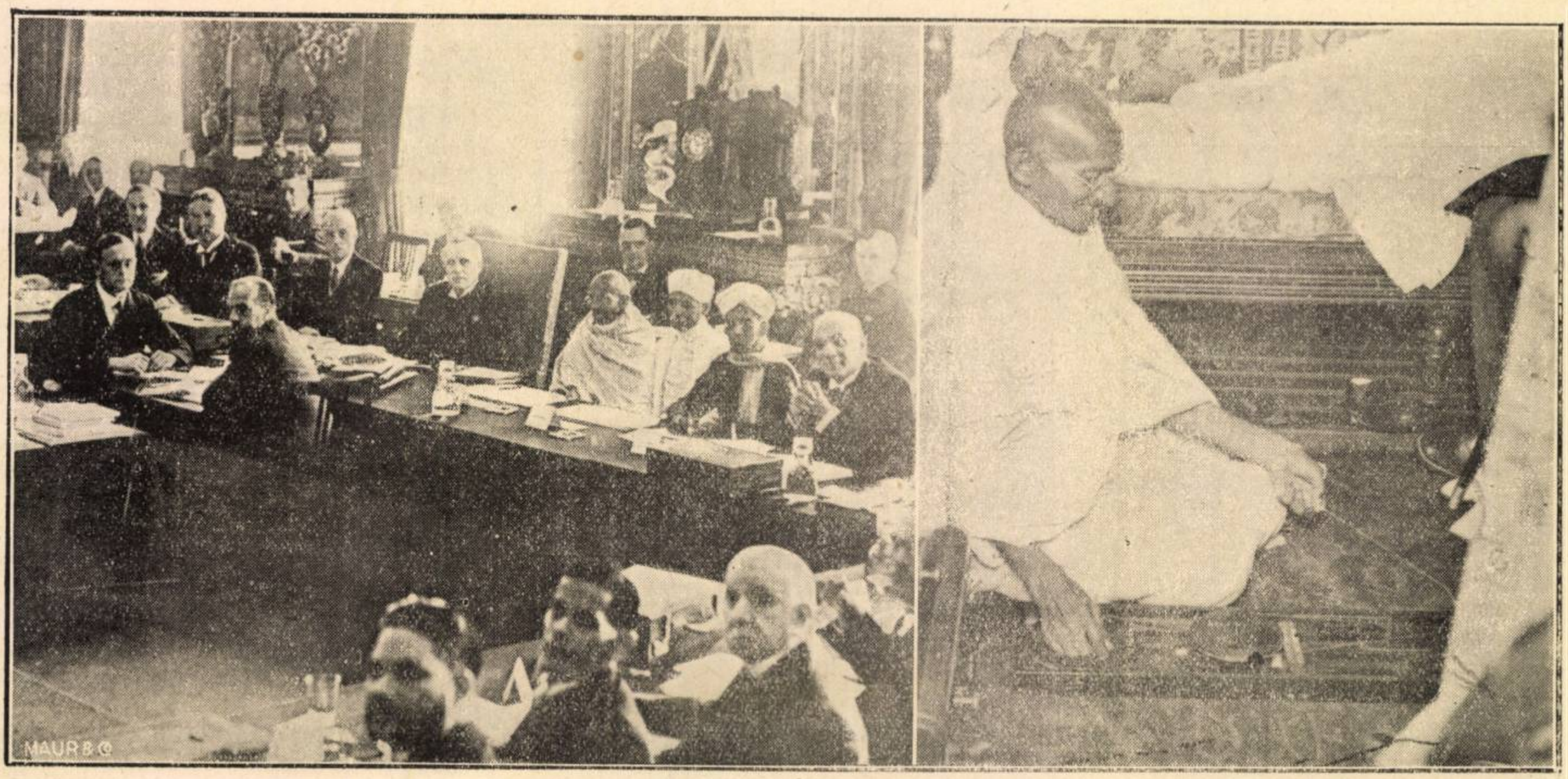

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin şi excl. Keystone)

Mahatma Gandhi a luat parte la recenta conferinţă a „Mesei rotunde” şi îl vedem mai sus, în clişeul din *stânga*, ocupând locul de onoare la stânga preşedintelui conferinţei, lord Sankey. In clişeul din *dreapta* îl vedem pe Gandhi la ocupaţia sa de predilecţie — aceia de a toarce, pe timpul călătoriei sale prin Franţa spre Anglia.

Bijuterii de 40 de miliarde

Turiştii străini cari trec prin Moscova, solicită totdeauna autorizaţia să viziteze pivniţele Băncii Statului.

Cei admişi sunt duşi sub pază bună într'un labirint de subterane obscure şi apoi în încăperea unde sunt expuse bijuteriile cari aparţinuseră Romanovilor.

Colecţia aceasta unică, evaluată la vreo 40 de miliarde de lei, e expusă pe o masă lungă; vizitatorii sunt uimiţi de îngrămădirea de diademe, coroane, sceptre, pietre preţioase şi de un serviciu de ceai din aur masiv, care cântăreşte peste 36 de kilograme.

Tezaurul acesta are o istorie.

Când armatele germane trecură graniţa rusă, Ţarul şi familia sa înfăşurară giuvaerurile lor în cearceafuri de pat uzate şi le băgară în cufere vechi, ascunse în pivniţele din Kremlin.

Când isbucni revoluţia, patrulele armatei roşii explorară palatul, dar nu găsiră de cuviinţă să deschidă şi cuferele pline de praf. Descoperirea tezaurului Ţarilor s'a făcut mult mai târziu şi a uimit guvernul sovietic, care crezuse că toate bijuteriile acestea fuseseră expediate în străinătate.

De ce căscăm?

Vestitul doctor francez Claparède spune că pacostea căscatului nu este neapărat un semn al nevoiei de odihnă.

Căscatul vine, fiindcă trupul simte nevoe de a i-se da mai mult oxigen.

Când căscăm, deschidem larg gura, strângem şi încordăm membrele, vasele periferice se strâmtează şi sângele este împins spre inimă şi plămâni, unde, mulţumită respiraţiei adânci care întovărăşeşte orice căscat, sângele primeşte o mai mare cantitate de oxigen.

Progresul urâţeniei

Lordul Salisbury, care a prezidat de curând o întrunire pentru apărarea Engliterei rurale, declară că urâţirea progresivă a satelor şi câmpiilor e grozavă.

— Iţi vine să spui, a afirmat el, că dacă progresul e necesar, apoi e tot atât de urât.

Oratorul a admis că arterele cele mari sunt indispensabile, dar dacă, spre a le creea, trebue să se masacreze arborii şi să se turbure peisagiul, te fac să-ţi pierzi încrederea în ideia progresului.

Atingând acelaş subiect, vicontele Ullswater s'a plâns că se comite un adevărat masacru pentru construirea marilor artere. Vechile colţuri paşnice dispar cu încetul, şi pretutindeni invadează autocamioane voluminoase şi sgomotoase.

— Ar trebui — a încheiat el — să se facă educaţia publicului, învăţându-l să iubească şi să respecte tot ce se află la ţară. Câmpiile şi pădurile sunt, mai ales pentru publicul din oraşe, locuri de recreaţie şi grădini de plăcere, şi ca atare ar şi trebui tratate.

Inchiderea sondelor de petrol

Preţul petrolului scăzând catastrofal în America, guvernele câtorva State americane au decis închiderea unui mare număr de sonde. Vedem aci pe colonelul Cicero Murray, sosit la Oklahoma ca trimis al guvernatorului şi însoţit de o patrulă din miliţie spre a închide forţat sondele.

PAGINA FEMEII

De trei sute de ori mireasă

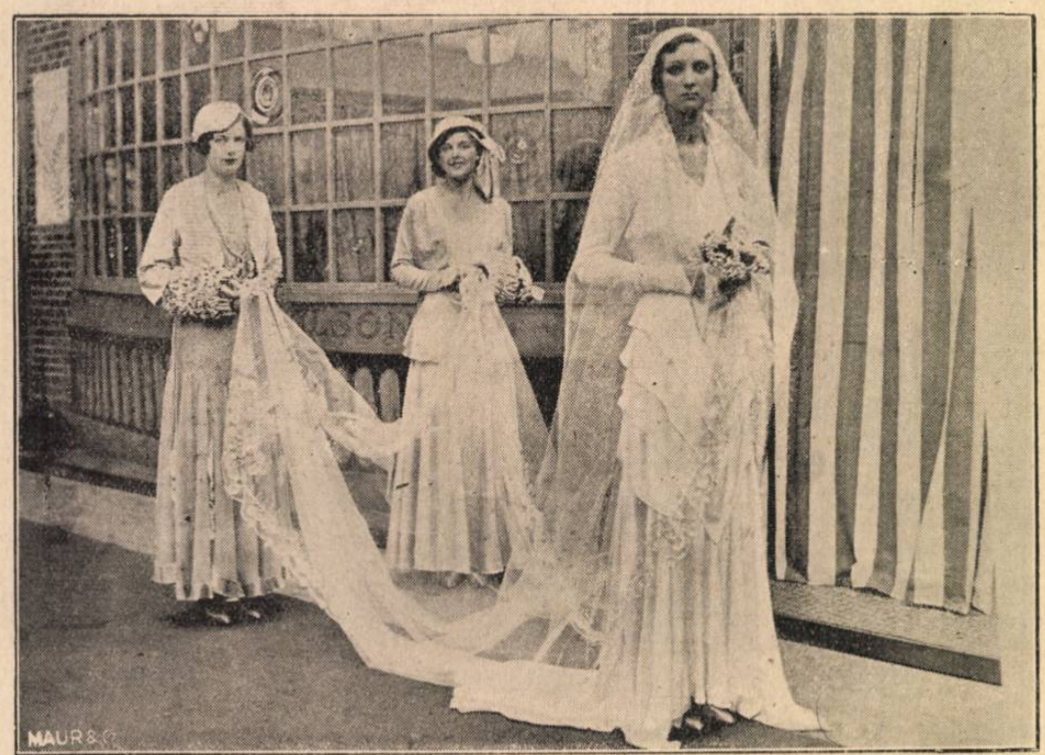

(*Photo-exclusivitate Keystone*)

Miss Lucy Clayton, manechin într'o casă de mode din Londra, a fost zilele trecute pentru a treia sută oară mireasă, fără a fi putut găsi totuşi până acum un mire. E drept că n'a fost mireasă decât ca manechin, într'o casă de mode, unde a exhibat rochii de nuntă.

Rochie elegantă

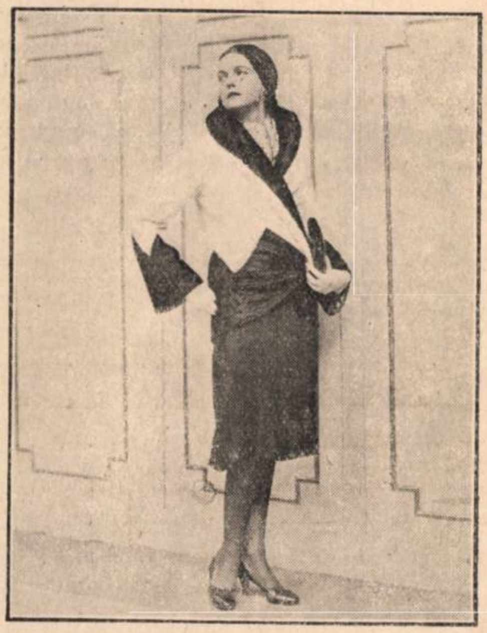

(*Photo-exclusivitate Keystone*)

Miss John Adams („Miss America") într'o bluză alb cu negru, cu blană la gât şi manşete de blană, şi fustă numai neagră, ceeace-i dă o deosebită eleganţă.

Ciudat bandit!

In Brazilia există un bandit cu numele de Lampeao.

Banditul acesta nu se mulţumeşte să jefuiască satele; el are şi obiceiul să tortureze femeile cari nu-i plac. Şi de fapt nu-l place niciuna. E misogin!

De curând a întâlnit patru fete tinere cu părul scurt şi cu rochii foarte scurte. S'a înfuriat într'atât, că, în faţa populaţiei, a dat foc părului şi rochiilor lor.

Două dintre fete au murit.

Guvernul federal a trimis în urmărirea banditului Lampeao o întreagă expediţie militară: două batalioane de infanterie, artilerie, avioane şi mitraliere.

Dar banditul şi banda sa n'au putut fi găsiţi!

Bibliotecă feministă

La primăria arondismentului V din Paris se va deschide în curând o bibliotecă exclusiv feministă.

Va fi cea dintâi în felul acesta.

Se va găsi acolo o largă documentare de cărţi, ziare, manuscrise şi broşuri, privitoare la cauza feminismului; ele au aparţinut d-nei Marguerite Durand, fosta directoare a gazetei **„La Fronde"**, care le-a dăruit oraşului Paris.

Femeile în aviaţie

Vrând să se ducă din America în Europa pe calea aerului, aviatoarea Ruth Nichols era cât p'aci să-şi piardă viaţa.

Aterisând la Saint-John (New Brunswick), îşi strică aparatul şi îşi frânse două vertebre. Depe patul ei din spital a anunţat că-şi va relua sborul de îndată ce va fi vindecată şi i se va fi reparat avionul. Se speră însă că-şi va schimba părerea.

Nu se îndoeşte nimeni de abilitatea femeilor de a pilota avioane, în împrejurări obişnuite. Dar isprăvi ca străbaterea Oceanului sunt încercări fizice atât de grele, încât depăşesc rezistenţa femeilor.

Dacă Helen Wills-Moody e cea mai bună jucătoare de tennis din lume, sunt două mii de bărbaţi, şi poate şi mai mulţi cari ar putea s'o bată la sigur.

In aer, marile isprăvi sunt rezervate bărbaţilor excepţionali. Ele cer un grad de forţă fizică şi o rezistenţă în faţa oboselii nervoase, pe care nu le au nici femeile de vigoare şi curaj extraordinar.

Ruth Nichols şi-ar putea atinge scopul, dar şansele contrarii sunt prea mari.

„Miss England" a fost aleasă

(*Photo-exclusivitate Keystone*)

La concursul de frumuseţe pentru alegerea unei „Miss England", sufragiile juriului au căzut asupra d-şoarei Marjorie Newbery, pe care o vedem la mijloc între premianta a doua şi a treia, cari sunt surorile ei.

Florile... critici muzicali

Unele flori sunt profund afectate de muzică. Ceva mai mult: garoafele și ciclamenele nu o pot suferi de fel!

Descoperirea aceasta a făcut'o un student în botanică; el a declarat:

— Când se aude constant acelaș sunet timp de mai multe ore, unele flori sensitive se apleacă într'o direcție opusă aceleea de unde vine muzica. Decorațiunile florale cari înconjoară o estradă, pe care cântă muzicanți, sunt afectate în grad surprinzător. După câteva ore s'a descoperit că toate florile și-au întors capul în direcția opusă. Unele garoafe așezate cu fața spre estradă, și-au schimbat complect poziția. Cu toate că fenomenul acesta e prea puțin cunoscut până acum, nu încape îndoială că anumite flori sunt viu afectate de vibrațiunile provocate de muzică.

Observația aceasta cere și alte cercetări.

Dacă bunăoară florilor nu le place jazzul, vor tolera ele oare în schimb pe Bach, fi-vor mai amabile cu Beethoven, aplecându-se grațioase spre isvorul de melodii?

In felul acesta se va descoperi poate în curând un nou tip de critic muzical...

Trucurile lui Edison

Edison s'a însănătoșit, dar criza sa de uremie n'a trecut definitiv și medicii săi se arată încă îngrijorați.

Dar Edison nu se prea sinchisește de doctorii săi. El nu prea dă ascultare Esculapilor, de oriunde ar fi.

Deabia s'a făcut mai bine, și s'a așezat pe marginea patului său, cu toată interdicția medicilor.

Fiind puțin surd, pretinde că nu aude sfaturile lor. I-se dă în scris ce poruncesc doctorii. Și el răspunde că n'a auzit!..

S'a pus chiar să fumeze micile țigări negre, cari îi plac atât de mult.

Miliardarul de 92 de ani

(Photo „The New York Times")

Cea mai recentă fotografie a lui John D. Rockefeller, celebrul miliardar în vârstă de 92 de ani, cu cei doi strănepoți ai săi: Elisabeth (2 ani și jumătate) și John (9 luni).

Grevă generală și ciocniri sângeroase

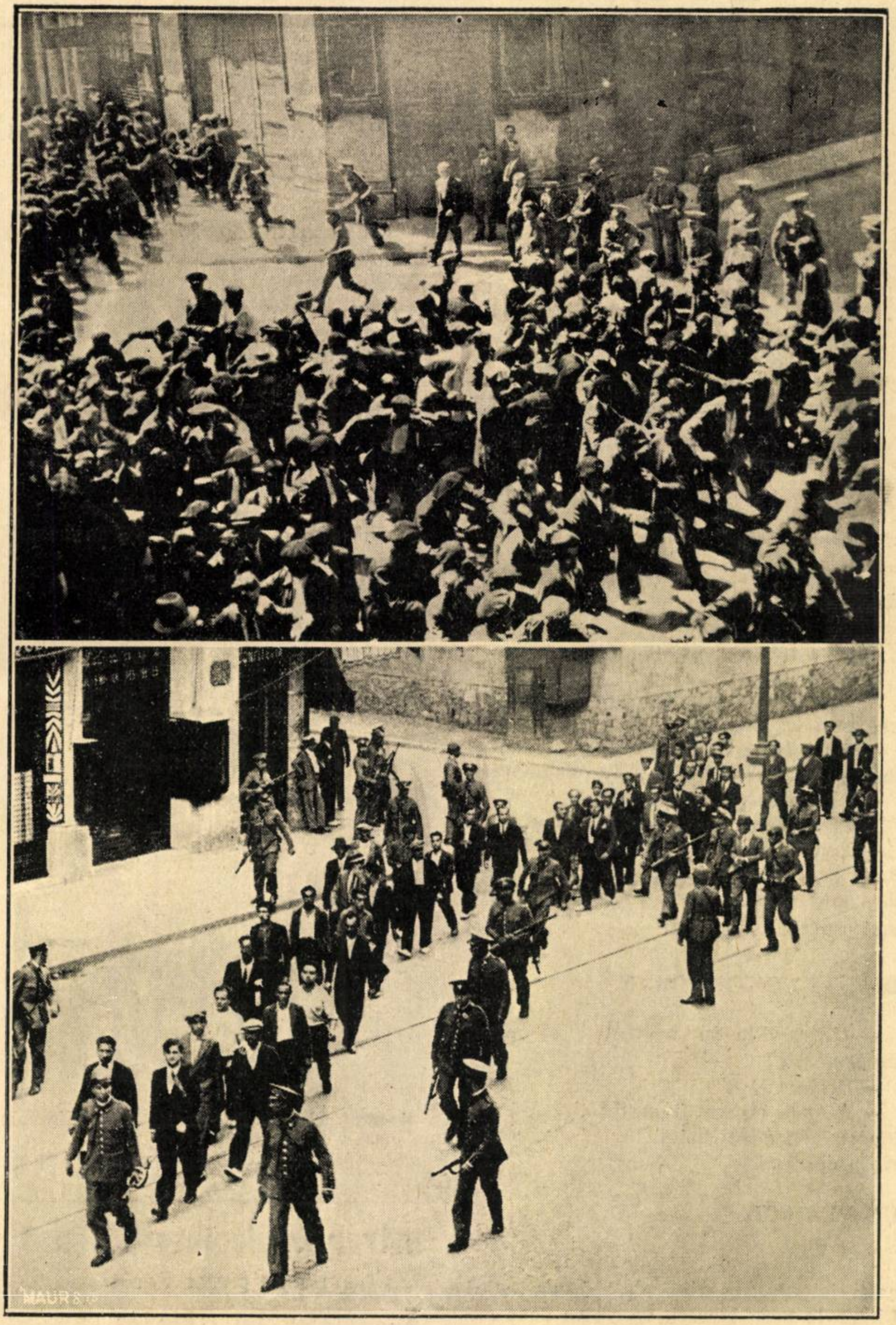

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Recenta grevă generală din Barcelona a fost însoțită de ciocniri sângeroase între greviști și poliție. Au fost mai mulți morți și răniți de ambele părți. Vedem *sus,* unul din aspectele încăerărilor; *jos:* greviști arestați, duși sub pază militară la prefectura poliției.

Prezicerea viitorului

Soția unui medic parizian, care avea talentul de a prezice, dând în cărți, găsi de cuviință să insereze un anunț în ziare. Urmă o nesfârșită defilare, dimineața și seara; clientele veneau cu duiumul.

Dar soțul «prezicătoarei» se supără și suprimă anunțul...

In Statele Unite — așa afirmă o statistică — se varsă anual 125 de milioane de dolari unei armate de 100.000 de «vrăjitori» de toate felurile.

Numai la New York, cifra de afaceri a acestor prezicători și prezicătoare se ridică la 25 milioane de dolari. Chicago contribue cu 12 milioane de dolari.

Un astrolog din New York cere pentru consultațiile sale câte 25—100 de dolari. Clienții săi se recrutează în cea mai mare parte dintre femei, dar și dintre oamenii de afaceri și intelectuali.

Teama zilei de mâine preocupă din ce în ce mai mult sărmana noastră omenire...

Extraordinarul roman
EVREI
în
Lanțuri
s'a tradus in toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare inseamnă un
SUCCES MONDIAL!
Se găsește la toate librăriile și la
Editura „EMINESCU" S. A București

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Potriveala

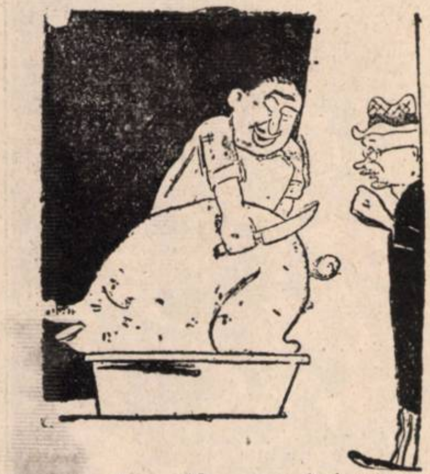

Trecătorul. — Ah, acum îmi aduc aminte că am uitat să mă rad !

RĂMĂŞAGUL

Tânăra femee e nebună după sport.

Şi după pariuri.

E, în deosebi, o mare partizană a boxeurului Schmeling.

— Am pariat cu soţul meu zece contra unu pe viitoarea luptă a lui Schmeling.

— Cum zece contra unu?

Tânăra femee ridică ochii candid:

— Foarte simplu. Dacă învinge Schmeling, soţul meu îmi plăteşte o mie de lei, dar dacă învinge cellalt, îmi plăteşte numai o sută!

DIALOG CONTIMPORAN

— Crezi d-ta în proverbul că râsul desarmează?

— Desigur.

— Atunci putem fi mulţumiţi. Căci a început să râdă toată lumea de conferinţa desarmării.

UN PERICOL

— Dacă te simţi atât de istovit, dece nu-ţi iei un concediu de câteva zile? Firma la care lucrezi, va putea doar suporta absenţa ta!

— Tocmai de aia nu vreau să iau concediu. Dece să vadă patronii că se pot lipsi de mine?

Suspect

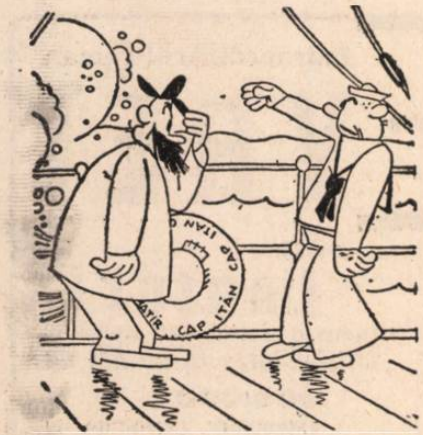

Pasagerul: Ne apropiăm acum de Borneo?
Marinarul (fost vardist): Drept înainte până la stânca aceea, apoi la dreapta, şi mai întrebaţi odată la prima insulă...

LA CINEMA

Soţul şi soţia şed la cinematograf.

In faţa lor se desfăşoară o sălbatecă scenă de dragoste.

— Admirabil actor! zice el.

Ea aprobă:

— Da. Dar ştii că partenera pe care o îmbrăţişează, e chiar soţia lui?

El se miră:

— Zău? Atunci e şi mai admirabil!

SUSPINUL

In tramvaiul aglomerat stă un domn gras.

Abdomenul omului gras atinge posteriorul d-şoarei Lulu.

Deodată d-şoara Lulu se întoarce:

— Nu s'ar putea să nu vă înghesuiţi în mine?

— Scuzaţi, zise burtosul, nu v'am împins, ci doar am oftat!

DE ACORD

— Zău, iubito... eu nu merit să-ţi deviu soţ!

— Aşa spune şi familia mea!

Alt om

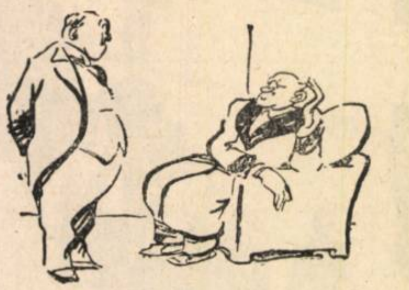

Medicul: De când te tratez eu, ai devenit alt om !
Pacientul: Atunci să-ţi plătească cellalt vizitele !

In tren, în vilegiatură, acasă
nu se citesc decât
Aventurile lui Arsène Lupin
aventuri senzaţionale cari au făcut celebritatea lui MAURICE LEBLANC

Şi la noi ca şi în toată lumea aceste aventur delicioase, neîntrecute, au obţinut un succes neaşteptat

Au apărut până acum:

Arsène Lupin, Gentleman-Apaş	30 Lei
Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes	30 „
Arsène Lupin, Acul scobit	30 „
Arsène Lupin, 813	30 „
Cele trei crime ale lui Arsène Lupin	30 „
Dopul de cristal	30 „
Confidenţele lui Arsène Lupin	30 „
Triunghiul de aur	30 „
Izbânda lui Arsène Lupin	30 „
Insula cu treizeci de sicrie	30 „
Piatra Miraculoasă	30 „

Se găsesc de vânzare la toate librăriile depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu", S. A., Bucureşti I, Str. Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Artă modernă

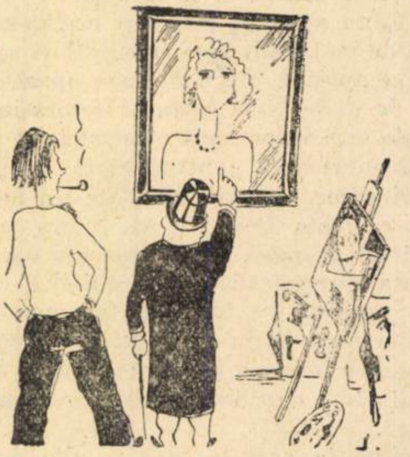

Criticul: Dar nu are nici nas, nici gură.
Pictorul: Eu nu mă înjosesc uitându-mă la amănunte.

MENAJ SCOŢIAN

Mr. Doolittle, Scoţian, se repede acasă şi strigă:

— Jane, am câştigat lotul cel mare la loterie.

Fără a clipi din ochi, soţia ripostează:

— Mă interesează foarte puţin. Mai important e să aflu, de unde ai luat, risipitorule, banii cu cari ai cumpărat lozul?

PENIBIL

— Vă rog să mă credeţi, zice profesorul vecinei sale dela masă, că sunt un atât de perfect ghicitor de gânduri, încât ajunge să mă uit la cineva, spre a şti ce gândeşte despre mine.

— Atunci, d-le profesor, trebue să vă cer iertare!

PULSUL VREMII

Mesteacăn a primit în biroul său vizita unui amic.

— Da, zice Mesteacăn, pulsul vremii de azi se resimte pretutindeni!

In momentul acesta se deschide uşa şi intră portărelul.

—Vezi? zice Mesteacăn prietenului său. Ce ţi-am spus eu?

Ce i-a trebuit

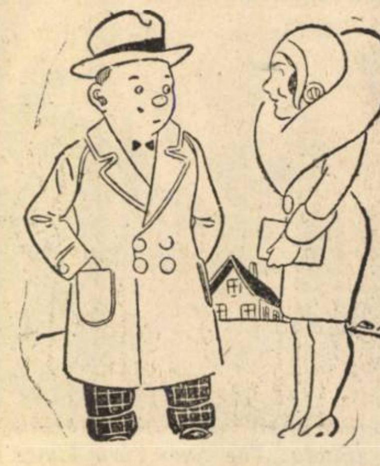

Noul căsătorit: Soţia mea are destulă inteligenţă pentru doi.

— Da, mi s'a spus că te-ai însurat cu femeea care îţi trebuia !

Vânători australieni de canguruşi

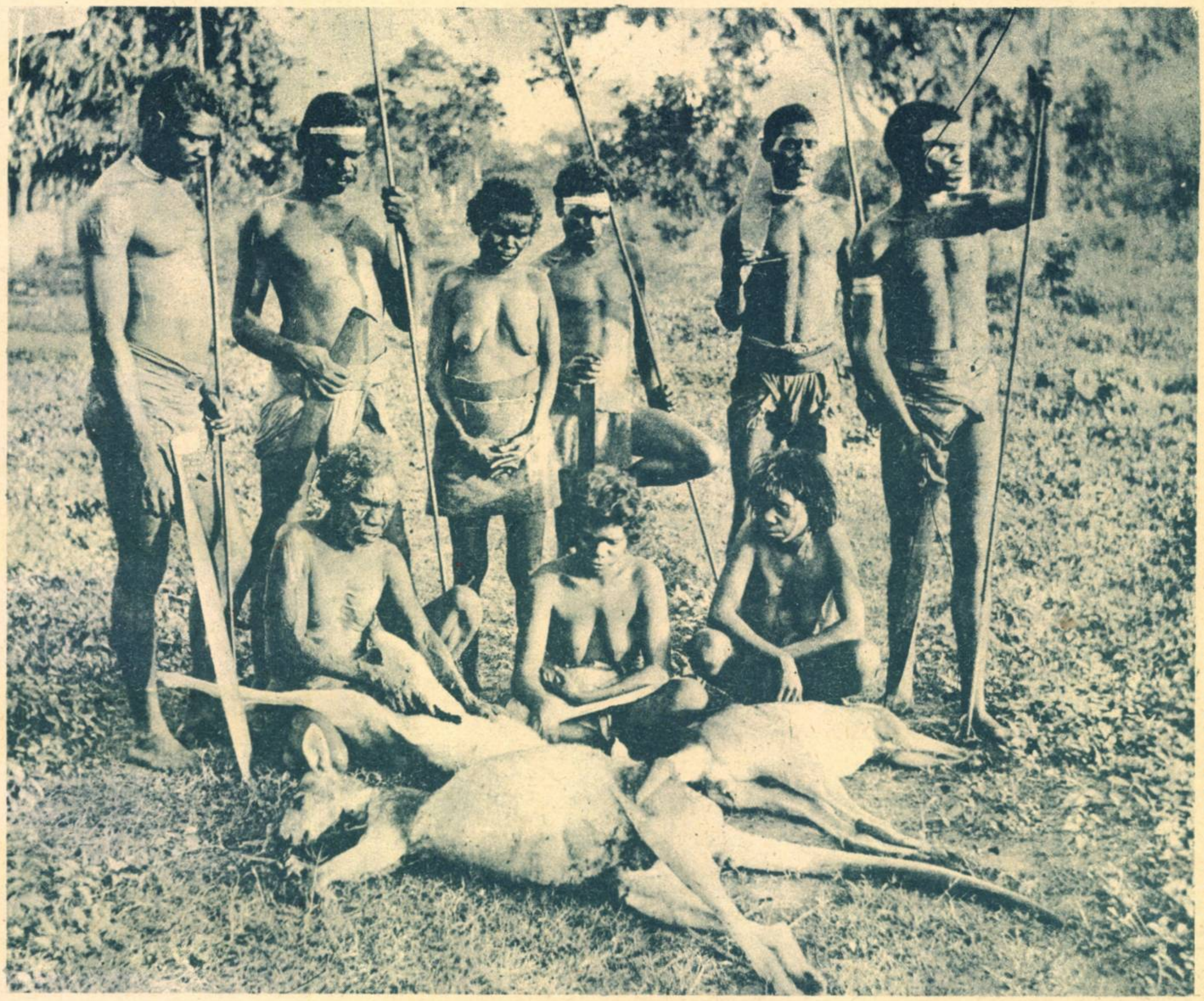

(Photo-exclusivitate Keystone)

Iată o ceată de vânători de canguruşi din Queensland, Australia, cu trei animale răpuse cu suliţele lor. Bătrânul care stă ghemuit pe jos, se pregăteşte să spintece prada. E de remarcat că la vânătoare au luat parte şi femei.

Eclipsa totală de lună dela 26 Septembrie

Va fi vizibilă în România –

In noaptea de Sâmbătă 26 Septembrie are loc a doua eclipsă totală de lună a anului 1931, atât de bogat în fenomene cereşti.

Mărimea întunecimei va fi 1326, diametrul lunei fiind luat ca unitate.

Intrarea în umbră are loc la bordul de NE iar ieşirea la WWSW.

Luna va fi roşie (?)

După toate probabilităţile, eclipsa va fi de astădată foarte luminoasă şi foarte colorată, deci mult mai interesantă ca întunecimea din Aprilie.

In timpul întunecimii luna se va afla, conform calculelor astronomice, în apropierea stelei 98 B. Piscium de mărimea 6,3 care va fi ocultată. Ocultaţia va fi urmărită la ecuatorul observatorului din Bucuresti, bineînţeles dacă cercul nu va fi voalat de nori în timpul eclipsei precedente.

Luna va fi roşie după ipoteza astronomului Danjon, subdirectorul observatorului din Strassbourg, cum a fost în Ianuarie 1917.

Nuanţele variază dela o întunecime la alta, ele fiind subordonate în primul rând variaţiunei petelor solare şi în al doilea rând condiţiunilor atmosferice terestre.

Conul de umbră nefiind atât de mare, eclipsa va fi mai luminoasă. Umbra nu va întuneca cu desăvârşire vizibilitatea satelitului.

Culorile lunei

In timpul întunecimii se vor observa diverse coloraţiuni locale, după împrejurările atmosferice.

E probabil ca luna să aibă la început o nuanţă cenuşie deschisă în penumbră şi cenuşie roşiatică în umbră. Dacă atmosfera va fi încărcată cu vapori de apă, se vor observa nuanţe negre, portocalii şi violaceè, după procentajul higrometric. Fenomenul va fi mai interesant în localităţile de munte, unde satelitul va fi înconjurat, pe alocuri, de coroane şi halouri.

Mărimea eclipsei

In timpul fazei maxime, conul de umbră prin care trece luna va avea mărimea 1,326 (diametrul lunei fiind 1), adică umbra va fi cu mult mai mare. Deşi întunecimea va fi totală, totuş va rămâne vizibilă o slabă luminositate pe cer, o frântură de lună, dând impresia că discul cel

(Urmează în pag. 994)

luminos ar fi fost mânjit de cerneală roșie. In anul 1804 luna, trecând mai aproape de pământ, s'a pierdut cu desăvârșire în conul de umbră, rămânând complect invizibilă. Numai dacă cerul va fi acoperit de nori cirrostratus, satelitul ar putea dispărea cași în 1804.

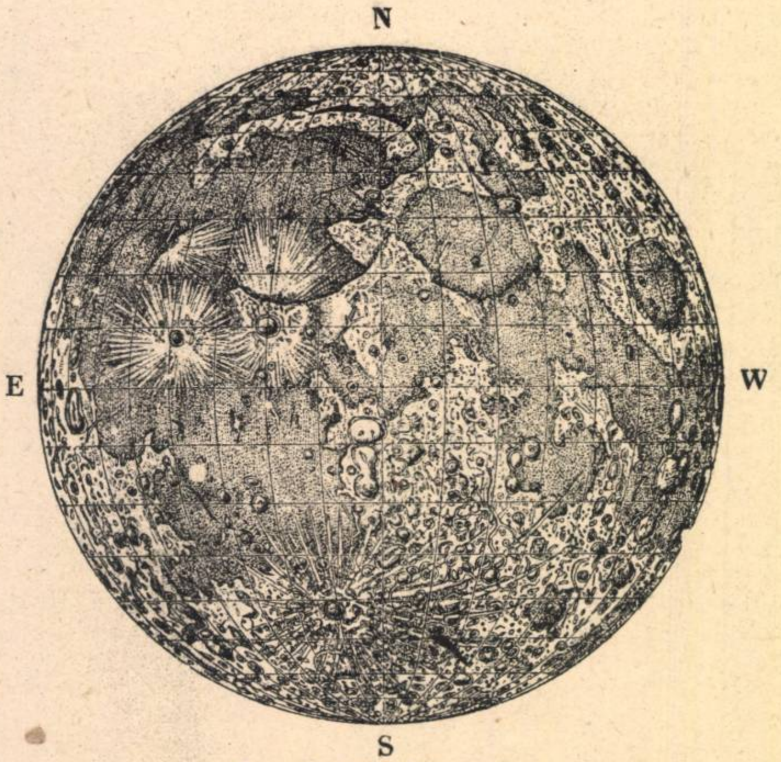

Luna văzută cu binoclul.

Faza maximă va ține o oră și jumătate

In timp ce la o eclipsă totală de soare faza maximă ține abia o minută sau două, la întunecimile de lună circonferința umbrei fiind foarte mare, faza maximă durează uneori și două ore.

La 26 Septembrie luna va înainta o oră și jumătate în umbra Pământului.

Fazele în România

Iată fazele acestei frumoase eclipse:
Apusul soarelui la București 17 h 06 m.
Intrarea lunei în penumbră 17 h41 m.
Intrarea în umbră 18 h 54 m.
Inceputul totalității 19 h 05 m.
Mijlocul eclipsei 19 h. 48 m.
Sfârșitul totalității 21 h. 30 m.
Ieșirea din umbră 22 h 42 m.
Ieșirea din penumbră 23 h 55 m.

Eclipsa va începe dar la orele 6 seara și va ține până aproape de miezul nopții. Fazele mai interesante vor fi dela 7 până la 10 seara.

Eclipsa se va vedea în 4 continente

America e și de astădată desavantajată. Eclipsa se va vedea din 4 continente, anume din Australia, Asia, Africa și Europa.

In Australia, jumătate de est a Asiei, în vestul Europei și Africei se va vedea parțial.

România e foarte avantajată, putându-se observa pe longitudinele ei toate fazele.

Să nădăjduim că timpul va fi frumos și cititorii noștri vor putea observa întunecimea în bune condițiuni.

L. Florin

In cel mai mare hotel din lume

Un prieten bogat din America îmi rezervase odăi în hotelul X... din Chicago: salon, dormitor și bae. Aflai că «apartamentul» acesta costă 75 dolari (un dolar=170 de lei) pe zi.

Un hotel exclusiv pentru milionari de dolari, nu rigid, dar nici confortabil, fără clasicul hall de hotel, vizitele primindu-se numai în saloane, iar mesele luându-se numai în camere...

Fugii alături, în «cel mai mare hotel din lume», unde camera costă 6—8 dolari pe zi.

Hotelul acesta gigantic se află pe Michigan Avenue, stradă care n'are mai puțin de 35 kilometri lungime, «cea mai mare stradă din lume».

Dela etajele de sus se vede noul Acvariu, cel mai mare din lume, Planetariul, cel mai mare din lume, și te afli în imediată vecinătate cu marele magasin «Mareșal Field», cel mai mare din lume.

Toate ferestrele dau în spre lacul Michigan, — al patrulea lac din lume, ca mărime.

La Chicago toate sunt orânduite superlativ. Hotelul e bineînțeles mult prea mare. Gurile rele pretind că o mie de camere nu au fost încă niciodată deschise. Hotelul acesta are peste 3600 de camere, și aceste 3600 de camere, cari au toate vederea spre lac, au 3600 de băi.

Hotelul are în vedere Expoziția universală care se va deschide în 1933 la Chicago.

Când intri acum în hallul de jos, e tot atât de tăcut (sau tot atât de agitat) ca în obișnuitele hoteluri cu o mie de paturi din Chicago. Cele patrusprezece ascensoare nu sbârnăe necontenit în sus și în jos, ghișeurile și cabinele portarilor nu sunt asediate.

Hotelul are 38 de etaje în sus și 7 în subsol; are deci în total 45 de etaje. Pentru ca toate camerele să aibă vederea spre lac, e construit în patru 'cuburi împreunate pe frontul din spate.

In acest hotel uriaș sunt șase diferite bucătării gigantice, repartizate pe etaje. Etajele de locuit alternează cu etaje-restaurant. Sălile de serbări sunt situate în cea mai mare parte în caturile superioare, printre cari unele sunt bombastice, altele decente, dar toate în stilul mare, care satisface cel mai ciudat gust american. Unele sunt strălucitor de luminoase, altele au semi-întunerecul roșu-mat atât de preferat de Americani.

*

Trebue să recunoaștem Americanilor că se pricep în confort și politeță.

Odaia de bae are pentru fiecare pasager două cearceafuri de bae și patru prosoape pe zi. Zilnic stau la dispoziție un săpun proaspăt de toaletă și unul tot proaspăt de bae, gratuit bine înțeles.

Pe lângă apa rece și caldă, dintr'un robinet curge apă frapată pentru băut.

Se mai află în odae: cârpe pentru ștersul încălțămintei, ștergare pentru ras, etc. Pe masă se află o perniță cu ace, nasturi, etc. Rufăria de pat se schimbă zilnic. Hârtia de scrisori abundă.

Cunoscuții și prietenii se primesc în entresol.

In parter e o risipă fantastică de spațiu: scări, străzi cu prăvălii, cabine de portari, casierii, etc., iar sus în entresolul fastuos cu covoare uriașe se află hallul. Aci șed sute de oameni pe bănci capitonate și pe scaune. Cei mai mulți nu fac parte din hotel. Nimeni nu-i întreabă ce vor. E ca o cafenea mare, dar nimeni nu consumă și pe nimeni nu-l plictisește personalul hotelului.

Privirea pe fereastră e cea mai bună petrecere a pasagerilor în primele zile.

Jos furnică enormul trafic de automobile din Michigan Avenue, strada principală a orașului. Peste drum sunt grădini frumoase, plantate deabia acum câțiva ani în orașul acesta plin de contraste și ale cărui 219 parcuri nu cadrează cu cartierele mizerabile din vest.

Grădinile din fața hotelului au fost smulse lacului. Tot așa se nasc cartiere cu totul noi pentru Expoziția universală. Chicago se mărește în dauna lacului. Un plan gigantic, aproape realizat! Pe terenul astfel câștigat, s'au și construit trei sgârie-nori destul de solizi.

Sunt pasager în cel mai mare hotel din lume și sunt totuși necunoscut, cu toate că stau acolo de mai mult timp. Totuși, serviciul de siguranță e splendid organizat. Un pasager fals va căpăta poate cheia, dar nu va putea deschide camera.

In hotelul acesta, mulți dintre pasageri nici nu sunt pasageri, ci detectivi. Dar nu-i cunoști, ci îi bănuești numai...

K. L.

Spovedania unei muşte

Sunt o muscă. De sex masculin. O spun fiindcă ştiu că oamenii nu pot distinge cu ochiul liber din ce sex fac parte. In vremurile de azi, nici oamenii nu mai ştiu de altfel dacă sunt bărbaţi sau femei; cum să ne deosibească deci pe noi?

Sunt copilul unor muşte foarte ordinare. Tatăl meu făcea parte din speţa aşa ziselor «muşte de carne», cari hoinăresc prin grajduri de cai şi coşare de vaci, iar mama mea era o foarte simplă «muscă de casă», o «muscă domestică»; işi poate deci oricine închipui, în ce mediu am crescut.

Dar eu nu m'am sinchisit niciodată de camarazii mei, ci mi-am văzut tòtdeauna de treburile mele proprii. Nici nu mă prea reped la colegele mele, ci am trăit mai mult printre oameni, studiând moravurile şi obiceiurile lor, şi am avut astfel prilej să văd adesea lucruri foarte ciudate.

Din capul locului trebue să constat că aproape toţi oamenii sunt grozav de invidioşi: nu ne îngăduie nici cea mai neînsemnată bagatelă.

Intr'o zi mi-era tare foame şi am sburat prin fereastra deschisă în sufrageria unui om în aparenţă foarte bogat, unde mai dejunasem adesea.

Familia se afla tocmai la masă.

Pentru supa fierbinte şi friptura caldă nu simţii nicio poftă; dar când drăguţa servitoare puse pe masă o plăcintă cu mere, presărată cu mult zahăr, mă repezii ca un leu la prăjitura aceasta favorită.

Dar să nu credeţi că m'au lăsat să-mi iau liniştit partea mea. Gospodina, copii şi bătrâna guvernantă m'au gonit într'una; cel mai desgustător a fost însă stăpânul casei, care a vrut să mă omoare cu un şervet; dar am ştiut să nu mă las. Când s'a culcat apoi, după masă, pe divan, spre a dormi, m'am răsbunat. M'am aşezat când pe nasul, când pe obrazul său şi când pe buzele sale, până ce s'a făcut foc.

Atunci a intrat subit servitoarea şi a zis:

— D-le director general, vă chiamă la telefon banca dv.

El a sărit în sus, s'a dus în odaia de alături, şi l'am auzit vorbind foarte enervat.

Când s'a întors, era foarte palid, şi eu l'am compătimit într'atâta, încât nu l'am mai necăjit şi l'am lăsat să doarmă.

Am sburat în bucătărie. Aci se mai afla farfuria cu rămăşiţele plăcintei şi am putut să mă satur cu zahăr. Oamenii de serviciu au mai multă milă de sărmanele muşte...

*

Ocupaţia mea de predilecţie, mai cu deosebire în zilele de ploae, e dansul pe geamurile unei ferestre. Când se întâmplă să nu cânte nici gramofonul, nici aparatul de radio, îmi bâzăi eu însumi. Si — altă ciudăţenie! — oamenii nu pot suporta aceasta.

Ei se reped la noi cu cârpe umede sau cu alte instrumente ucigătoare, şi vor să ne omoare. Fiindcă ne permitem o distracţie atât de inofensivă!

Deunăzi am intrat într'o cameră, unde o doamnă cânta la pian şi ţipa cât o ţinea gura. Era oare aceasta mai frumos decât sbârnăitul meu la fereastră? Şi dece nu a venit nimeni să încerce s'o omoare pe doamna aceasta cu cârpe ude? Unde e faimoasa sete de dreptate a oamenilor? Despre asta aşi putea scrie volume întregi...

La teatru nu mă duc decât rareori, şi pe vremurile astea proaste, de loc; nu vreau să mai fac şi eu un rău mult-încercaţilor directori de teatru, deoarece sunt în tot cazul un spectator cu bilet de favoare, care nici taxele nu le poate plăti. Afară de aceasta, mă tem că, fiind într'o zi la teatru, acesta va fi închis pentru timp mai îndelungat; atunci n'aşi mai putea eşi şi — stomacul meu ne-putând suporta praf de culise — aşi muri de foame.

Când e tare cald, îmi petrec serile la Herăstrău. Bine înţeles că nu fac lungul drum în sbor, ci îmi aleg un frumos automobil, mă aşez pe una din aripi, şi într'un sfert de ceas am ajuns.

Acolo se mănâncă bine în unele localuri, şi îmi iau şi eu partea mea. Chelnerii mă cunosc, pare-se, şi nu mă gonesc.

Atras de o lumină roşie, am intrat într'o seară într'o cabină particulară. Pe un divan sta culcată o femee încântătoare, aproape goală de tot, lângă ea un domn cam tot atât de puţin îmbrăcat. Zic «un domn», fiindcă nu cred să fi fost soţul ei; prea era drăgăstos cu dânsa. Dar nu are importanţă. Nici noi, muştele, nu prea suntem moraliste.

Dar am făcut o gafă.

Curios să văd bine cine e perechea aceasta îndrăgostită, m'am aşezat pe nasul domnului. Acesta m'a gonit.

Necăjit că nici atâta lucru nu-mi îngădue, mi-am reluat locul pe nasul său. Boerul a început să se necăjească şi el, şi a încercat să mă strivească. Eu am fost însă mai îndemânatec şi mi-am luat sborul, spre a mă întoarce, bine înţeles, după o secundă.

Asta a fost gafa mea, care a avut totuşi un rezultat supărător pentru domnul de lângă frumoasa cucoană, căci, în loc să mă nimerească pe mine cu gestul său violent de a mă prinde, a lovit'o pe doamna, care s'a supărat teribil şi a început să-i facă reproşuri...

Am profitat de ocazie ca să ies pe unde intrasem, şi am înţeles atunci adevărul zicătoarei că «şi o muscă strică».

Nu ar fi aşa, dacă oamenii ar fi mai îngăduitori şi ne-ar lăsa să bâzâim şi să gustăm din gustoasele lor bucate...

10.000 de fete japoneze dau asalt...

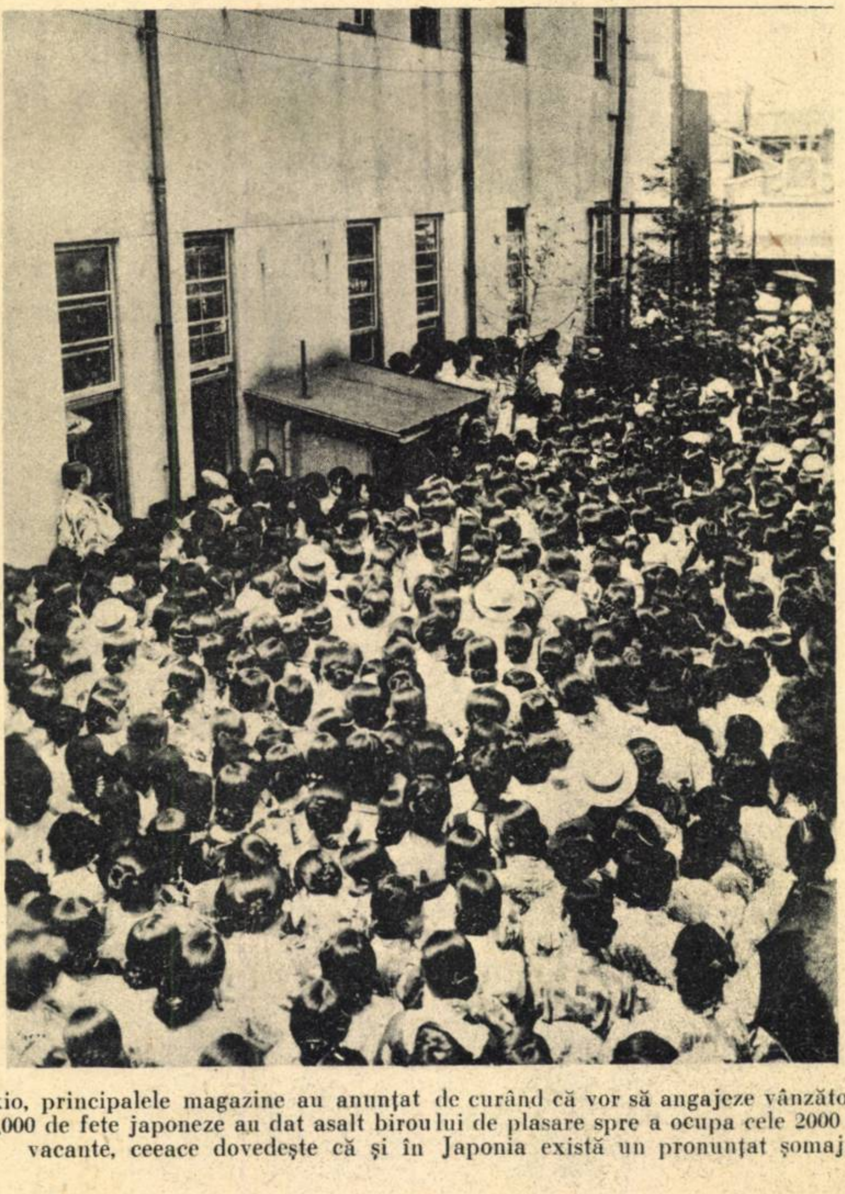

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La Tokio, principalele magazine au anunţat de curând că vor să angajeze vânzătoare. Imediat 10.000 de fete japoneze au dat asalt biroului de plasare spre a ocupa cele 2000 de locuri vacante, ceeace dovedeşte că şi în Japonia există un pronunţat şomaj.

OGLINDA LUMII

1 OCT – 1931

ANUL X. N. 40

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII -IAȘI-

Dintre tinerele vedete ale ecranului american, aceia care s'a menținut cu succes și pe ecranul sonor. frumoasa Greta Nissen, un adevărat buchet de grație și frivolitate, de feminități și ispite.

OGLINDA LUMII

8 OCT. - 1931.
ANUL X. No. 41

LEI 10

M 29.
P.b.P. 18826

Meditaţiune: O poză sugestivă în pauza dintre două scene filmate a delicioasei vedete Mary Brian

„OGLINDA LUMII“ 8 Octombrie 1931
No. 41
Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 şi 346/0. — Abonamentul 500 pe an.

Ce ştie un portar din Monte Carlo...

Portarii dela hotelurile din Monte Carlo nu trebuesc priviţi cu dispreţ. Căci, în primul rând, nu se poate şti dacă cutare nu a avut cumva un trecut important (treizeci la sută dintre aceşti funcţionari de hotel sunt jucători în retragere, unul din ei e un fost ofiţer austriac, deci aristocrat); al doilea, portarii aceştia sunt prea adesea mai bine situaţi financiarmente decât clienţii.

Trebue să te ai deci bine cu portarul. Şi aşa şi fac mulţi dintre pasagerii din Monte Carlo. Nicăeri aceştia nu sunt mai prietenoşi cu omul dela tabla cu chei, nicăeri nu există un contact mai intim între client şi portar, nicăeri doamnele din lumea bună nu vorbesc mai cordial cu omul, la care nici nu se uită în alte părţi.

Un interview cu un reprezentant al acestei corporaţii ni s'a părut deci destul de interesant. Am pornit deci. Dar nu spre hotelul cel mai mare, unde se adăpostesc pasageri, cari pot primi prin cablu, în trei ore, banii eventual pierduţi, ci spre unul din hotelurile destul de bune, dar care nu sunt însemnate în Baedecker ca de primul rang.

*

E situat la patru sau cinci minute depărtare de Casino, şi aceste puţine minute sunt suficiente (trebue să urci dealul), spre a fi scăldat în sudoare.

In faţa lui, palmieri, ca peste tot la Monte Carlo.

Mă primeşte un hall frumos, răcoros, mă întâmpină priviri servile, aşa că în primul moment am impresia că sunt un voiajor comercial care intră într'un magasin care vrea să-i vândă ceva, pe câtă vreme el e acela care vrea să vândă.

Dar înving repede această uşoară jenă, mă apropiu de portar (un domn cu cioc alb), şi încep o convorbire de orientare.

Cu încetul, aproape neobservat, trecem la subiectul ce mă interesează. Ii ofer o ţigară, pe care o pune la o parte cu o nuanţă de indiferenţă, făgăduind că o va fuma mai târziu.

Mi se pare cam bănuitor omul acesta; de câte ori se vor fi apropiat de dânsul, cam în acelaş fel, unii oameni, spre a exprima apoi dorinţe întunecoase, cari culminau în una singură : bani !

Pe când scot însă carta mea de vizită spre a i-o înmâna, privirea sa se strecoară spre bancnotele din portcart, şi rezerva sa e imediat risipită. In cele din urmă vorbeşte:

— Trebue să fii mare psiholog dacă vrei să te menţii aci, într'un oraş, — care depinde atât de mult de publicul internaţional — cum e Monte Carlo. Aşi putea să scriu o carte asupra modalităţilor cu care reprezentanţii diferitelor naţiuni vor să câştige bani. Sunt aci de 29 de ani şi în tot timpul am lucrat prin hoteluri. Imi mai amintesc bine timpul când Ruşii formau contingentul principal al vizitatorilor. Frumos timp! Azi nu mai e niciunul aci. Toţi Ruşii erau cavaleri. Se întâmpla foarte des ca unul sau altul să se cureţe complect şi trebuia să ni se adreseze în primul moment nouă. Nimeni nu ezita să împrumute pe un Rus. Fără garanţii, fără făgădueli. Ştiam că ni se se vor restitui toţi banii, cu un bacşiş frumos pe deasupra.

*

Portarul continuă:

— Americanul de duzină, cel mai prost crescut, nu e om delicat nici când se împrumută. Am avut odată aci pe un domn din Chicago, a cărui situaţie particulară nu ne era cunoscută. Juca în fiecare zi, până ce într'o zi fu lefter de parale.

«El se adresă atunci şefului de recepţie al hotelului nostru şi ceru bani în mod poruncitor. Fireşte că şeful nu putea da importanta sumă cerută de un om, care şedea la noi de trei săptămâni. Americanul se înfurià, ţipă, anunţă că se mută din hotel, fără a fi plătit a treia săptămână.

«In cele din urmă mă hotărâi eu să-i dau 400 de franci. El îi băgă cu dispreţ în buzunar, se duse fireşte deadreptul la Casino şi... nu se mai întoarse. Toată voluminoasa sa garderobă rămase la noi şi acoperi cu belşug creanţa sa.

«După trei sau patru ani se opri un automobil în faţa hotelului. Americanul sări din maşină, intră în hall, mă recunoscu, aruncă 5.000 de franci pe masă şi ieşi, fără a spune un cuvânt, fără a saluta.

«Cazul acesta a avut un desnodământ bun, dar nu se sfârşesc toate aşa.

«Nu aşi vrea să ofensez pe nimeni, nici nu-mi trece prin gând să insult, în profesiunea mea, vreo naţiune, dar trebue să spun că Germanii sunt cei mai meschini şi cei mai cicălitori. Francezii sunt în cea mai mare parte darnici. Englezii de asemenea, cu toate că la naţia aceasta cunosc multe cazuri de murdărie. Italienii sunt singurii pe cari îi iubesc. (Eu sunt Italian). Dar imediat după ei vin Austriacii. Aceştia se apropie de Ruşi în ce priveşte dărnicia, dar şi pe ei îi cunoaştem numai din epoca dinainte de război. Austriacii cari ne vizitează azi, sunt aproape numai turişti, cari petrec câteva zile pe Coasta de Azur. Au farmec şi multe însuşiri bune, dar le lipseşte un singur lucru: banii.

*

Ca încheere, portarul mai zise:

— Am câştigat mult în viaţa mea, dar înainte de răsboi în proporţie mai mult decât acum. Aşi fi putut de mult să-mi cumpăr un hotel, dar mi-am schimbat părerea. Mai rămân doi ani la postul meu şi mă retrag apoi într'o vilă mică la mare, aproape de Alessio. E o localitate din Riviera italienească... dacă nu ştiţi. Sper să-mi sfârşesc bătrâneţele cu bine...

R. M.

După terminarea vacanţei tot tineretul trebue
să citească cartea care a obţinut cel mai răsunător succes, cartea interesantă, instructivă, şi emoţionantă

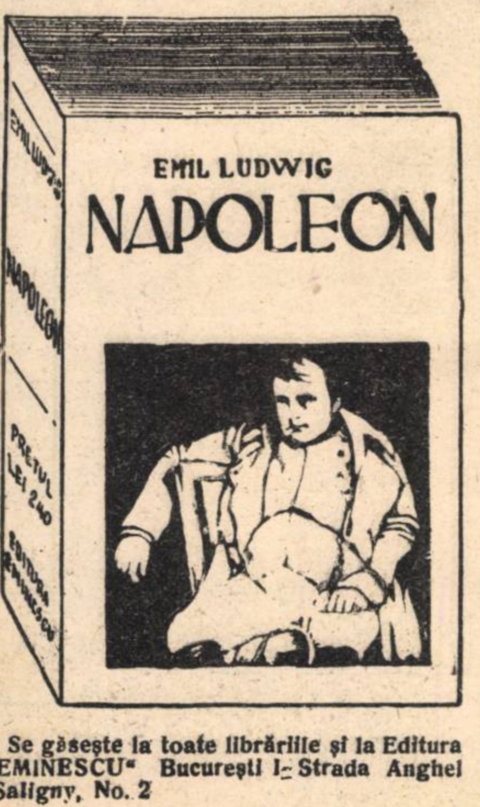

Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU“ Bucureşti I, Strada Anghel Saligny, No. 2

Căsătoria unei regini a frumuseţii

(Photo-exclusivitate Keystone)

Jeanina Molinska, regina frumuseţii din Polonia, s'a măritat deunăzi în California cu un negustor din Los Angeles.

Cultul dragostei în Orient

Occidentalul are adesea păreri greşite despre Orient. De cele mai multe ori, el comite eroarea de a pretinde că Orientalul nu cunoaşte dragostea şi că Orientala ar fi lipsită de drepturi şi că e cumpărată şi vândută ca o vită. De fapt însă Orientalul iubeşte şi el, poate chiar mai poetic decât Occidentalul. Dar are un ritual uniform al dragostei, pe care trebue să-l pricepi ca să ştii cum iubeşte.

Cine vede, pentru prima oară, cum vorbesc surdomuţii, crede că gesturile lor ar fi lipsite de sens. Cam aşa procedează şi Europeanul când observă pentru prima dată limbagiul străvechiu, tradiţional, al dragostei, în Orient. Dar cine n'a trecut numai în fugă prin Africa de nord, Turchestan, Persia şi mai ales prin Caucazia, ci a trăit acolo mai mult timp şi a observat cu ochi înţelegători cum se exprimă în acele locuri cultul iubirii, îşi face cu totul altă părere.

*

Dragostea Orientalului începe la fântână, la micul puţ al satului sau la fântâna cea mare din oraş. Şi începe foarte puţin romantic.

Fetele se duc în fiecare seară la fântână, cu urciorul pe umăr. Se duc singure, fără eunuc şi fără femei bătrâne.

Cei în vârstă ştiu prea bine: dragostea începe la fântână. In apropierea puţului şed în cerc tinerii, cari nu dau nici o atenţie fetelor cari trec, ci vorbesc de răsboi şi de pradă sau îşi povestesc snoave şi trâncănesc.

Fetele umplu încet urcioarele şi se întorc tot atât de încet. Au motive să umble încet. Urciorul e greu, plin cu apă până 'n vârf.

Spre a nu se împletici, îşi ridică voalul şi coboară ochii, decent.

Seară cu seară, fetele se duc la fântână, seară cu seară, şed în apropiere tinerii şi vorbesc de răsboi şi pace. Intâmplător, cu totul întâmplător, câte o fată ridică ochii şi aruncă bărbaţilor o privire. Bărbaţii nu observă aceasta. Numai când se întoarce fata, unul din ei mişcă din cap şi se uită la cer. Uneori privirele sale se încrucişează cu cele ale fetei, alte ori nu, şi atunci, şeade în locul său un altul şi îşi încearcă şi el norocul.

Dacă privirile a doi oameni s'au încrucişat de mai multe ori la fântână, atunci ştiu toţi ce însemnează, ştiu toţi ce va urma.

Tânărul are atunci trei căi. Sau trimite oameni bătrâni, onorabili, la tatăl fetei spre a tocmi preţul miresei, sau porneşte la jaf spre a pune mâna pe mulţi bani. Dar dacă nu vrea nici una, nici alta, şi dragostea sa e totuşi nestăpânită, atunci răpeşte fata şi se refugiază în grabă — înainte de a fi prins de tatăl fetei — la domnitorul ţării, şi se pune sub protecţia acestuia.

*

Bărbatul nu pătrunde uşor, în noaptea nunţii, în camera miresei: în faţa fiecărei uşi îl aşteaptă o figură voalată, care îl opreşte să intre. Numai după ce mirele îi pune acestui străjer o monedă în mână, paznicul îl lasă să treacă.

In dormitor îl aşteaptă deasemenea diferite surprize.

Sau pe divan e întinsă vreo bunică bătrână care nu pleacă până nu a încasat şi ea un bacşiş, sau prietenii mirelui au ascuns în odae o duzină de pisici sau de găini, ş. a. m. d.

Numai după ce au fost descoperiţi şi îndepărtaţi toţi intruşii aceştia, îşi face apariţia mireasa, şi începe partea cea mai complicată şi de lungă durată din ceremonialul nunţii: desbrăcarea miresei.

Datina aceasta cere o explicaţie.

Caucazianul are din timpuri străvechi un neschimbat ideal al frumuseţii. Idealul acesta e linia sveltă, pe care Europenii l'au descoperit deabia de câţiva ani.

Toate mijloacele întrebuinţate de femeea europeană pentru menţinerea liniei svelte, sunt cunoscute şi întrebuinţate de multă vreme în Caucaz.

Caucaziana face gimnastică, nu bea apă săptămâni întregi, nu mănâncă dulciuri, toate acestea de hatârul liniei svelte.

In contrast cu toţi Orientalii ceilalţi, cari apreciază în cea mai mare parte femeea după greutate, Caucazianul cere femeii să aibă o talie subţire, sâni cari se pot acoperi cu mâna şi o lăţime a umerilor egală cu cea a şoldurilor.

De când e copilă, corpul Caucazianei e strâns, dela gât până la genunchi, în piele subţire de marochin, şi numai când face bae, ea scoate corsetul acesta. Altfel nu-l poate lepăda decât în noaptea nunţii.

Pielea de marochin îndeplineşte rolul scoabelor dela picioarele Chinezoaicelor: «formează» corpul. Caucaziana rămâne subţirică. şi lauda cea mai mare ce i-se spune de secole sună: «Parcă ai fi o scândurică.»

Pielea de marochin se ţine pe trup cu şnururi cari se leagă în faţă. Nodurile sunt foarte complicate şi deslegarea lor e foarte dificilă. O fac în cea mai mare parte femeile înseşi; în noaptea nunţii trebue s'o facă mirele. Şi femeia nu are voe să-i dea ajutor. Or, bărbatului nu-i este permis să tae nodurile cu cuţitul. Ar fi o nemai auzită ruşine dacă ar manifesta în noaptea nunţii atât de puţină stăpânire de sine, încât să tae pur şi simplu şnururile. Căci a doua zi toţi prietenii vin să vadă nodurile deslegate.

*

Orientalului nu-i place să arate altuia dragostea sa pentru soţie şi copii; ar fi o lăudăroşie nedemnă de un bărbat. Dragostea nu e un spectacol public.

Faţă de străini, Orientalul e foarte rezervat în privinţa femeei şi copiilor săi, şi nu din trufie, ci din jenă, din pudoare, de teamă că străinul şi-ar putea bate joc de simţimintele sale.

Când dai întâmplător de un Oriental care se joacă cu copiii sau ajută femeii la lucru, trebue să te prefaci că nu vezi nimic; altfel el se simte desonorat, întocmai cum l'ai vedea în pielea goală pe stradă.

Până şi cel mai sălbatec răsboinic se roşeşte când un străin observă manifestările simţimintelor sale intime. Il vezi atunci jenat; nu ştie ce să facă şi coboară ochii ca un băiat nevârstnic prins asupra unui fapt nepermis.

Simţimântul acesta de ruşine rezultă din dragostea sa mare, din tandreţa sa mare, din firea lăuntrică a mentalităţii sale şi din simţimântul său adânc, care îl stăpâneşte în toate împrejurările vieţii sale particulare.

Aceasta e şi cauza pentru care Orientalul nu pricepe iubirea din Occident. El nu poate concepe ca cineva să se exhibeze în public cu soţia sa. Ba lui nu-i este nici măcar permis să facă vizite împreună cu ea!..

Cel mai bătrân biciclist

(Photo-exclusivitate Keystone)

Şampionatul de ciclism din Anglia, la care au luat parte peste 100 de concurenţi, a fost câştigat de cel mai bătrân biciclist din Londra, în vârstă de 88 de ani.

Dansatorii mondeni

La sfârşitul unui banchet, la care participaseră şi mai multe femei tinere şi elegante, acestea îşi exprimară dorinţa de a dansa.

Dar bărbaţii prezenţi erau cea mai mare parte oameni maturi sau cari nu dansau.

Unul din comeseni, fost militar, azi avocat, avu o idee.

El telefonă unui cabaret din Montparnasse şi ceru directorului să-i trimită pe dansatorii care ar fi din întâmplare liberi în stabilimentul său.

Apoi, revenind din cabina telefonică, spuse doamnelor:

— Şi acum doamnele mele, încredinţaţi-mi vă rog toate poşetele şi bijuteriile dv!..

Cei mai mari
şi cei mai mici

1. Unul din gardianii Grădinei Zoologice din Berlin şi-a permis deunăzi o glumă destul de amuzantă. Unul din elefanţii de mare împlinind un an de şedere în acel loc, a primit din partea sa un buchet de crini, pe care monstrul marin îl primeşte cu o vădită satisfacţie. — 2. Cei mai mici naţional-socialişti germani au fost văzuţi la recentul Congres din Gera al partizanilor vestitului Hitler; par a fi foarte mândri de uniforma lor. —

3. Pe câmpul de aviaţie din Cleveland se întrebuinţează, în timpul concursurilor aeriene, un automobil tip mic, prevăzut cu elice, care străbate cu o iuţeală vertiginoasă câmpul spre a transmite veşti; în el o vedem mai sus pe celebra aviatoare Ruth Elder. — 4. O splendidă ispravă nautică au făcut deunăzi la New York trei înotători: au sărit înlănţuiţi în apă. — 5. Cel mai mare hotel din lume: hotelul Waldorf-Astoria din New York, cu 47 de etaje, a fost inaugurat zilele acestea. — 6. La Expoziţia culinară din Londra a fost admirat grupul de mai sus, confecţionat din zahăr şi turtă dulce.

(Photo „The New York Times", şi Keystone)

Canzoi
OFFICIAL
MESSENGER CAR
NATIONAL
AIR RACES
AUG. 29 - SE
733-155
OHIO-1931

ZECE ANI DE EXISTENŢA

Cu numărul viitor «Oglinda Lumii» împlineşte zece ani de existenţă. Zece ani de când, săptămână cu săptămână am notat pe marginea actualităţii tot ceeace am crezut că este util, interesant şi necesar pentru cititorii noştrii, cari încă dela aparaţia revistei ne-au urmărit cu atenţie şi bunăvoinţă.

Pentru a sărbători acest jubileu, «Oglinda Lumii» va apare într'un număr festiv de 32 pagini în culori, număr care se va pune în vânzare Miercuri 14 Octombrie 1931.

Deci, cereţi, la toţi chioşcarii şi depozitarii de ziare şi recomandaţi-l la toţi prietenii Dumneavoastră, numărul jubiliar al revistei «Oglinda Lumii» care va apare Miercuri 14 Octombrie 1931.

Lecţii de engleză la volan

Un Parizian, având mai multe curse de făcut în aceeaş dimineaţă, opri un taxi şi constată că lângă şofeur şedea o tânără fată, îmbrăcată simplu şi elegant.

Şofeurul oprindu-se, clientul nu se sinchisi de fată, probabil prietena şofeurului, şi dete diferitele adrese unde avea treburi. După ce le termină şi maşina stopă la poarta locuinţei sale, Parizianul plăti şofeurului.

El văzu atunci că acesta dete bani tinerei fete, care se despărţi de dânsul după o corectă strângere de mână.

In faţa uimirii clientului său, şofeurul îi explică cum că domnişoara aceia îi dă lecţii de limba engleză şi că, spre a nu pierde timp, o făcea şezând lângă dânsul în taxi.

Şofeurul, care învaţă în chipul acesta engleza, e un Rus...

Duşmanii apei

Directorul unei şcoli din Pennsylvania a descoperit o carte de Istorie, în care se spune că coloniştii europeni cari au întemeiat Statele Unite, nu beau apă. ci băuturi alcoolizate, în deosebi rom.

Acelaş manual recunoaşte însă că, atunci când nu aveau alcool, aceiaşi colonişti beau apă rece, dar se mirau mult că nu le făcea niciun rău.

Directorul şcoalei americane găseşte totuşi că această carte e periculoasă pentru tineretul care ar trebui educat în principiile prohibiţiei.

Se aminteşte cu prilejul acesta următoarea anecdotă a unui general rus.

La o masă cu câtiva prieteni, generalul acesta comanda la fiecare fel de mâncare câte un pahar de vutcă.

La desert, comeseana îl întrebă:

— Dar bine, d-le general, cu ce'nu bei d-ta vutca?

— Cu apă, d-nă, răspunse generalul.

Nurmi mereu acelaş

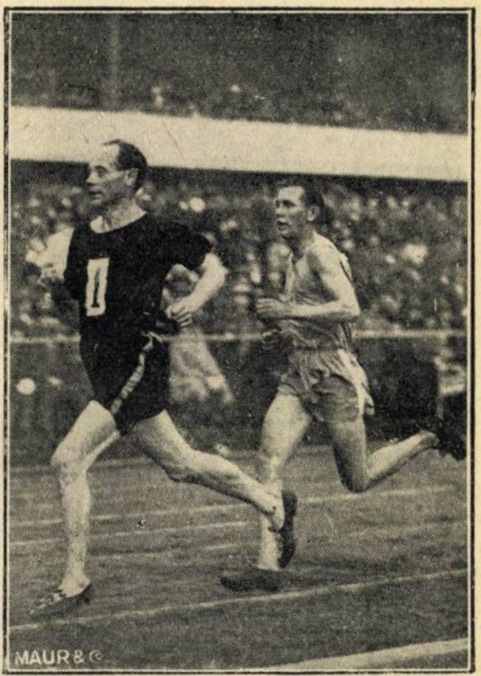

(Photo „The New York Times").

Celebrul alergător în momentul efortului final într'o cursă de 10.000 metri alergată la Berlin.

Gânduri

Justiţia e dreptul celui mai slab.

Joubert

*

Ochiul stăpânului face mai mult decât cele două mâini ale sale.

Franklin

Regele Italiei la manevre aeriene

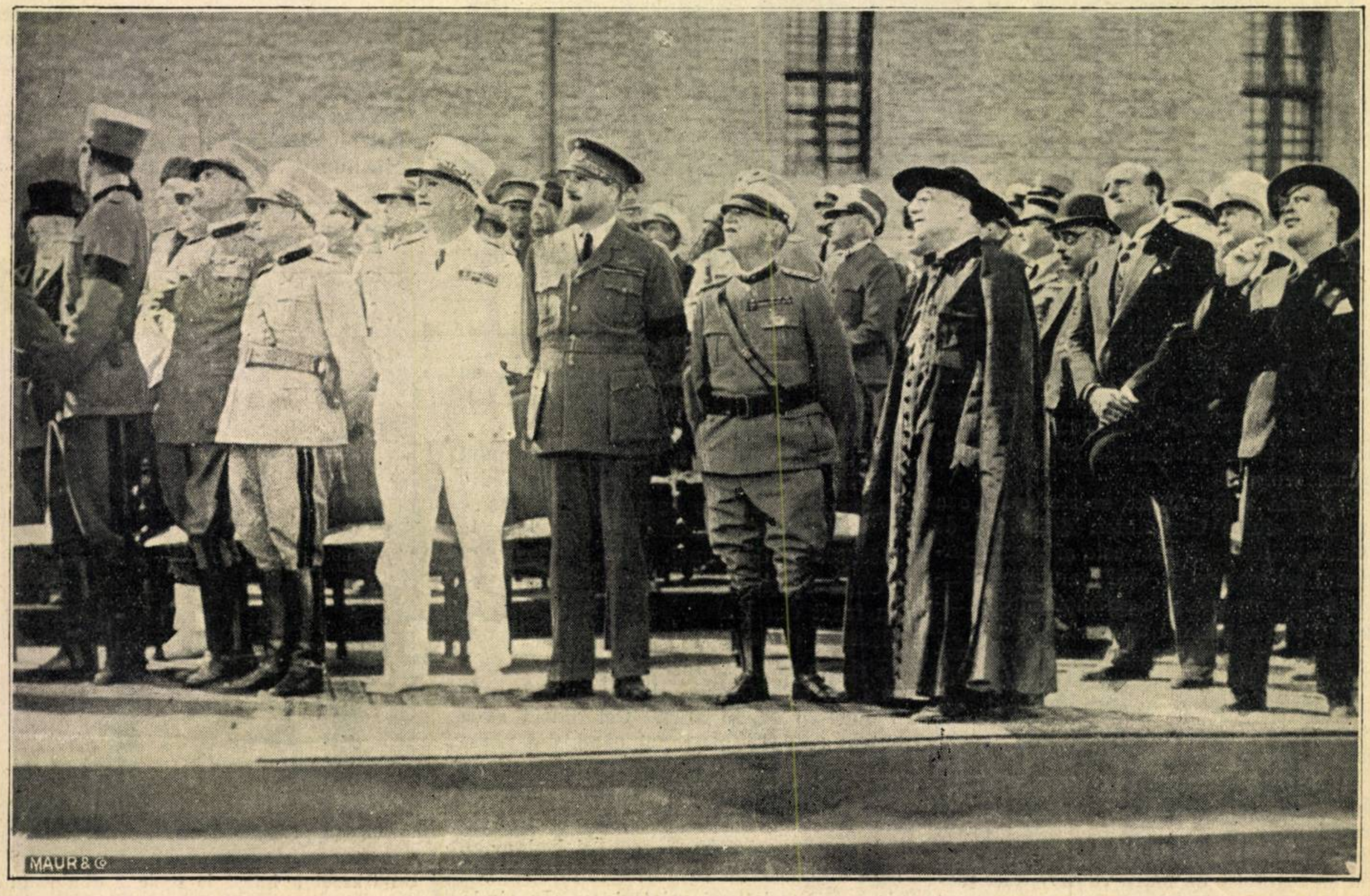

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Anul acesta s'au făcut în Italia manevre aeriene în stil mai mare. Regele Victor Emanuel a asistat la Bologna la aceste manevre. Vedem aci, în primul rând, dela stânga spre dreapta, pe mareşalul Badoglio (în uniformă albă), pe ministrul Balbo al aviaţiei militare şi pe regele Italiei.

Când se redeschide Bursa...

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Am arătat deunăzi ce aspect avea Bursa de efecte din Berlin după ce fusese închisă, din ordinul guvernului, în toiul crizei financiare. Iată acum fotografii luate la aceiaşi Bursă, în ziua redeschiderii operaţiunilor, în faţa intrării principale.

Averile regilor exilaţi

Cei şeapte suverani cari se află actualmente în exil, posedă o avere globală de 1.875.000.000 de franci francezi.

Cea mai mare dintre aceste averi e a ex-împăratului Germaniei: 437.500.000 de franci. Wilhelm II mai este şi acum Germanul cel mai bogat. Cea mai săracă dintre fostele suverane e ex-împărăteasa Zita a fostei monarhii austro-ungare.

Dintre toţi regii exilaţi, ex-şahul Persiei era acela care ducea luxul cel mai extraordinar. Când a fost detronat, s'a instalat la Paris şi a trăit aşa cum se putea aştepta dela un monarh oriental.

Averea actuală a foştilor suverani ai Spaniei e evaluată la 250 milioane de franci. Unii susţin însă că cifra aceasta ar fi exagerată. Regina a plecat din Spania cu bijuterii de mare valoare, dar plasamentele regelui din străinătate ar fi mai puţin mari decât se spusese.

Ultimul sultan al Turciei trăeşte în Elveţia, înconjurat de lux mare, dar nimeni nu ştie câţi bani a putut lua cu dânsul în 1923, când a plecat pentru totdeauna din Turcia.

Tatăl său, Abdul, a fost de sigur omul cel mai bogat din lume şi azi încă 27 din moştenitorii săi se luptă spre a obţine o parte din averea sa, evaluată la 37.500.000.000 de franci.

Când regele Amanullah şi familia sa au fugit din Kabul, au luat cu dânşii, în bijuterii şi bani, 125 milioane de franci.

Printre ex-suveranii cei mai puţin bogaţi, se află George al Greciei şi regele Manuel al Portugaliei. Cel dintâi avea numai 3.125.000 de franci când şi-a părăsit ţara; cellalt are, pe lângă o avere de vreo 60 de milioane, o pensie pe care i-o plăteşte guvernul portughez.

Averea regelui Ferdinand al Bulgariei, care a abdicat în favoarea fiului său Boris, e din cele mai misterioase. In ciuda bogăţiei ce i-se atribuia, s'a svonit de curând că s'ar afla «în dificultăţi financiare».

Căsătorie interzisă

Un tânăr, care solicitase autorităţilor germane o indemnizaţie de şomaj, primi răspunsul următor:

«Cererea dv. nu poate fi satisfăcută. V'aţi căsătorit de curând, cu toate că de mult timp nu aveţi de lucru. In împrejurările date, nu aveaţi nici un motiv de a o face».

Adresa adăoga că comitetul districtului Erfurt a decis, având în vedere condiţiile economice deosebit de critice ale momentului, să nu mai acorde ajutor decât în cazuri de strâmtoare excepţională, iar nu spre a înlesni căsătoria unor tineri fără situaţie.

Alienişti alienaţi

Cei cari se dau pe mâna alieniştilor, o păţesc câte odată urât. Iată un caz interesant:

Un anume John O'Bannion a devenit arhimilionar după ce a dus-o mult în sărăcie. Averea sa e evaluată azi la 15 milioane de dolari.

Spre a strânge atâta bănet, John O'Bannion a trebuit să muncească din greu, şi în 1928 s'a văzut nevoit, în urma unei depresiuni nervoase, să se instaleze într'un sanatoriu depe malurile fluviului Ontario, spre a-şi calma nervii.

După un tratament de trei ani, John O'Bannion a vrut să părăsească sanatoriul. Dar se opuse medicul alienist, spunând că clientul său nu e vindecat.

John O'Bannion îl chemă în judecată pentru sechestrarea persoanei sale.

In faţa justiţiei, medicul afirmă că vindecarea nervosului e numai aparentă. In zadar susţinu acesta că echilibrul său e perfect, deoarece avusese de curând destulă luciditate spre a realiza, prin speculaţiuni de bursă, un beneficiu de două milioane de dolari. Tribunalul se lăsă convins de părerea medicului.

Trebue să adăogăm că clientul medicului plăteşte pentru şederea sa în sanatoriu numai... 300.000 de dolari pe an!...

Trăsnet în dormitor

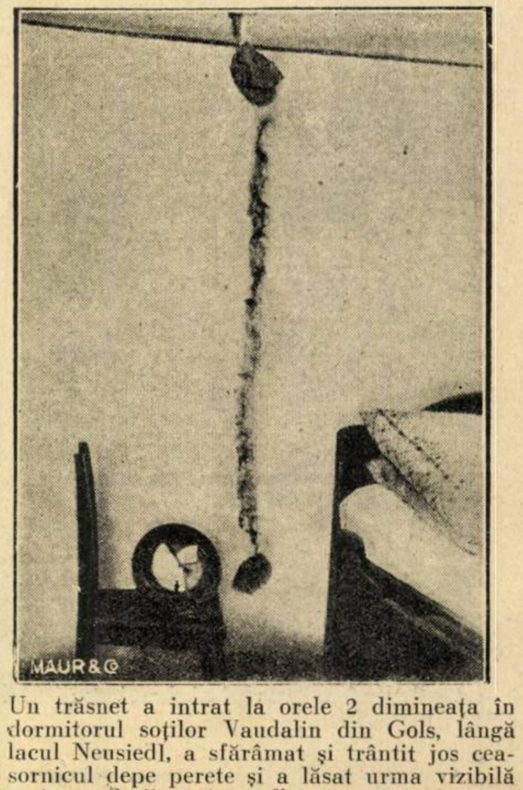

Un trăsnet a intrat la orele 2 dimineaţa în dormitorul soţilor Vaudalin din Gols, lângă lacul Neusiedl, a sfărâmat şi trântit jos ceasornicul depe perete şi a lăsat urma vizibilă mai sus. Soţii, cari se aflau atunci în pat, nu au fost atinşi.

M. S. Regina Maria la Expoziţia de Radio şi Electricitate

(Photo „Oglinda Lumii")

M. S. Regina Maria a vizitat la rândul Său Expoziţia de Radio şi Electricitate din Parcul Carol. Vedem în clişeele noastre pe Augusta vizitatoare condusă prin diversele standuri de către d-nii col. St. Tătărăscu comisarul expoziţiei (dreapta) şi general Popovici (stânga)

Edison „newsboy“

Se ştie că Edison a debutat în gazetărie; dar înainte de a fi redactorul-şef al foaiei minuscule pe care o tipărise el însuşi, a vândut ziarele altora în trenul dintre Detroit şi Port-Huron; în fiecare dimineaţă cumpăra 100 de exemplare la plecarea din Detroit şi le vindea cu câte 5 cenţi în diferite gări prin cari trecea.

Aceasta se întâmpla pe timpul răsboiului Secesiunii.

Intr'o zi — aveà atunci 16 ani — află că s'a dat o mare bătălie decizivă, ale cărei amănunte erau publicate în ziare. Ca negustor deştept, Edison cumpără 1000 de exemplare în loc de 100; apoi alergă la oficiul telegraic din Detroit şi încheiă o afacere cu funcţionarul de acolo; nişte telegrame laconice sunt trimise tuturor staţiunilor depe linie: «Mare înfrângere a Sudiştilor; citiţi amănute în ziarele de azi».

Trenul se opri la Utica, unde Edison vindea de obicei două gazete. Depeşa a produs efectul aşteptat: îndemânatecul «newsboy» vinde 35 de foi. In staţia următoare, Mount-Clemens, îl aşteaptă, pe lângă cei 6 cumpărători obişnuiţi, o mare mulţime: Edison dublează preţul.

Când ajunge la Port-Hurou, capătul liniei, nu mai are decât puţine exemplare, care i-se smulg din mână cu 25 cents bucata!

Intors la Detroit, Edison îşi imparte câştigul cu funcţionarul dela telegraf.

Edison a avut deci mult spirit comercial, care l'ar fi putut îmbogăţi repede. Dar a preferat să se consacre minunatelor sale invenţii fără a se gândi la vreun câştig material.

CARŢI NOI!

LUDWIG WOLFF
Fiul lui Anibal
Roman Hippic LEI 50

MIGUEL ZAMACOIS
ACCIDENTUL
Romanele alese LEI 16

MARIE-LISE EMILIAN
1313 Intrebări şi tot atâtea răspunsuri 1313
Ediţia II. Preţul redus LEI 60

MAURICE LEBLANC
Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin
Insula cu treizeci de sicrie
Piatra Miraculoasă LEI 30

De vânzare la toate librăriile şi la Editura Eminescu Bucureşti

Lecţii teoretice de Foot-ball

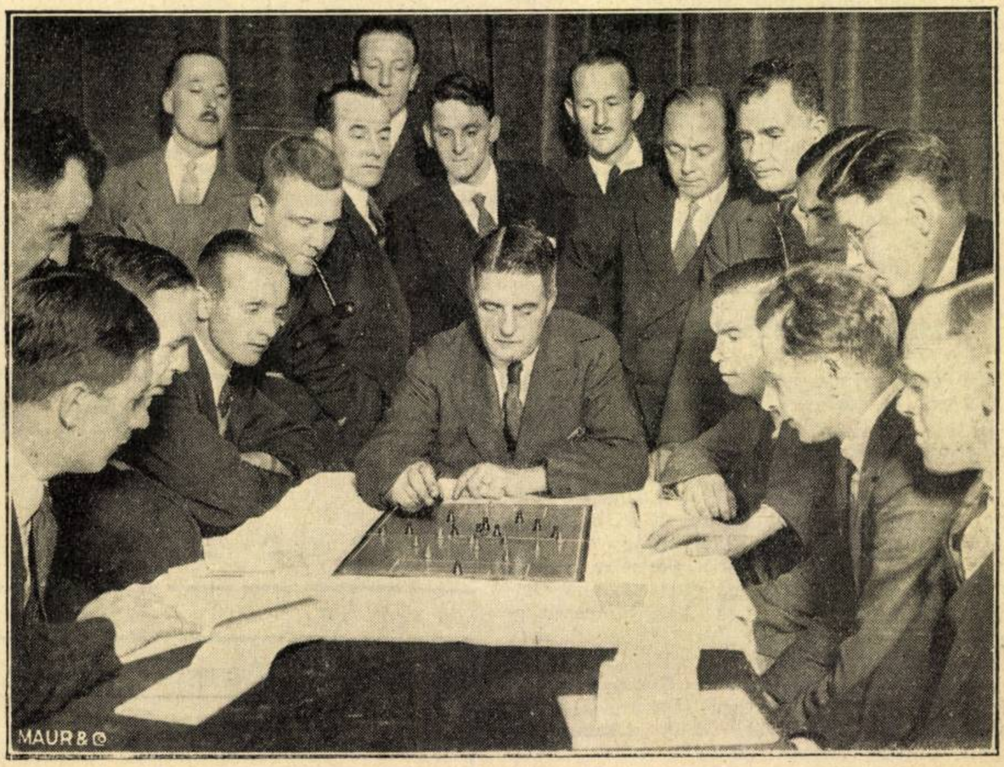

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un celebru jucător de foot-ball... în retragere, dă lecţii tinerei generaţii de felul cum trebue să se comporte echipierii pe teren.

Pagina problemelor

Premianţii noştri

Unul din cei mai buni problemişti ai revistei noastre, al cărui nume a devenit atât de cunoscut cititorilor acestei frumoase reviste, e d. NIC. GR. ARSENE, elev în cl. VII-a B a liceului Haşdeu din Buzău.

D-l Arsene Gr. Nic., elev cl. VII-a B. a Lic. „Al. Haşdeu" din Buzău.

Publicăm mai sus fotografia distinsului premiant. In numerele viitoare vom publica multe din soluţiile d-lui Arsene.

Poşta problemelor

PREMIANŢII lunei Septembrie, anume: Al. Dobrinescu, student (Bârlad). Tinel Stănescu, elev Lic. „Gh. Lazăr" (Bucureşti), d-ra Gella Derioiu, elevă (Bucureşti), d-ra Ana Stoicescu, elevă (Ploeşti), Gr. Duca, elev cl. VII liceală (Roman), şi Nicu Ghica (Câmpulung, jud. Muscel) sunt rugaţi a ne trimite fotografiile spre a fi publicate în revistă, menţionând pe verso în afară de adresa, şcoala din care fac parte.

CITITOARE (Bucureşti). — La problemele de şah trage întâi albul şi nu negrul, ceeace nu se mai menţionează, fiind o convenţie cunoscută de orice şahist.

TOŢI CITITORII (Ploeşti). — Trimiteţi o c. p. Ad-ţiei menţionând numărul în care aţi obţinut premiul la Jocuri, fiind o redacţie deosebită pentru jocuri şi alta pentru probleme.

GH. NICOLAU (Oneşti, jud. Bacău). — Citiţi partea doua a răspunsului de mai sus.

GH. GH. NICHIFORESCU, student (Todireni, jud. Botoşani). — Idem.

Numele deslegătorilor

Am mai primit soluţiuni dela următorii: E. Moca, învăţător (com. Dindeşti, jud. Sălaj), Sub.-lt. Angheluţă Nechita (Iaşi), Al. Dobrinescu, student (Todireni, jud. Botoşani), I. Nicolaescu, student (Balş, jud. Romanaţi), Nic. Gr. Arsene elev cl. VII lic. Haşdeu (Buzău). Emanuel Er. Gheorghiu elev. cl. VIII, Liceul Elen (Galaţi), Tinel Stătescu, elev Lic. „Gh. Lazăr" (Bucureşti), Corneliu, Iulian şi Remus Georgescu (com. Valea Lungă Cricov, jud. Dâmboviţa), d-ra Ana Stoicescu elevă cl. VI lic. Petru şi Pavel (Ploeşti), d-ra Gella Derioiu, elevă (Bucureşti), d-ra Lenny Gheorghiu elevă cl. IV lic. Regina Maria (Ploeşti), Mircea Lăzărescu (Bucureşti), d-ra Didy Chirca (Bucureşti), d-na Alexandrina Căpit. Cojiţă (Roman), d-na Viorica Căpit. Chirescu (Craiova), d-ra Sofia Gorescu (Bucureşti), Dem. Boţoman (Bucureşti), Gh. M. Sternberg (Craiova), Petre Ionescu (Bacău), Radu Drăgoescu (Bucureşti), Ţane M. Filip (Tulcea), d-ra L. Wladimirov (Tulcea), Marcel Bizamcer (Tulcea), Petre I. Popa elev (Constanţa), Nicolae Russu (Bucureşti), I. Mălăescu (Orăştie), Bebe I. Schachman (Bucureşti), Ioan Aurel elev lic. „Petru şi Pavel" (Ploeşti), Fănică Nicolaescu (Balş, jud. Romanaţi), Alex. Sassu (Paşcani), d-ra Paulina Dumitrescu (Bucureşti), Sorel Avramescu (Constanţa), Petre Popescu, student (Bucureşti), d-ra Bertha Goldman (Bucureşti), Nicolae Giurgiu (com. Sitani, jud. Bihor), Iordan A. Tănase (Constanţa), Jean Bercovici elev Lic. Israelit (Galaţi), Hariton Dragomirescu (Ploeşti), Ionel Herţanu (Brăila), I. Mănescu (com. Grajdanu-Isvoranu, jud. Buzău), Ştefan M. Nedeianu, elev Lic. Gh. Lazăr (Sibiu), Panait A. Patijcă (com. Isvoarele, jud. Prahova). Nicu Ghica (Câmpulung, jud. Muscel), Niţă N. Puţureanu (Craiova), Vichente Miclău elev Şc. Com. Sup. (Lipova, Banat), Buium Adolf (Bucureşti), Jacques Benvenisti (Craiova). Silvain Martin-Dische (Cernăuţi), d-ra Maria Munteanu (Roman), Dumitru Tritoiu (Mercurea Ciuc), Ilie Ciobanu, curelar (Sadagura, jud. Cernăuţi), Emil Lenuţiu elev cl. VII liceală (Timişoara), Nistor Ioan elev (Oradea), Aron Dascalu (Darabani, jud. Dorohoi). d-ra Felicia Dimitriu (Comana, jud. Vâlcea), Valerian I. Nica elev Şc. Aeronautică (Mediaş), Const. Chicoş (Bârlad), George Pleşcanu, funcţionar (Moreni, jud. Prahova), Dumitru Tocan, elev Liceul din Moreni (jud. Prahova), Nellu Nanu elev Şc. Com. Sup. (Sălişte, jud. Sibiu), R. Leibovici (Bucureşti), d-ra Rodica Băiatu (Ploeşti), d-ra Simona Rădulescu (Ploeşti), d-ra Revée Lola Farchy, elevă cl. VI liceală (Bucureşti), Titi Bădescu elev cl. VII Lic. „Al. Lahovary" (R. Vâlcea), d-ra Maria I. Căldăraru (Bucureşti), Victor Boriceanu (com. Teliu, jud. Braşov), Ilascu Pizone (com. Drăgăşani, jud. Vâlcea), Andrei Chirilă (com. Pesac, jud. Timiş), Dan Florescu (Roman), Gh. Duca elev cl. VII liceală (Roman). D. Niţulescu, conductor technic (Galaţi), Valeriu Degan, lic. Brediceanu (Lugoj), Ch. Andrei elev Şc. Sup. Com. (Lugoj), I. Parepeanu elev cl. VII lic. Dr. Meşoţă, (Braşov), Spiru N. Travlos (Brăila), N. Gh. Costin învăţător (com. Rădulenii Noui, jud. Soroca), Dumitru C. Marfievici elev cl. V lic. „Laurian" (Botoşani), d-ra Margareta Apostolescu elevă (com. Drăuşeni, jud. Târnava), Th. N. Costăchescu elev cl. VI lic. Bălcescu (Brăila), Alex. Ivan elev cl. VII lic. Meşotă (Braşov). Ovidiu L. Georgescu (com. Ceptura, jud. Prahova), Titi Ionescu elev Şc. Com. Sup. (com. Işalniţa, jud. Dolj), Gh. Mateiu, elev-mecanic (Oradea), Petrişor Aurel, absolvent al Lic. „Gh. Lazăr" (Sibiu). Sandu Schwartz (Bucureşti), d-ra Lucia Spirescu (Bucureşti) G. Tomescu, elev (Focşani), Eugenia Armeanu (com. Sibot, jud. Hunedoara), d-ra Ecaterina Stan (Sulina). d-ra Maria Gh. Carlogera (Sulina), d-ra Tina Graur (Galaţi). Ion Voinea (Bucureşti), Victor Gora (Chişinău), Vasile Gherman elev Şc. Normală (Oradea), I. Ghingold-Larsy (Bucecea), Const. Divitari (Podul Turcului). Petre Ionaşcu, lăcătuş (Gara Titu), Sami Simonovici (Brăila). Sigmund Boniawsky elev cl. V liceală (Câmpina), d-ra Maria N. Trivale (Piteşti). Ion Tărlăgeanu (Cahul), Wladimir Smirnod (Cahul), Anton Movilă, elev Şc. de Agricultură (Murfatlar, jud. Constanţa). Gh. Movilă (Chilia Nouă), d-ra Rozalia Eherla elevă de gimnaziu (Oraviţa, Banat), Gicu M. Tacu (Bârlad), Gh. Grigorescu, Atelierele C. F. R. (Paşcani). d-ra Lucia Moga (Beiuş, jud. Bihor), Gh. M. Voiculescu, învăţător (com. Bratin din Vale, jud. Argeş), Petrică Ţapu (Bucureşti), Const. Creţu (Bucureşti), Gh. Andronic (Bucureşti), d-ra Elena Vasilescu (Brăila), Gogu Popescu (Giurgiu), d-ra Letiţia Codea (com. Şibot, jud. Hunedoara), Alex. Savin (com. Baia, jud. Baia), Isac Meinis elev cl. V liceală (Vatra Dornei), Elias Herşcovici (Dorohoi), Dumitru Triţoiu (Mercurea Ciuc), d-ra Livia Codreanu, Banca Naţională (R. Sărat). Silviu Codreanu (R. Sărat), d-ra Lala Delia Sporea (Orşova), Armand Popper elev cl. V lic. „Gh. Lazăr" (Bucureşti), Dumitru C. Marfievici (Botoşani), Rada Mihăilescu elevă Lic. de fete „Matei Basarab (R. Sărat). Aurel Kirescu elev al Şc. de Spec. a Marinei (Constanţa), Vladimir Wetz. student (Ismail), Iulian şi Anghel Munteanu (com. Cuşmir, jud. Mehedinţi), Ghiţă Măluţiu şi Nelu Bălăşescu. elevi Şc. Com. Sup. (Lipova), N. Comănescu. elev Lic. Internat (Iaşi), d-ra Mădălina Şutescu elevă cl. V lic. «Princ. Elena» (Braşov), Mihai Crauciuc elev Lic. Internat (Iaşi), d-ra Aurica Bart elevă (Iaşi), Aurel Bart elev (Iaşi), Tudor Gherghescu elev cl. IV Lic. de Stat (Petroşani).

„Oglinda Lumii" No. 41

BON

de şah

„Oglinda Lumii" No 41

BON

de probleme

Noui probleme

OCOLUL LUMII IN AVION

In ziua de 13 Sept. 1931 aviatorul englez Stainforth a bătut recordul mondial al vitesei, atingând 621 Km. pe oră.

Ştiind că ocolul pământului la paralela oraşului Bucureşti e de circa 30.000 km. se întreabă în câte zile ar putea Stainforth să facă un tur al globului, presupunând că ar decola şi aterisa la Bucureşti, zburând fără escală cu viteza de mai sus.

PROBLEMĂ DE ŞAH

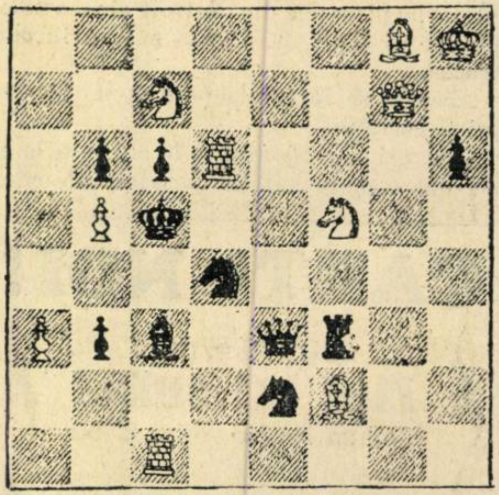

Mat în două mutări.

Soluţiile primite

TRENUL DE PLACERE

D-ra RODICA BAIATU (Ploeşti) a deslegat problema trenului de plăcere enunţată în No. 31 operând precum urmează:

45 × 60 = 2700 secunde
2700 × 30 = 81.000 metri = 81 km.

VARSTA TATALUI ŞI A FIULUI

D-na ALEXANDRINA Cpt. COJIŢA (Roman) a rezolvat prin aritmetică problema vârstei tatălui şi fiului, găsind următoarele date:

	Fiul	Tata
Azi	10	40
Peste 20 de ani	30	60

Sute de mii de oameni fără adăpost în India

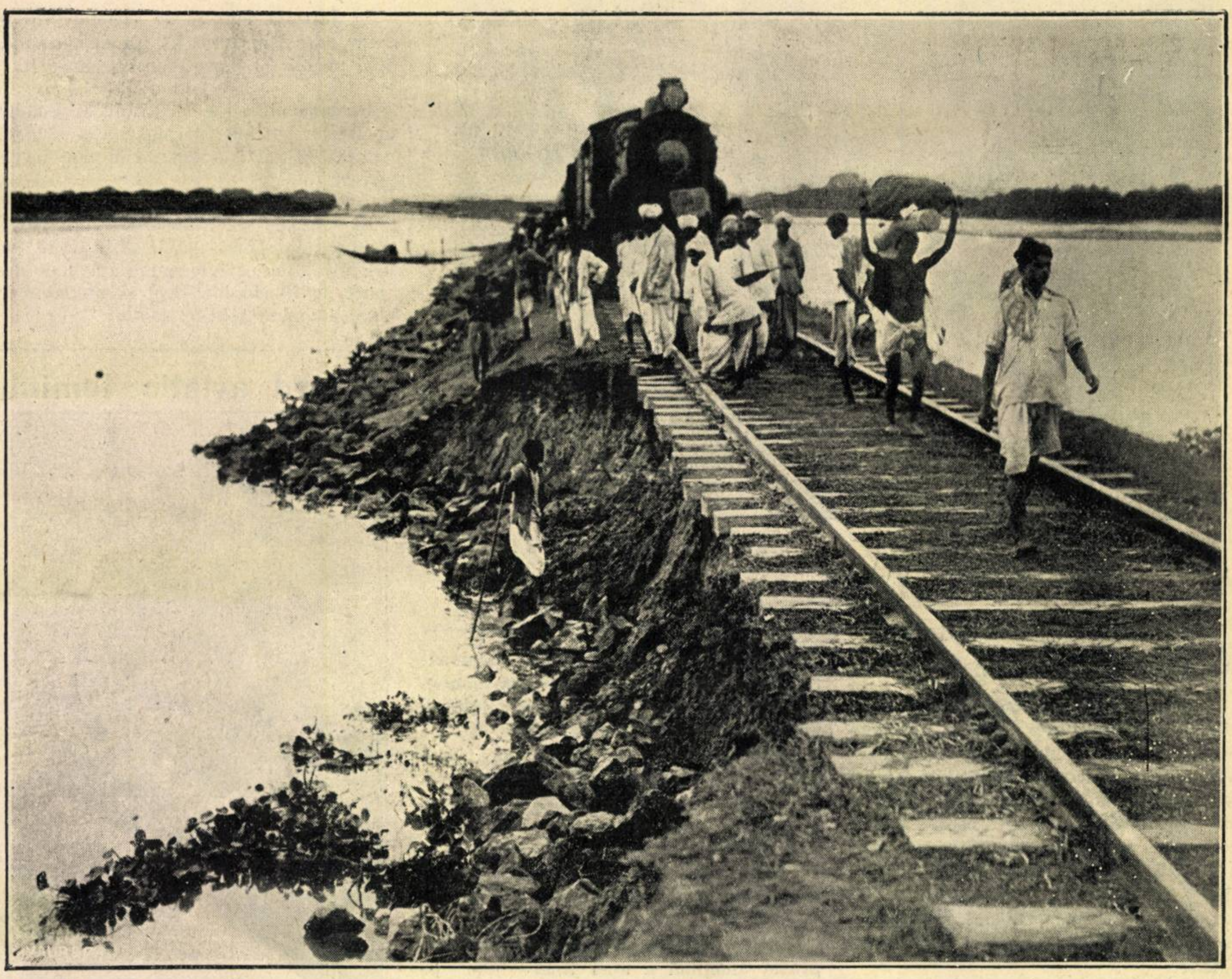

Inundaţiile din India, cari au distrus recolta de orez pe mii de hectare, au lăsat fără adăpost sute de mii de oameni. Apele au împiedecat şi circulaţia trenurilor, astfel că mărfurile au trebuit transportate pe jos.

Photo-exclusivitate Keystone

In tren, în vilegiatură, acasă

nu se citesc decât

Aventurile lui Arsène Lupin

aventuri senzaţionale cari au făcut celebritatea lui MAURICE LEBLANC

Şi la noi ca şi în toată lumea aceste aventuri delicioase, neîntrecute, au obţinut un succes neaşteptat

Au apărut până acum:

Arsène Lupin, Gentleman-Apaş	30	Lei
Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes	30	„
Arsène Lupin, Acul scobit	30	„
Arsène Lupin, 813	30	„
Cele trei crime ale lui Arsène Lupin	30	„
Dopul de cristal	30	„
Confidenţele lui Arsène Lupin	30	„
Triunghiul de aur	30	„
Izbânda lui Arsène Lupin	30	„
Insula cu treizeci de sicrie	30	„
Piatra Miraculoasă	30	„

Se găsesc de vânzare la toate librăriile depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu", S. A., Bucureşti I, Str. Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Amor şi Psyche... sovietici

Ziarele sovietice descriu statua lui Eros şi a Psychei, aşezată de curând într'o cazarmă din Moscova.

Amor are aripile tăiate (ce simbol!).

Pe gât i-s'a pus o cravată roşie. In mână ţine, în locul săgeţii, goarna Tineretului comunist.

Şi bolşevicii sunt încântaţi de această statue....

Chestie de gust....

Avionul unui băiat de 14 ani

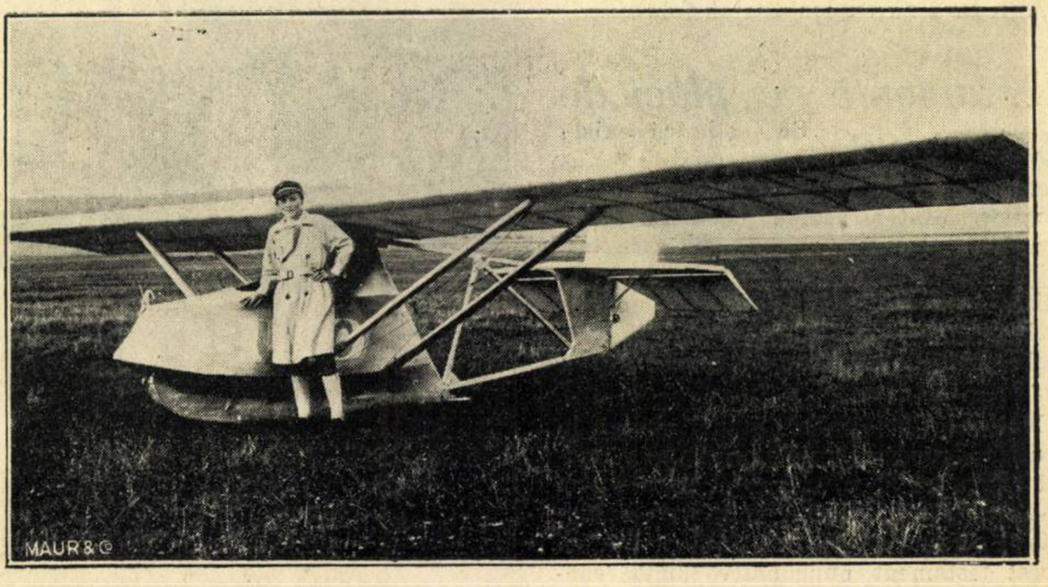

Un elev din clasa a 4-a de liceu Werner Wedekind, de 14 ani, şi-a construit el singur, în ultimii doi ani, un avion cu pânze. Banii necesari i-a obţinut, parte dela comitetul şcolar al liceului, parte dela prieteni şi rude. Il vedem aci în faţa avionului pe care şi l-a construit el însuşi.

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Tineretul aviatic la Eroul Necunoscut

(Photo „Oglinda Lumii")

Zilele trecute o delegaţie a Tineretului din Aviaţie a depus o coroană la mormântul Eroului Necunoscut.

Kant a inventat... jaretierele

Cui i-ar fi trecut prin gând că jaretierele mai mult sau mai puţin cochete ale cucoanelor elegante şi ale multor bărbaţi au fost inventate de marele filosof Kant? Şi totuşi nu se poate contesta că fundatorul criticismului filosofic a fost acela care a născocit acest intim obiect de toaletă.

Kant a făcut, bine înţeles, invenţia numai pentru uzul său personal, fără a visa măcar că ea va juca într'o zi un rol atât de mare.

Pe vremea aceea, domnii purtau ciorapi de mătase, şi Kant le fixa, ca toată lumea, cu panglici. Dar acestea îl supărau şi îi erau cu atât mai antipatice, cu cât era convins că-i stânjeneau circulaţia sângelui. El luă deci două catarame, fixate de o panglică elastică.

Pe atunci nu existau încă brevete de invenţie; dar chiar dacă ar fi existat, probabil că filosoful din Königsberg tot nu s'ar fi hotărât să-şi breveteze invenţia.

Alţii însă au exploatat'o cu folos.

Testamente pe plăci de gramofon

Se ştie că există trei feluri de testamente: testamentul olograf, scris în întregime, datat şi semnat de mâna testatorului; testamentul public, pe care testatorul îl dictează notarului (acolo unde există instituţia notarilor) faţă de martori; testamentul mistic, predat în plic sigilat tribunalului sau notarului, tot în prezenţa unor martori.

Maiorul Christopher Stone, expert la British Broodcasting Company, a născocit acum un al patrulea fel de a testa: şi-a înregistrat ultima voinţă pe o placă de gramofon. Există însă teama ca acest testament nuncupativ (dictat conform legii) să nu fie recunoscut valabil de către justiţie. Cum să se facă dovada că glasul e în adevăr al testatorului? Cum să se dovedească cumcă testamentul nu a fost făcut **ab irato** (în mânie), sub imperiul unui necaz, dat pe faţă de tonul violent al glasului testatorului?

Există şi alte forme de testament cari au provocat procese interminabile.

S'a recunoscut validitatea codicilelor scrise în iuţeală pe dosul unui menu sau manşeta unei cămăşi. In ultimul răsboi, un soldat englez şi-a gravat testamentul pe cele două feţe ale plăcii sale de identitate şi a trebuit descifrat cu lupa.

Sunt şi testamente excentrice: pe fotografia anonimă a unei tinere fete, pe care a trebuit s'o identifice tribunalul, cineva şi-a scris ultima voinţă; şi-a gravat testamentul pe peretele casei sale; ba s'a găsit şi un testament.... tatuat pe spinarea testatorului!

Toate... contra bărbaţilor!

In Japonia sunt 84 de societăţi ale fetelor cari s'au prins să nu se mărite cu nici un om care are obiceiul băuturii.

*

Un nou club s'a constituit la Londra, al fetelor bătrâne cari nu vor să se mărite, sau pe cari nimeni nu le cere în căsătorie.

*

Şi soacrele şi-au făcut un club. Ştirea ne vine din Londra. Vor să lupte în contra ginerilor cari le persecută şi le despart de fiicele lor. Scot şi un ziar, în care-şi expun plângerile lor.

Record aviatic feminin

Celebra aviatoare engleza Amy Johnson după reuşita raidului Londra-Tokio se lasă surprinsă de obiectivul fotografilor cu câinele său favorit în braţe.

Mussolini trece în revistă 2000 biciclişti

(Photo-exclusivitate Keystone)

2000 biciclişti din toată Italia s'au adunat deunăzi la Roma pentru un ciclu-cross prin capitala Italiei. Inainte de începerea cursei au fost trecuţi în revistă de Mussolini.

Preziceri realizate

Trei tinere Franceze, crescute pe pământul cald al insulei Martinica, puseră să li se prezică.

Vreo sută și treizeci de ani despart pe cea dintâi dintre aceste trei Franceze de celelalte două dar locuitorii depe insulă mai vorbesc și acum de ele, parcă ar fi fost contimporane.

— Vei fi aproape regină, prooroci ghicitoarea neagră celei dintâi dintre cele trei fete, Françoise d'Aubigné.

Ea deveni d-na de Maintenon, soția lui Ludovic XIV.

Celelalte două, rude depărtate, consultară împreună o prezicătoare.

— Vei fi o regină voalată, zise vrăjitoarea d-șoarei Dubuc de Rivery.

Așa s'a și întâmplat. Capturată de pirați turci, ea deveni soția favorită a Sultanului.

— D-ta, zise ghicitoarea celeilalte fete, vei fi mai mult decât regină.

I-se răspunse cu un surâs de neîncredere.

Cea căreea i-se adresa prezicerea aceasta, avea ochi violeți, umbriți cu cele mai frumoase gene ce s'au văzut vreodată. Avea un admirabil păr castaniu și un ten de crini și trandafiri. Glasul ei dedea fiecărui cuvânt o armonie. Dar... «mai mult decât regină».

Totuși s'a întâmplat.

Joséphine de la Pagerie a fost încoronată împărăteasă de către Napoleon I.

Concurs... agricol

Imaginația Americanilor e nelimitată. In California s'a deschis de curând o Expoziție originală: fiecare regiune a Americei a trimis un specimen din produsele ce-i aduc bogăția și gloria; dar în loc de a prezinta cutare floare, cutare legumă sau cutare fruct, a fost aleasă o drăguță tânără fată, delegată să servească de... simbol.

O frumoasă Californiană, bunăoară, Miss Norma Adkins, personifică floarea de câmp a Californiei de sud.

Există deci și poezie în inimile Yankeilor! Cine ar fi crezut că unchiul Sam e atât de sentimental?

Regina piersicelor

(Photo-exclusivitate Keystone)

Signorina Maria Guigli, aleasă de curând „regină a piersicelor" la Castel Gandolfo din Roma, unde se organizează în fiecare an o festivitate a piersicelor și se alege o regină. Iat'o mușcând cu plăcere într'un fruct gustos.

Ciclonul din Honduras

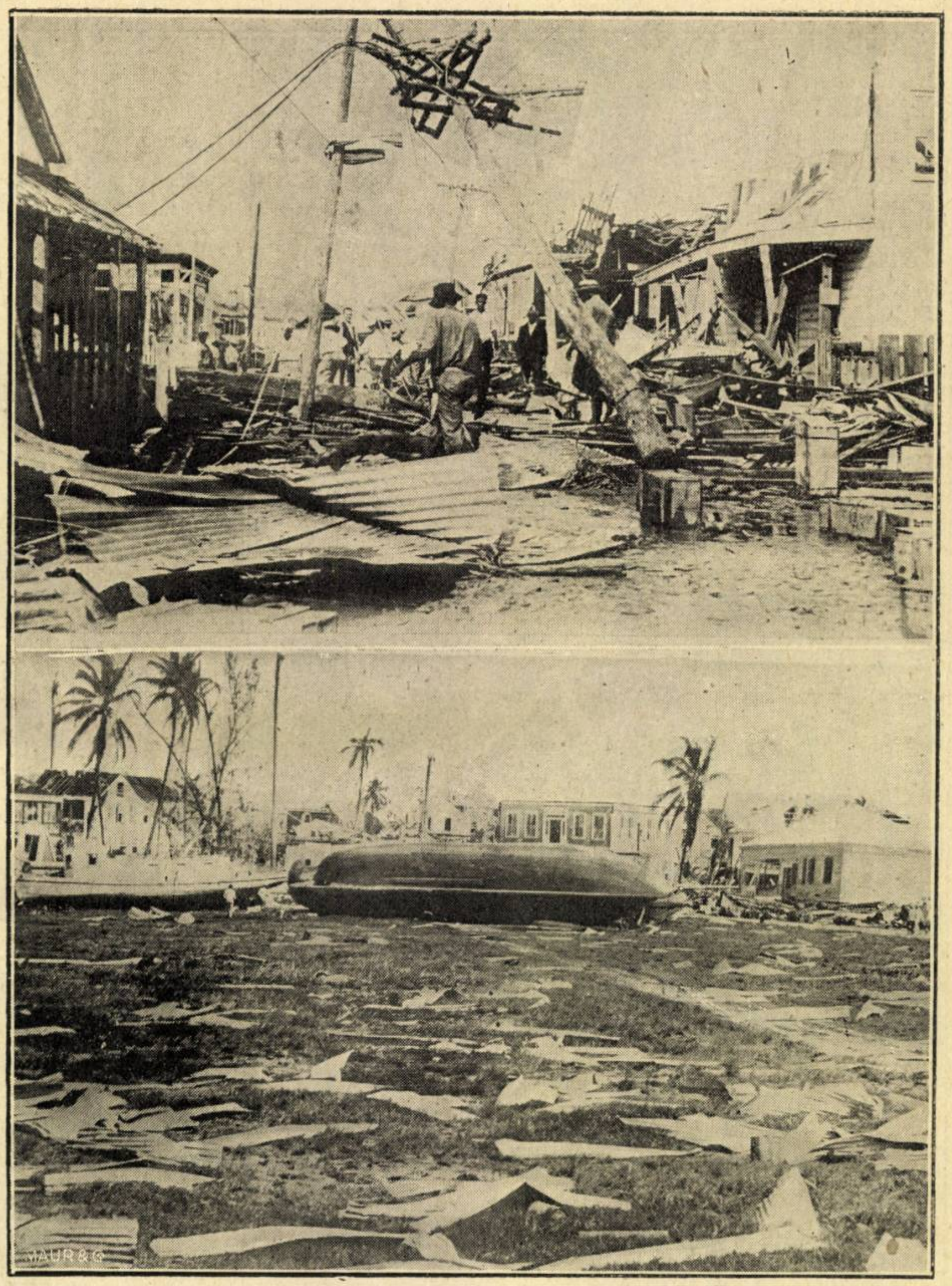

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

Un uragan teribil a devastat orașul Belize din Honduras. In clișeul de sus se vede una din străzile principale ale acestui oraș, după ravagiile cauzate de ciclon. — In clișeul nostru de jos vedem o altă stradă din Belize peste care au trecut valurile înfuriate ale mării, lăsând după retragerea lor, rămășițe de vase distruse.

Un rămășag periculos

In castelul Glentham Hall al contelui de Guilfort există o pânză care reamintește un eveniment ciudat și memorabil.

Primul conte de Guilfort era un vânător pasionat și un ochitor de prima forță. In privința aceasta, avea discuții lungi cu unul din vecinii săi, vânător și el.

In urma uneia din aceste discuții, făcură un rămășag original, dar periculos: să plece a doua zi la vânătoare, însoțiți de un singur câine. Care din ei va fi ucis până la orele 5 seara cele mai multe potârnichi, va deveni proprietarul tuturor bunurilor celuilalt.

Când se sfârși ciudatul match, cel învins era contele de Guilfort: omorâse o galinacee mai puțin.

Jucător cinstit, contele oferi un excelent ospăț prietenilor săi și fericitului său rival.

Masa era pe sfârșite când un câine se repezi în sufragerie și depuse la picioarele stăpânului său... o potârniche rănită și pe care se încăpățânase s'o găsească.

Cei doi pariori erau la egalitate: nu mai exista nici învingător, nici învins.

Scena aceasta legendară a fost fixată pe pânză.

Și matchul nu a mai fost repetat.

Fler japonez

Se fumează mult în Statele Unite, în cea mai mare parte din pipă. Așa e de foarte multă vreme.

Inainte de marele războî, Franța se afla în fruntea țărilor cari exportau cele mai multe pipe în America. Venea apoi Austria; după Austria, Englitera și Germania.

De câțiva ani încoace a apărut un nou furnizor: Japonia.

Șireții japonezi au început să fabrice și ei pipe, ilustrate cu portretele lui Charlie Chaplin, Mistinguett, Briand, Hoover, Gaston Doumergue, etc., și acum pregătesc o pipă cu poza mareșalului Lyautey...

Și japonezii vând cât vor...

Răsboiul dintre China şi Japonia

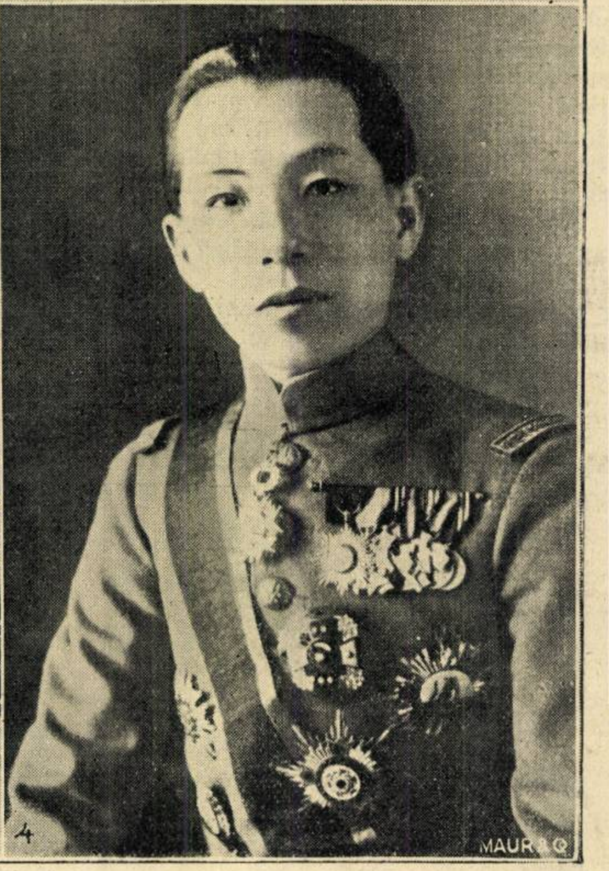

(Photo „The New-York Times" Ltd., Berlin, şi Keystone)

1. La 18 Septembrie a izbucnit războiu între Japonia şi China; începutul ostilităţilor a fost marcat de aruncarea în aer a unui important pod strategic de lângă Mukden; în instantaneul nostru vedem soldaţii japonezi trecând apele râului după săvârşirea acestui fapt. — 2. O stradă din Tsing-tan, unul din oraşele cari au format obiectivul atacurilor japoneze. — 3. Soldaţi chinezi în repaos, în oraşul Mukden înainte de luarea cu asalt a acestei cetăţi de către trupele japoneze. — 4. Generalul chinez Ciang-Sue-Liang, care a ordonat retragerea strategică a armatei chineze în faţa trupelor japoneze.

Cenzură expeditivă

A fost o vreme când spectatorii din Extremul Nord ucideau cu gloanţe de revolver pe pianistul, a cărui virtuozitate li se părea dubioasă.

Procedeurile acestea excesive par a reînflori acum în Grecia, ţara filosofilor buni de gură şi a curtezanelor rafinate.

Nemulţumiţi de aluziile satirice conţinute într'o revistă jucată la Teatrul Papagalului din Atena, trei partizani fanatici ai ex-ministrului Karapanagiotis se urcară pe scenă şi traseră gloanţe în artistul care nu avea nicio vină..

Tirul lor nu a atins victima aleasă, dar au fost răniţi trei funcţionari ai teatrului, dintre cari unul, mecanicul, muri pe când era transportat la spital.

Spectatorii indignaţi au vrut să linşeze pe autorii acestui stupid atentat, şi poliţia deabia a putut să-i apere.

Miercuri 14 Octombrie 1931 **„Oglinda Lumii"**

împlinește **zece ani** de existență. In această zi revista noastră va apare într'un număr jubiliar în

32 PAGINI COLORATE

Cereți, deci la toți chioșcarii și depozitarii de ziare, MIERCURI 14 Octombrie 1931, **NUMARUL FESTIV din:**

„Oglinda Lumii" **Miercuri 14 Octombrie 1931**

Serbarea Regimentului de Gardă 6 Mihai Viteazul la O. N. E. F.

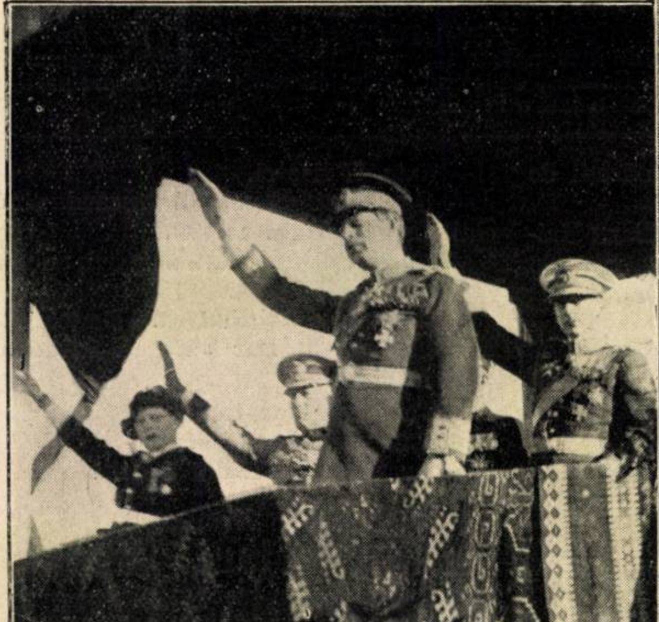

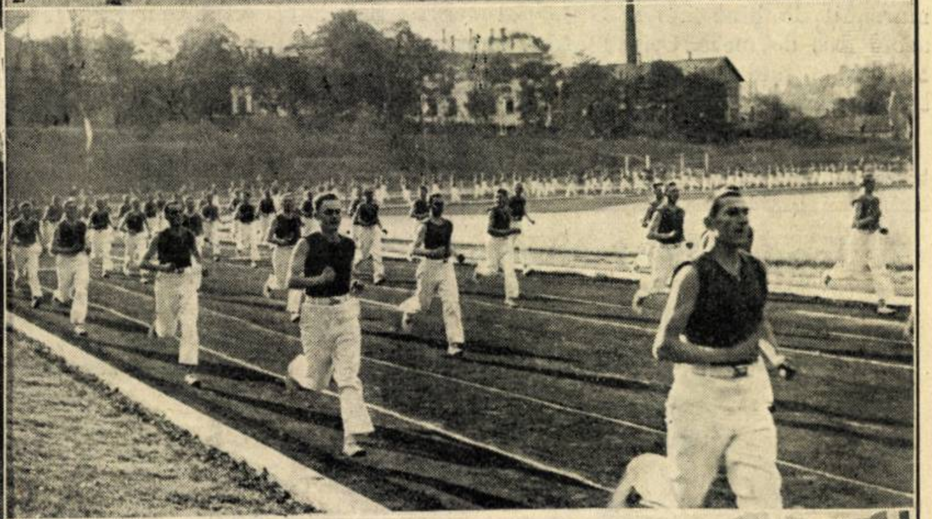

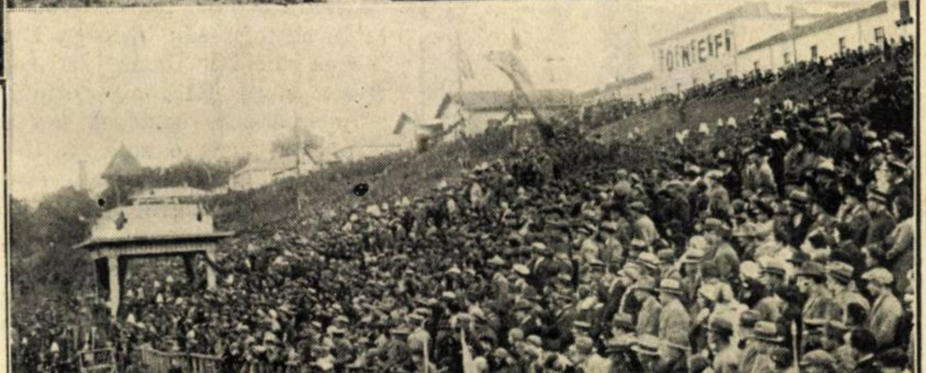

(Photo „Oglinda Lumii")

Pe frumosul stadion al Oficiului Național de Educație Fizică a avut loc zilele trecute serbarea militară a regimentului de gardă 6 Mihaiu Viteazul. M. S. Regele care a luat sub înalta Sa protecție acest regiment, făcând din el garda Sa, s'a deplasat special din Sinaia, împreună cu Marele Voevod Mihaiu, A. S. R. Principele Nicolae și Principii de Hohenzollern pentru a asista la desfășurarea serbării militare. Instantaneele reporterului nostru fotografic au prins: 1. M. S. Regele, Marele Voevod Mihaiu, A. S. R. Principele Nicolae și Principele de Hohenzollern salutând din tribuna regală. — 2. O echipă din regimentul de gardă la exercițiile de antrenament cu mitraliera.—3. Echipa sportivă defilând în pas alergător.— 4. Mulțimea asistând la desfășurarea programului.

Comemorarea lui Goethe

Verkaufsstelle von Goethe Erinnerungen
MAUR & C°

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).
Pentru comemorarea aniversării a 100 de ani dela moartea marelui poet Goethe, s'a inaugurat la Ilmenau (Turingia), în Muzeul orașului, o cameră a lui Goethe și s'a organizat în acelaşi timp o expoziție „Din zilele lui Goethe", unde s'au vândut diferite amintiri despre poet. Mai sus vedem ședința festivă de comemorare într'o sală a Primăriei.

Decalog militar

Ofițerii din armata naționalistă chineză au la Nanking un casinou remarcabil de bine instalat. Se pot servi acolo 1000 de mese. Cercul are o sală de biliard, o sală de gimnastică, o bibliotecă bogată.

Se țin zilnic conferințe, la care asistă ofițerii doritori de a se perfecționa în studiul științelor militare. Se dau lecții de limba engleză și japoneză.

Afară de aceasta, generalul Ciang-Kai-Șek a crezut de cuviință să afișeze în toate sălile un adevărat decalog. Iată-l:

1. Să nu furi.
2. Să nu te temi de moarte.
3. Să nu fii vanitos.
4. Să nu fii orgolios.
5. Să nu fii leneș.
6. Să nu joci.
7. Să nu fumezi.
8. Să nu te împrumuți.
9. Să nu bei vin.
10. Să nu minți.

Câtă severitate în zece rânduri.

O frescă neobişnuită

Celebrul pictor Hogarth din Londra fu chemat într'o zi de un mare senior, foarte avar, spre a picta în castelul său trecerea Evreilor prin Marea Roșie. Urma să reprezinte în frescă și pe Faraon, precum și armata egipteană care urmărea pe fugari.

Artistul ceru o sută de lire sterline, dar amatorul oferi numai douăzeci.

— Fiind în mare lipsă de bani, declară pictorul, primesc, dar cu condiția să-mi dați banii înainte.

I se dete imediat suma, împreună cu cheia hallului unde avea să picteze fresca.

In zorii zilei, Hogarth își făcu apariția, însoțit de un om care ducea o găleată plină de vopsea roșie și o enormă pensulă.

Inainte ca stăpânul casei să se fi sculat, hallul era spoit mai mult de jumătate cu un roșu sângeros. Hogarth supraveghea lucrul. Când fu gata, trimise să cheme pe stăpânul casei.

— Gata, îi zise el.

— Gata? întrebă lordul frecându-și ochii. Ce reprezintă aceasta?

— Marea Roșie, declară Hogarth cu mutra satisfăcută.

— Cum? zise nababul care simțea că-l cuprinde mânia. Dar unde e Faraonul, unde călăreții?

— S'au înecat cu toții.

— Dar Evreii unde sunt?

— Au ajuns pe malul cellalt!

A trecut înot Niagara

(Photo „The New York Times")

Miss Mary Bell, de 14 ani, a trecut înot cascada Niagara dela malul canadian până la cel american. E prima fată care a făcut această ispravă, bătând și recordul de durată stabilit de înotătorul William Hill (10 minute față de 11).

Din birjar... tenor

De curand a murit renumitul tenor Heinrich Bötel dela Opera Statului din Berlin. In tinerețe fusese birjar la Hamburg, unde vocea sa a fost din întâmplare descoperită.

Ghinion

Un zgârie-nori din New-York își înalță cele 102 de etaje cu 20.000 de locatari la o înălțime de 400 metri.

Edificiul acesta fenomenal a inspirat unui umorist istorioara următoare:

Trei studenți pătrund seara la unul din portarii imobilului și tocmesc închirierea unui mic apartament din etajul 102, — cea mai eftină.

— Vom veni după masă făgăduesc studenții.

In adevăr se înapoiază după o masă bogat stropită cu vinuri generoase. Dar, vai! ascensoarele sunt în reparație și nu mai funcționează. Ei trebue deci să urce cele 102 de etaje.

— Spre a se amuza, zise unul din ei altuia, să ne povestim câte o istorioară; în modul acesta, drumul nu ni se va părea prea lung.

Cei trei se opresc, după terminarea anecdotei, la etajul 95.

— E rândul tău acum, comandă cel dintâi, adresându-se unui alt coleg, care se execută.

— Iată-ne la al 97-lea, observă autorul primei povestiri, după ce s'a oprit cel cu a doua anecdotă. Acum spune tu una, Jef, dar scurtă, căci nu avem decât 5 etaje de urcat.

— Voi fi scurt, făgăduește Jef. Am uitat să iau dela portar cheia!

CARȚI NOUI

PANAIT ISTRATI: **Țața Minca roman — scris de autor în românește.** — Editura „Eminescu" București I, Str. Saligny I Un volum 240 pagini lei 60.

Editura **„Eminescu"** inaugurează sezonul literar de toamnă, cu un nou roman de **Panait Istrati.**

In „ȚAȚA MINCA", **Panait Istrati** abandonează mijloacele-i cunoscute de până acum, — lirismul epic, — și se înconjoară de-o obiectivitate impresionantă. Aci, oameni, animale și elemente se confundă într'o desfășurare demnă de ecran, își narează destinul, fără să simți prezența autorului, și se sting cu o logică plină de fatalism oriental.

Pentru întâia oară, Istrati scrie un roman aproape pesimist, cu tot sfârșitul care e un scurt imn închinat Vieții. Ai crede că decepțiile sale din ultimul timp i-au influențat mult temperamentul.

Opera însă nu perde nimic, dimpotrivă. Scriitorul entuziast de ieri, se apleacă aci cu gravitate peste leagănul copilăriei lui, — delta Siretului, — cuprinde într'o singură strânsoare destinul neîndurat al ființelor și lucrurilor din acea regiune măreață și primejdioasă, ni-l înfățișează în toată goliciunea lui, — bogată în frumuseți muzicale, în viziuni pitorești, în drame pasionale, ca și în scene psihologice de un realism nemilos, — și ne lasă să tragem singuri concluziile ce se impun.

ȚAȚA MINCA — primul roman scris deadreptul în românește de autor — este cea mai **românească** dintre toate scrierile lui Istrati. Roman cu desfășurări rapide, în care pasiunea unei femei încearcă să schimbe fața unui mic colț de lume și se prăbușește trăsnită de puterea egoismului omenesc secundat de urgia elementelor.

Bustul creatorului psihoanalizei

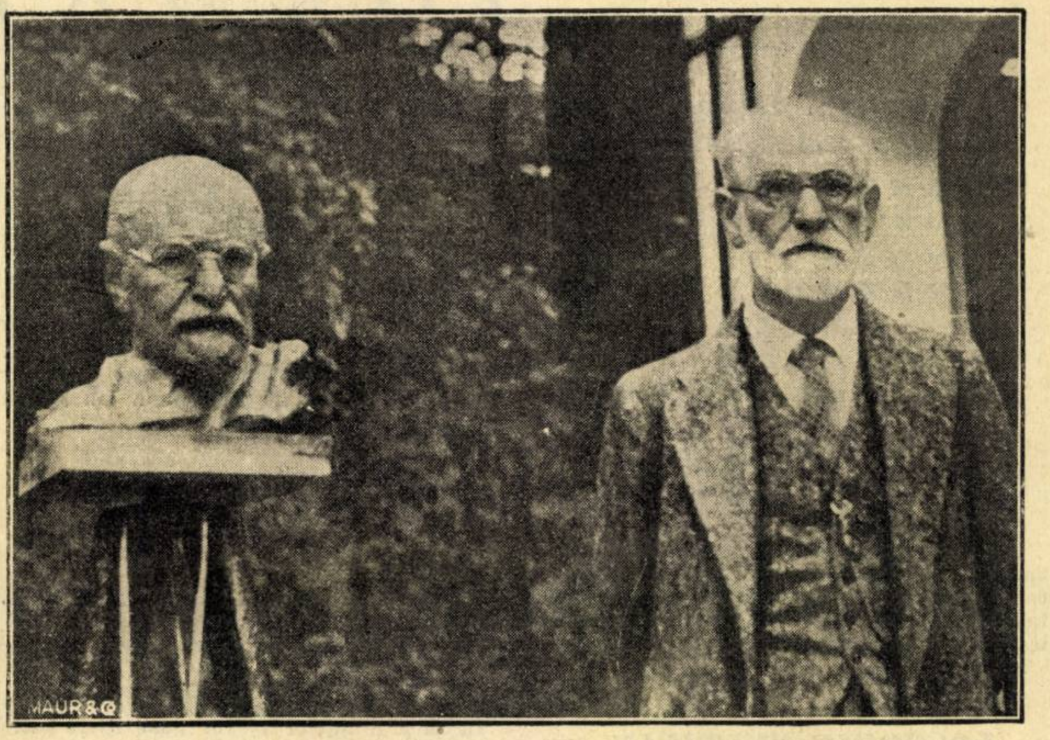

Savantul întemeetor al psihoanalizei, prof. dr. Sigmund Freud din Viena, alături de bustul său, executat cu prilejul aniversării a 75-a a nașterii sale, de sculptorul A. Nemon.

Un fluviu își schimbă matca

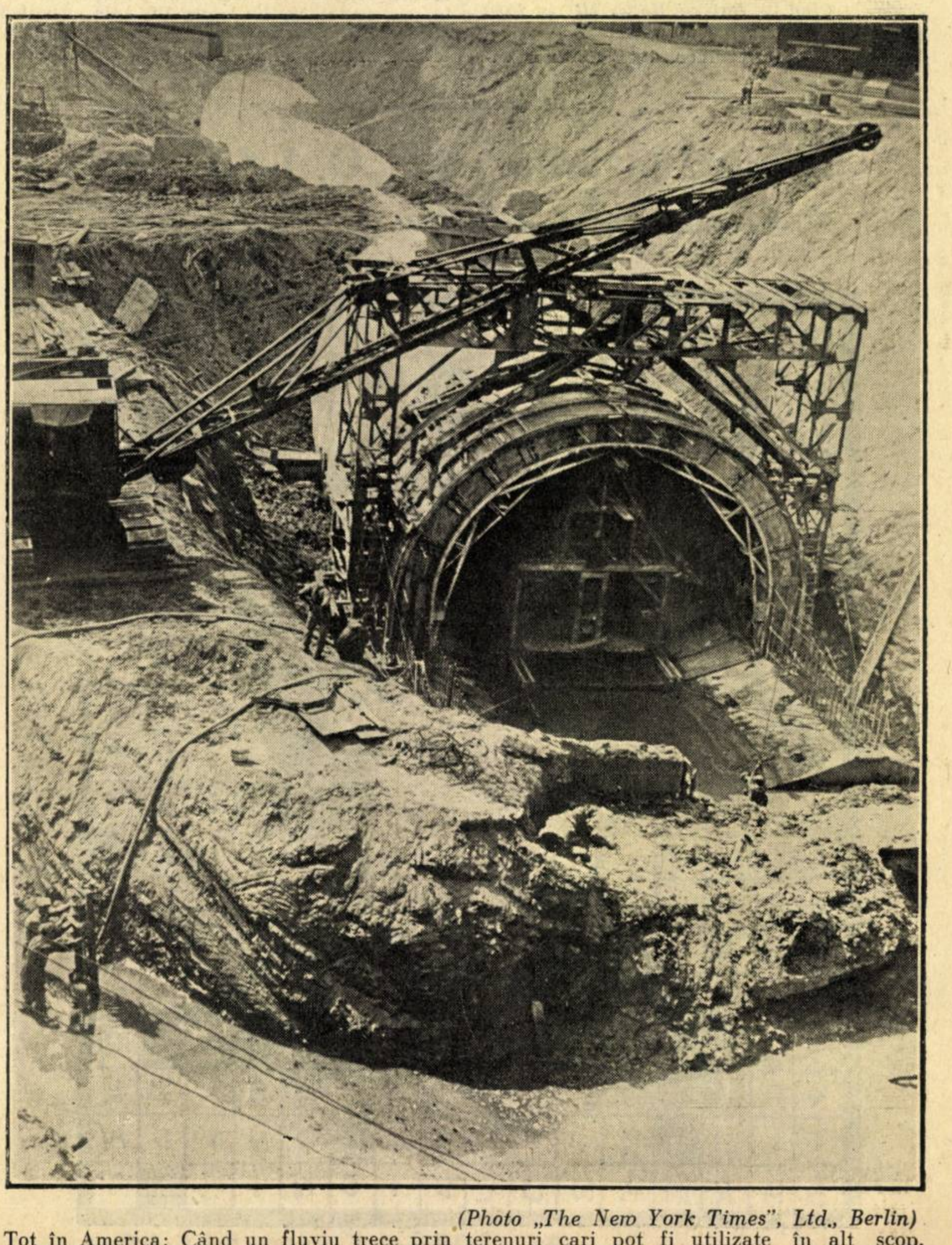

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Tot în America: Când un fluviu trece prin terenuri cari pot fi utilizate în alt scop, atunci pur și simplu i se schimbă matca. Lucrările cari se văd în clișeul de mai sus au costat bagatela de 11 milioane dolari.

JOCURI

TRIPLU—PATRAT

de *Lică Wechsler*, Iaşi,

1. ■ ■ ■ ■
2. ■ ■ ■ ■
3. ■ ■ ■ ■
4. ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
5. ■ ■ ■ ■
6. ■ ■ ■ ■
7. ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
8. ■ ■ ■ ■
9. ■ ■ ■ ■
10. ■ ■ ■ ■

1. Vas mare; 2. Lac în Asia; 3. Greutatea unui vas; 4. Amestecătură (pop.); 5. Măgar; 6. Insulă lângă Veneţia; 7. Anapoda (Mold. fam.); 8. Golf la N. Mării Negre; 9. Greutatea de o mie kg.; 10. Nutreţ pentru cai.

Vertical: la fel.

LOGOGRIF MULTIPLU — MITOLOGIC

de *Kitzler M. Naum şi Al. Dobrinescu-Aledo*, Bârlad

Se dau următoarele opt cuvinte:

Friză — Cină — Dai — He — Mit — Iapa — Colan — Mort.

Adăogându-se în ordinea dată fiecărui cuvânt câte un personagiu mitologic şi pe urmă făcându-li-se anagrama, se vor obţine alte opt cuvinte cu următoarele semnificaţii:

1) Scrumbie mică de Dunăre; 2) Frumoasă floare roşie (Mold. şi Tr.); 3) Tabloul astfel aşezat încât să producă efecte diferite după modul cum e luminat; 4) Fluviu al Infernului; 5) Cel versat într'o ştiinţă sau artă; 6) Intrebuinţare de medicamente cu efecte contra boalei; 7) Soiu de găină (Mold.); 8) Judeţ în Muntenia.

Iniţiale e nouilor cuvinte aflate, citite de sus în jos, vor da numele unuia din judecătorii Infernului.

JOC INFINIT

de *Frieda Edelştein*, Galaţi.

1— — — — — — 2— — 3— — — 4— 5— —

— — 6— — 7— 8— — 9— 10— — 11— — 12— —

13— — — — — — — — 14—

In locul liniuţelor se vor pune litere astfel ca porţiunile dintre cifre să dea cuvinte cu următoarele semnificaţii:

1—3: Fost Ministru de Interne în guvernarea trecută; 2—5: Apel; 4—7: Ce duce spre câştig; 6—9: Localitate în nordul Spaniei vestită pentru exploatarea fierului; 8—11: Arbore din Africa, cel mai mare dintre vegetalele cunoscute; 10—13: Oraş în Asia, vestit în antichitate pentru bogăţia şi luxul său; 12—14: Depărtarea unui loc de primul meridian.

Soluţiile jocurilor din „O. L.“ No. 39

JOC DE CUVINTE INCRUCIŞATE «EMINESCU»

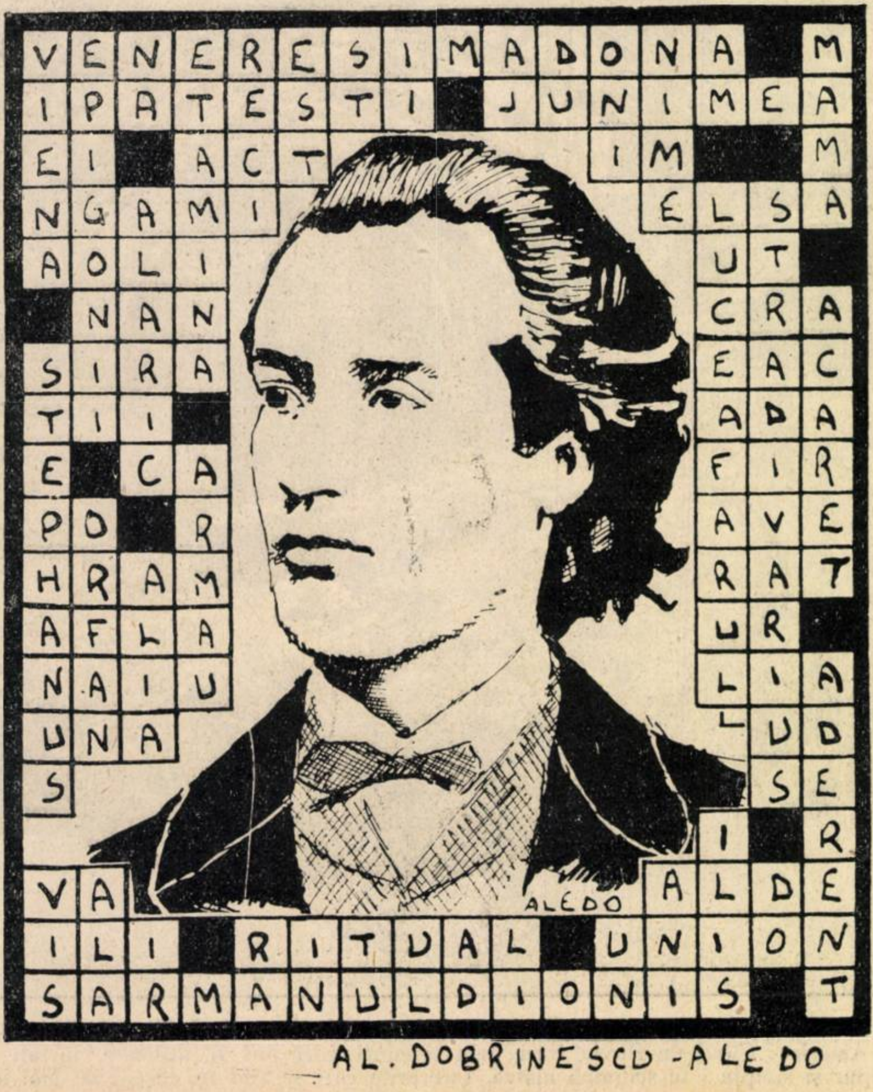

AL. DOBRINESCU-ALEDO

JOC MITOLOGIC

I.
ALCESTA
AGLAE
TELAMON
NARCIS
AMPHION
AIAX
ULISE
II.

I. — II. = *Calchas*

ŞARADA

Par-nas

POŞTA JOCURILOR

Gella Derioiu. — Citiţi răspunsul d-lui Diaconescu din «O. L.» No. 34.

Kitzler M. Naum şi Al. Dobrinescu-Aledo, Bârlad. — Da.

Irène Al. Eladescu. — Am oprit numai metagrama.

Titi Bădescu, Râmnicu-Vâlcea. — Se vor publica.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Bârlad: Al. Dobrinescu-Aledo, student.

Bucureşti: Fănică Nicolaescu-Balş, Marinel Sârbulescu, Nicolae L. Petrescu, Virginia Marinescu, Lenuş Gheorghevici, Relly şi Nelu Stănescu, Georges şi Raoul Stănescu, Marioara Dinulescu şi Gică Lăzărescu, Nicu Lăzărescu şi Nicu Tudor, Russu D. Nicolae şi Vogeli Anna, Ghe. Ghika, Ilie A. Niculescu student, Toteluş Emanoil şi Milica Ştefănescu, Rozica Emanoil şi Aurelia R. Tone, Adela Botezatu şi Mişu C. Antonescu, Irène Alex. Eladescu.

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin şi Ilie T. Lupiţa.

Cegani (Ialomiţa): Ionel V. Guţulescu student.

Craiova: Barbu Cismărescu-Delajiu student, Giul Băleanu student, Ionică Georgescu Sandy Cristici, Virgiliu H. Biţă şi Torel Dragotă, Florin Tasse, Maria şi Tinelle Săndoiu, Victoria-Anna Penchas, Valerica Popescu şi Maria Spiridon, Lizica Munteanu şi Gigel Iovu.

Creţeni (Vâlcea): N. Grăsoiu.

Drăgăşani (Vâlcea): Nellu Nanu şi Nanu Sion, Ilascu Pizone.

Focşani: Pincu A. Saul-Piasa.

Galaţi: Ionescu T. Ştefan, Howells G. Dumitru, Niţă Cotârlici.

Iaşi: Lică Wechsler, Paul Dimitriu.

Militari (Ilfov): Th. Dumitrescu.

Mizil: Costică I. Diaconescu şi Stelian I. Diaconescu.

Periş (Ilfov): Fanny Ionescu-Adam şi Sandy N. Ivan.

Ploeşti: Th. Stoicescu, George Negroiu.

Râmnicu-Vâlcea: Kristian Boicescu.

Sălişte: Nanu S. Ioan, Stănese Ioan, Costea Ioan, Iliu Iosif, Nellu Bârsan, Fănică Georgescu, Ghiţă Branea.

Tulcea: Ţane M. Filip, Ţane M. Răduţa, Tinculeana Apostol, Ioana Chilianu, Maria Chilianu, Ana Ilinof, Amalia Ilinof, Maria Ilinof, Ionel Musculiu, Marcel Bizamcer, Mihai Larion, Clemenţa Vladimirov, Ileana Dragomir.

Turnu-Măgurele: George Alexandrescu, Gică P. Ghenea, Mity Lolis, Lucreţia şi Margareta Pallade.

AU DESLEGAT JOCUL DE CUVINTE INCRUCIŞATE «EMINESCU» ŞI JOCUL MITOLOGIC:

Bucureşti: Ionel Clement Schachman.

Isvoarele (Olt): Ţolescu N. Gheorghe.

Mihăeşti (Vâlcea): Petroşanu Dragoş.

Râmnicu-Vâlcea: Petruş P. Stănescu, Sandu Răducănoiu, Valerică Stănescu, Alex. Epurescu, Margareta Stănescu şi Vetuţa Găină.

Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M. A. D. Hertz, M. Austriac, M. Virgil, M. S. Weissendorf, M. Bum, M. Şaraga.

(Urmează în pag. 1013).

Hrană gratuită pentru 100.000 șomeuri

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La Berlin numărul șomeurilor s'a înmulțit în proporție considerabilă. Vedem aci câte bucătărese sunt necesare pentru a prepara hrana a 100.000 oameni.

Soluțiile jocurilor

AU DESLEGAT JOCUL DE CUVINTE INCRUCIȘATE «EMINESCU» ȘI ȘARADA:

București: Lucicuța Sch., Marioara Munteanu, Mihai Buzatu.

Constanța: Lucia Constantinescu și Anghel Mihăileanu.

Drăgășani (Vâlcea): Georgescu Alexandru.

Focșani: Marcovici Mișu și Marcovici David.

Iași: Irène Bernard, Sachs Eleonora.

Ismail: Cantemir D.

AU DESLEGAT JOCUL MITOLOGIC ȘI ȘARADA:

Brașov: Alexe Al. Benigal-Nicu.

București: Costel Georgescu și Rică Stănescu, Nicolae Georgescu, Beatrice și Fotin V. Emanoil, Costel M. Georgescu, Mihail Antonescu.

Sinaia: Sarmiza și Lavinia Marinescu.

Timișoara: Romescu I. Ioan.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL DE CUVINTE INCRUCIȘATE «EMINESCU»:

Arad: Mușătescu Dorina.

Brașov: Puia Buzescu, Mitzy și Felicia Cătoiu.

București: Anișoara și Marcu Finchelștein, Jean și Mimy Cosma, Emanuel și Gaby dr. Popescu.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL MITOLOGIC:

București: Pufi, Coca, Adelina și Romulus Botezatu.

Buzău: Constantinescu George.

Craiova: Adela Klein, Rosica Rosenștein, Aurora Ionescu și Klein Isac.

AU DESLEGAT NUMAI ȘARADA:

București: Midkey Wolgast, Marin Ștefănescu și Eugen Papacostea.

Găești (Dâmbovița): Aurel Ștefănescu.

Militari (Iași): Mera Vasile.

Vaslui: Ionescu Șt. Elvira.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CAȘTIGAT:

Premiul jocului de cuvinte încrucișate «Eminescu»: Gigel Iovu (Craiova).

Premiul jocului mitologic: Ileana Dragomir (Tulcea).

Premiul Șaradei: Toteluș Emanoil (București).

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L.» No. 38:

Călimănești: (Vâlcea): Vasilică Nicolaescu.

Mihăești (Vâlcea): Petroșanu Dragoș și Viorica.

Râmnicu-Vâlcea: Petruș Stănescu, Metta Stănescu, Sandu Răducănoiu și Alex Epureanu.

Ploaie electrică în horticultură

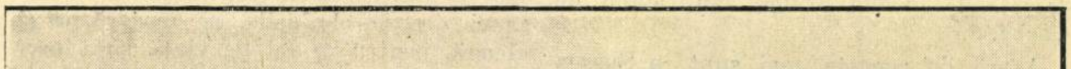

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

O nouă invenție technică: O pompă centrifugală pusă în mișcare cu curent electric pentru obținerea ploii artificiale în parcuri și grădini.

PAGINA FEMEII

O nouă regină a frumuseții

(Photo-exclusivitate Keystone)

D-ra Joan Blondell care a fost aleasă de curând regina frumuseții printre numeroasele artiste tinere dela Hollywood.

Un județ de femei

Rezultatele recentului recensământ general din Englitera sunt acum cunoscute, și dacă excedentul femeilor e mai redus decât acum câțiva ani, el tot mai e de aproape două milioane.

Dar dece e mai populat cu femei județul Sussex? La răsăritul acestei provincii sunt 1,284 de femei la mia de bărbați; în vest, proporția e de 1,203 femei la 1000 de bărbați.

Motivul e că numeroase femei singuratece, cu mici venituri, văduve și celibatare, preferă județul acesta spre a-și sfârși acolo zilele. In toate hotelurile din regiune — și sunt numeroase — găsești femei care își petrec timpul citind, tricotând, jucând bridge sau stând de vorbă.

Afară de aceasta, mai sunt în Sussex numeroase școli de fete.

Costum de sport

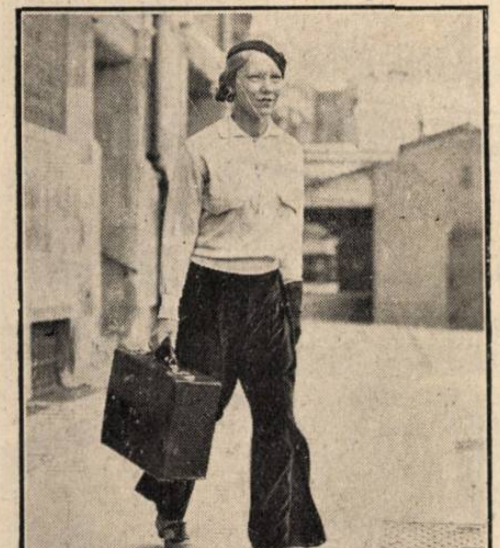

(Photo-exclusivitate Keystone)

Tinerele sportive engleze exhibează în ultimul timp costume de sport în genul celui de mai sus cu pantaloni de catifea și bluză de flanelă.

O țară fără adultere

O ciudățenie demnă de relevat este ceeace se petrece cu femeile din teritoriul Aramira din Noua Guiana.

După relațiile ziarelor americane, cari publică coloane întregi cu privire la acest fenomen, femeile trăesc sub o dependență cu totul completă față de părinții și bărbații lor.

Astfel de mici copile, femeile din Aramira sunt supuse la munci grele și istovitoare.

Când ajung la vârsta de a se căsători, ele n'au dreptul să-și aleagă viitorul soț. Dreptul acesta este al tatălui, care aduce în casă pe mire.

Din ziua nunții, femeii i se pune pe obraz un voal des, pe care nu-l părăsește toată viața. Ea n'are voe să apară în public decât voalată, pentruca fața ei să nu fie văzută de altul afară de bărbatul, rudele ei apropiate și de cei mai intimi ai casei.

Adulterul nu se cunoaște în această regiune, căci bărbatul nu este tentat de frumusețea sau grațiile femeii.

O nouă pasiune a cucoanelor din Londra

Ziarul «Daily Mail» e informat că doamnele din Londra nu se mai interesează de preziceri din palmă sau dintr'o ghiulea de cristal, ci că s'au dedat unei noui pasiuni: frenologia. Sunt acum tare căutați frenologii, bărbați sau femei, cari descoperă caracterul și predispozițiile din examinarea craniilor.

Unul din acești frenologi a povestit unui colaborator al numitului ziar că are atâția clienți, încât e silit să-și lungească orele de consultație până noaptea târziu

— Nu mi-e greu, a adăogat el, să capăt până și cinci lire sterline (peste 4.000 de lei) pentru o consultație. Femeile cari vin la mine, vor să știe tot felul de lucruri despre ele-înșile, ce carieră să-și aleagă, pentru ce fel de viață sunt predispuse, dacă vor fi fericite ca soție a unui tânăr cu păr blond, etc. Astfel de întrebări mi se pun. In primul rând, femeile au mult interes pentru propriul lor temperament, și-și povestesc adesea viața cu o franchețâ care mă jenează.

Scandaluri... de reclamă

Dincoace de Oceanul Atlantic, femeile cu vază, doritoare de a fi și mai în vază, recurg la un truc, în realitate cam perimat: își pierd colierul de perle. Cele al căror colier nu are destule șiruri, se mulțumesc să-și piardă câinele.

Dincolo de Atlantic, găsesc că e mai «profitabil» să se piardă chiar ele. In consecință dispar și fac să se anunțe în presă, cu mare tămbălău, dispariția lor misterioasă.

Ele profită de aceasta spre a se duce să facă o mică partidă de sex-appeal, într'un loc discret, în tovărășia vreunui amabil boy sau a altcuiva.

Procedeul acesta de reclamă l'a întrebuințat de curând și miss Evelyn Wilson, vedeta unei reviste din New-York, intitulată «Scandaluri».

A lipsit patru zile... și azi miss Evelyn Wilson e lansată....

O chinezoaică manechin

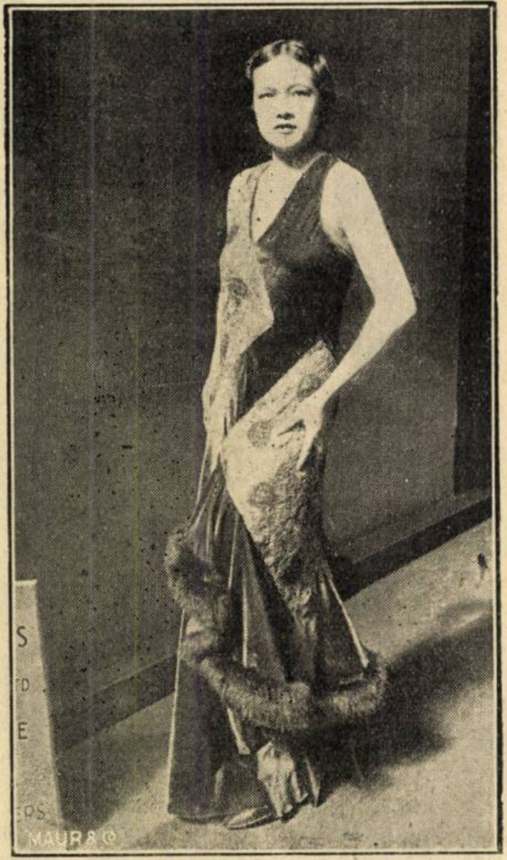

(Photo-exclusivitate Keystone)

Femeile chineze s'au modernizat într'atât, că una din ele a acceptat postul de manechin într'un magazin de mode la Londra, și o vedem mai sus exhibând o superbă toaletă de catifea neagră, cu broderii de aur.

Ce nu știe oricine

Din cauza scăderei prețului cerealelor, Americanii întrebuințează orzul drept combustibil, fiind mai eftin decât lemnele.

*

In cei din urmă patru ani, tuberculoza a făcut în toată lumea 25.000.000 de victime omenești.

Nouă rochie de seară

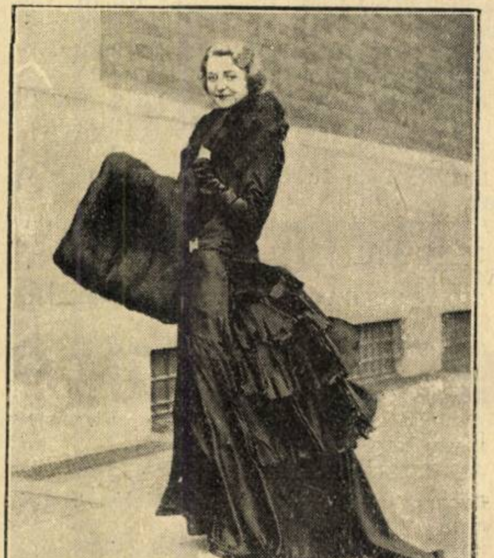

(Photo-exclusivitate Keystone)

La recenta expoziție de mode din Londra, a fost mult remarcată această rochie de seară cu trenă și un formidabil manșon.

O baricadă neobicinuită la Londra

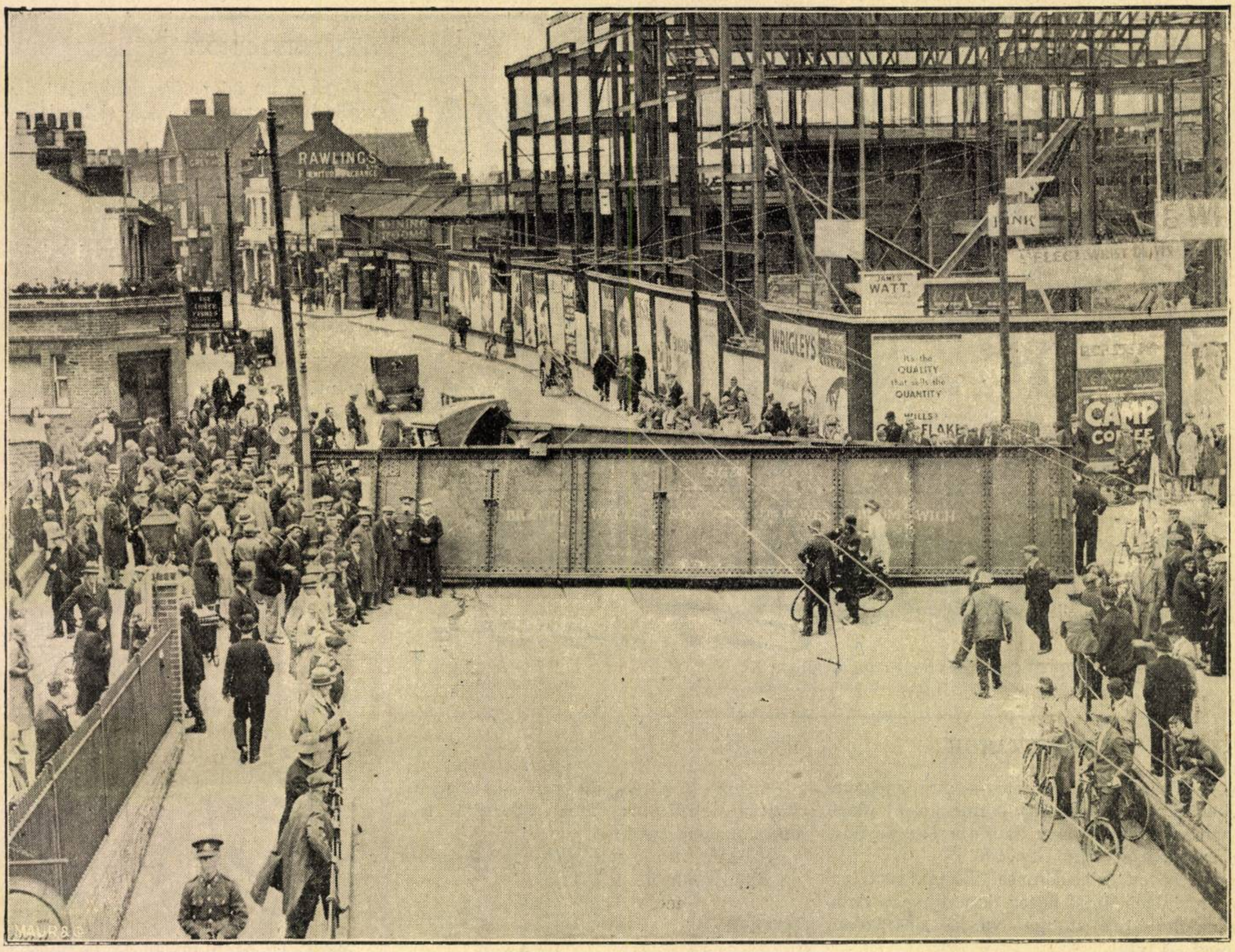

(Photo-exclusivitate Keystone)

Nu, nu e război civil la Londra, și baricada pe care o vedeți mai sus n'a fost pusă de revoluționari. E pur și simplu un uriaș autocamion de 13 tone, care s'a răsturnat deacurmezișul unei străzi din capitala Angliei, a cărei circulație a împiedecat'o până la sosirea unei macarale, care a putut înlătura gigantica piedecă.

Cum se ajunge doctoriță

O revistă engleză amintește că prima diplomă de doctoriță în medicină a fost conferită unei femei din Londra. In adevăr, Miss Elizabeth Garrett a susținut în 1870, cu cel mai mare succes, o teză asupra migrenii. Din 1874 datează deschiderea la Londra a Școalei de medicină pentru femei, în care s'au înscris imediat 23 de femei.

In 1875, Facultatea de medicină din Paris acordă titlul de doctor d-nei Madeleine Brès, care obținu «magna cum laude» pentru teza ei asupra alăptării.

D-na Brès a trebuit să înfrângă însă nenumărate dificultăți spre a întreprinde studiul medicinei; prima ei cerere din 1866 fu respinsă; îi lipseau cele două bacalaureate în științe și litere; după doi ani, curagioasa studentă avu cele două diplome. Impărăteasa Eugenia și ministrul instrucțiunii publice trebuiră să intervie pe lângă Facultate.

In timpul răsboiului din 1870—71, d-na Brès fu admisă internă provizorie la spitalul Pitié, în serviciul profesorului Broca.

La 21 Decembrie 1871, Asistența publică înștiință că femeile nu pot lua parte la concursul de internat. Interdicția fu ridicată deabia în Iulie 1885. Iar în 1886, rectorul Universității respinse d-nei Mesnard cererea de a participa la concursul pentru postul de șef de clinică la Maternitate, spunând că femeile nu pot aspira la un post atât de important, care se încredințează numai bărbaților.

In evul mediu, Biserica a excomunicat mai multe femei medici, acuzându-le că pun «secera în recolta altuia». Era epoca în care conciliul din Mâçon se întreba dacă femeia are suflet...

Extraordinarul roman
EVREI
în
Lanțuri
s'a tradus in toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare înseamnă un
SUCCES MONDIAL!
Se găsește la toate librăriile și la
Editura „EMINESCU" S. A. Bucuresti

Automat de mașină de scris

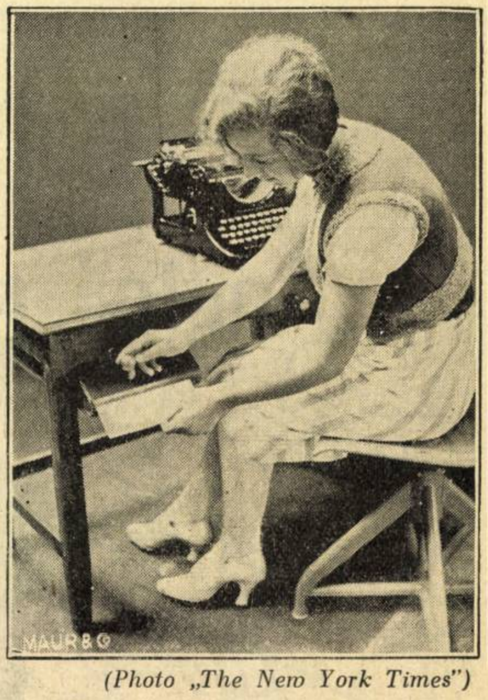

(Photo „The New York Times")

La Expoziția de articole de birou din Berlin figurează un automat de mașină de scris. Aruncând în aparat o piesă de 10 pfenigi, se poate scrie cu mașina un timp oarecare și se obține în același timp hârtie de scris.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Se dă de gol

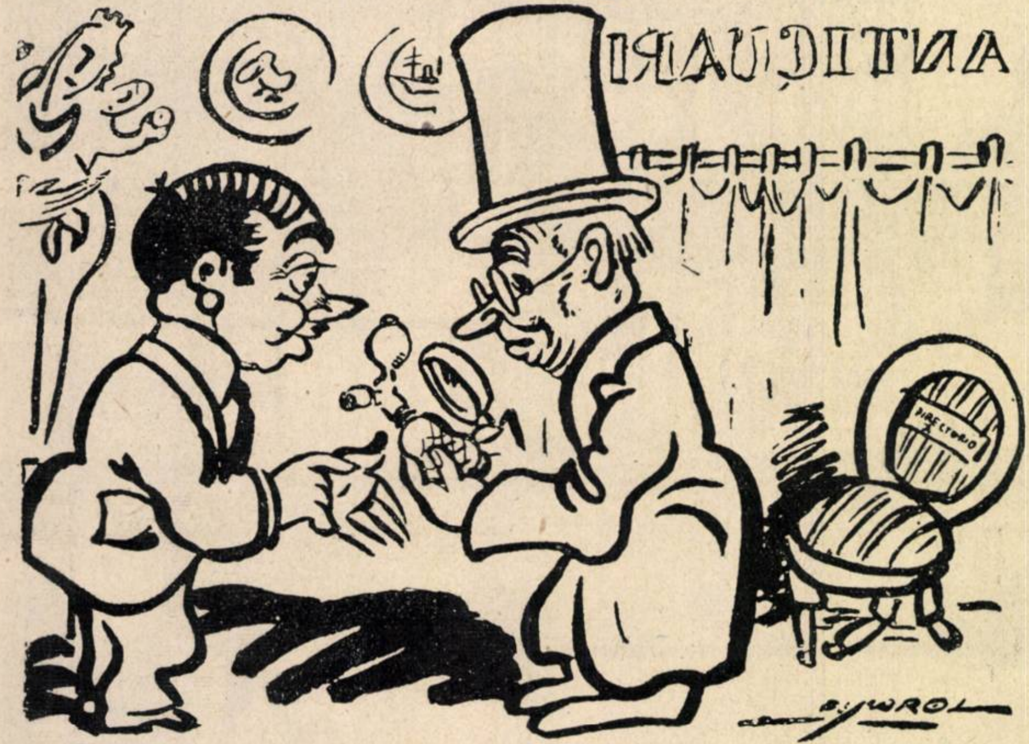

— Zici că e autentic de pe vremea lui Ludovic XV?
— Da și dacă nu mă crezi, îți dau numele fabricantului.

SCURT ȘI CUPRINZATOR

— Va să zică, Marițo — zice cucoana bucătăresei celei noui — mie nu-mi place vorba multă. Când dau din cap în jos, însemnează: vino 'ncoace!

— Vedeți, zice Marița. Tocmai așa fac și eu: dacă după aceea dau din cap dela dreapta spre stânga, va să zică: n'am chef să viu!

BIROCRATISM

Directorul unui birou ministerial e scos la pensie. I se numește un locțiitor, a cărui primă grijă e să ușureze arhiva de toate dosarele vechi.

Și a strâns astfel munți de dosare. Inainte de a le distruge, cere autorizația în scris a secretarului general al ministerului.

Răspunsul sună:

«Se aprobă distrugerea dosarelor vechi, cu condiția de a se face copii depe fiecare act din fiecare dosar și de a se păstra».

RECORD

— Am căpătat diferite distincțiuni pentru activitatea mea sportivă: trei cupe și două medalii!

— Asta nu-i nimic! Eu m'am întors cu cinci inele de logodnă!

PROGRES

— Ce rezultate ați obținut pe lângă antropofagi? fu întrebat un misionar întors de curând din Africa.

— Un rezultat foarte important, răspunse misionarul. I-am convins pe antropofagi să mănânce cu furculiță și cuțit!

CONVINGERE

— Sunt convins că bucătăria restaurantului dv. e foarte curată...

— Suntem încântați de buna dv. părere.

— Căci tot ce mănânc, miroase a săpun!

MAI INTELIGENT

— Dece nu iei pe Trunchiulescu de tovarăș în afacerea ta? Are și bani și e și inteligent.

— Trunchiulescu a fost odată logodit cu soția mea.

— Ei și? Asta n'are nimic de a face cu afacerea ta!

— Nu-mi trebue tovarăș mai inteligent decât mine!

TOTUȘI...

— Noua noastră servitoare gătește bine; mâncarea îmi place foarte mult.

— Dar i-am ajutat și eu!

— Da, da, — și totuși...!

Riposta

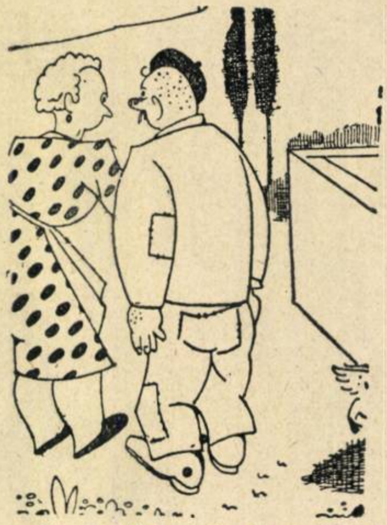

Soția: Tu ar fi trebuit să te însori cu o femee gâlcevitoare, urâtă, geloasă...
Soțul: Am făcut ce am putut...

ABSTINENȚĂ

— Tăticule, ce este un abstinent?

— Abstinent e un om care bea alcool numai la el acasă!

SOȚIA

— S'o vezi pe nevastă-mea cum așează în fiecare seară hainele mele în garderob....

— Când asta? Când vii acasă?

— Nu, — când vreau să ies seara!

Logică sau un copil care promite

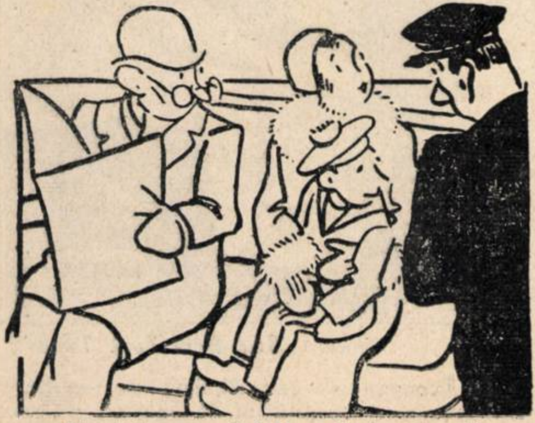

— E mărișor copilul Dvs. Câți ani are?
— Patru ani.

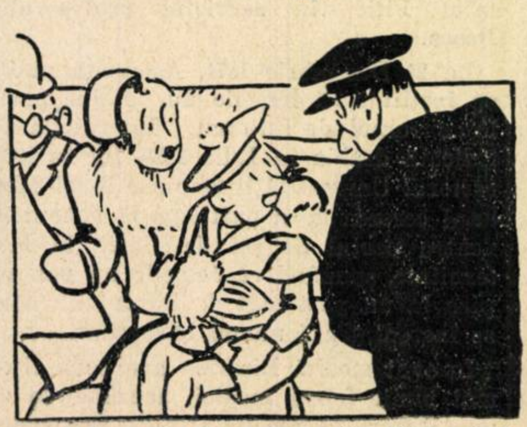

— Patru ani, mi se pare curios. Câți ani ai, puișorule?
— Patru ani, dom'le.

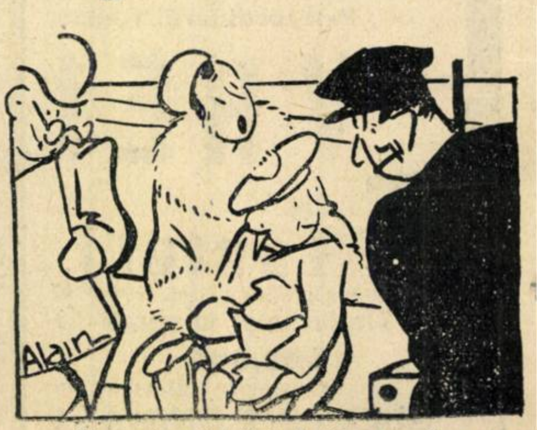

— Doamnă, vă felicit. Iată un copil pe care îl așteaptă un viitor splendid. O să fie sau un escroc sau un uriaș.

Cine va câştiga cursa?

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Un moment emoţionant într'o cursă de întrecere între bărci cu motor, foarte aproape de ţintă. Lupta se dă între cunoscuţii şampioni Fred Gilbert *(stânga)* şi Charles Holt.

ORAŞUL ZBURATOR

Câteva date asupra colosului aerian „Akron" sau „Z. R. S.-4"

Deşi d-na Hoover a dat drumul unui grup de porumbei, simbol al păcii, cu prilejul lansării mastodontului aerian «Akron» sau «Z. R. S. —4», în memorabila zi de 8 August 1931, totuşi noul suprazeppelin american e destinat unor scopuri pur militare.

Romanul lui Wells întitulat «Războiul aerian» poate fi realizat în orice zi, în urma lansării acestei aeronave de recunoaştere şi bombardament, un adevărat dreadnought al atmosferei.

CE INSEAMNA Z. R. S.—4?

Inainte de a da câteva detalii tehnice, e bine să acordăm oarecare atenţie iniţialelor războinice «Z. R. S.—4», cu care e denumit cel dintâi Akron american.

După cum dirijabilele construite la Friedrichshafen se numesc zeppelinuri, după contele Zeppelin, constructorul primelor tipuri, la fel supra-dirijabilele în construcţie la Ohio au fost numite de Americani «Akronuri», după oraşul cu acelaş nume în care a fost construit un fel de Friedrichshafen american.

Primul «Akron» e de două ori cât un Zeppelin, dar în 1932 se vor construi alte tipuri de trei până la patru ori mai mari cât «D. L. Z. 127» şi cu acest scop holul de construcţie are dimensiuni ce par mari, chiar Americanilor.

Denumirea «Z. R. S. — 4» e dată de oficialitate. Cu litera «Z» sunt numite toate maşinăriile de zburat aparţinând marinei de război a Statelor Unite, cari sunt mai uşoare decât aerul. A doua literă «R», înseamnă «Rigid», dirijabilul fiind de tip rigid. A treia literă, «S», înseamnă «Scouting», adică: cercetător. Cuvântul e înrudit cu boy-scouts (cercetaş).

Literele «Z» şi «S» ne arată dar că între porumbeii lansaţi de d-na Hoover şi scopurile militare ale aeronavei e o diferenţă destul de vizibilă.

Dirijabilul e destinat pentru cercetări şi recunoaşteri în caz de războiu, eventual şi pentru bombardament. Poate transporta mitraliere, tunuri uşoare, cinci avioane şi tone întregi de bombe, ecrasită şi generatoare pentru gaze producătoare de nori artificiali.

DIMENSIUNILE AERONAVEI

«Z. R. S. — 4» are o capacitate de 184.000 metri cubi, faţă de 140.000 cât avea dirijabilul englez «R. 101» prăbuşit anul trecut la Beauvais şi faţă de 105.000 metri cubi, volumul lui «D. L. Z. 127».

Cum însă aeronava americană e umplută cu heliu, gaz de 4 ori mai greu ca hidrogenul, cele 184.000 metri cubi ar echivala în greutate cu 736.000 cubi de hidrogen, deci cu gazul a 7 zeppelinuri. In raport cu dirijabilele europene, forţa ascensională a lui «Z. R. S. — 4» e mai mică la unitatea de volum, dar heliul nefiind inflamabil, aeronava nu poate să ia foc niciodată. Motoarele sunt interi-

(Urmează în pag. 1018)

oare, nu în gondole externe ca la Zeppelin, iar pasagerii se pot plimba în două culoare de câte 120 metri lungime fiecare prevăzute cu ferestre în parchet, prin care pot privi drept în jos. Cabinele ocupă o suprafață de 1100 metri pătrați.

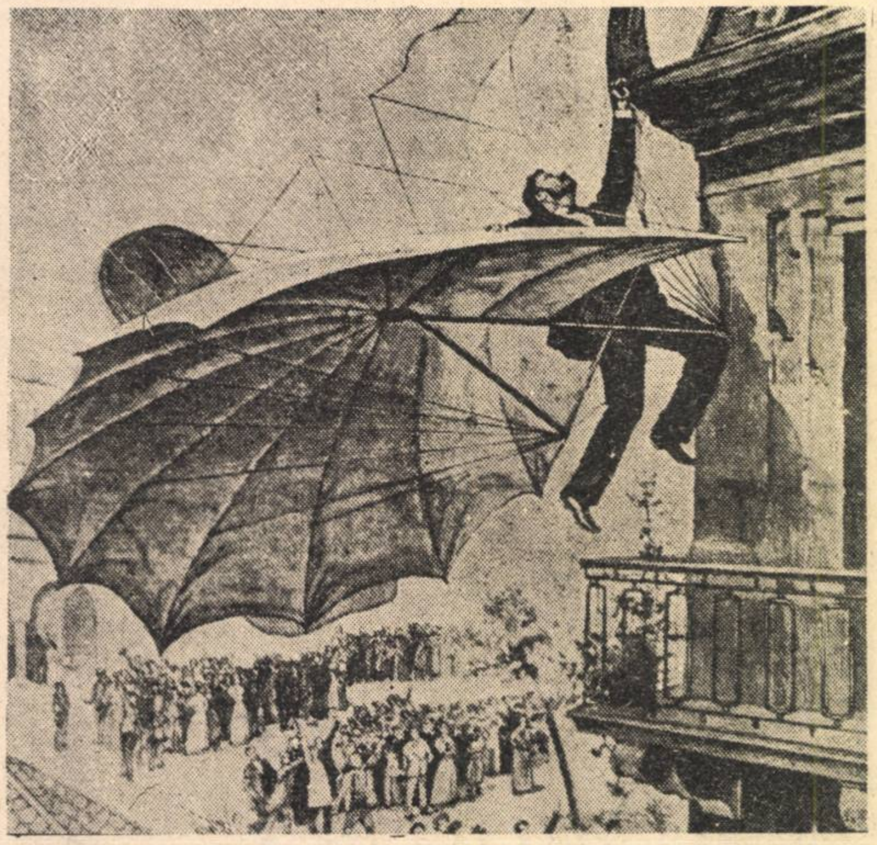

Omul sburător: O experiență periculoasă a lui Otto Lilienthal (1894), după o veche stampă.

In a doua treime a dirijabilului e un aerodrom pentru cinci avioane, având o lungime de 24 m. și o lărgime de 20 m.

Hangarul colosului are 351 m. lungime, 100 m. lățime și 64 m. înălțime. Aceste dimensiuni sunt însă mai mari ca ale aeronavei, pentru adăpostirea eventuală a unui vapor aerian mai mare cu 100.000 m. cubi.

Construirea lui «Z. R .S. — 4» a durat doi ani și a costat aproape un miliard de lei, carcasa și scheletul fiind în întregime din duraluminium.

In două zile va putea parcurge distanța New-York-Londra, transportând circa 100 de oameni cu bagajele respective și cinci tone de scrisori.

SEMICENTENARUL DIRIJABILULUI

Cu prilejul ascensiunei lui «Akron» vom reaminti istoricul dirijabilelor.

In 1932 se împlinesc 50 de ani de la construirea primului «balon cu cârmă», strămoșul zeppelinurilor și akronurilor moderne.

Prima încercare de a se construi un dirijabil datează încă de la 1859, când Henri Giffard se gândi să întrebuințeze forța aburului pentru a mișca baloanele, fără însă a reuși. Principiul lui Giffard de a se întrebuința elicea lui Sauvage, ca la vapoare, a fost însă păstrat și de continuatorii săi, mai norocoși.

In anul 1882 **Tissandier**, singurul supraviețuitor al ascensiunei în nori cu balonul «Zenith» la 1875, avu ideia să aplice electricitatea la mișcarea elicei, reușind astfel să construiască primul dirijabil, dar avu prudența să nu zboare.

La 1884 colonelul **Renard** construi un balon enorm numit «La France», pus în mișcare cu motorul electric al lui Tissandier și care a putut zbura contra vântului, pornind din Mendon spre Paris și reîntorcându-se, grație cârmei, în parcul de unde plecase. Colonelul avu însă și el prudența să nu mai zboare a doua oară, o călătorie în «dirijabil» fiind foarte riscată acum patru decenii.

Contele **Zeppelin** și-a cheltuit toată averea cu experiențe fără să ajungă la rezultat. Un tânăr brazilian numit **Santos-Dumont** avu curajul de a face ocolul Turnului Eiffel cu balonul său pus în mișcare de un motor cu petrol. Santos-Dumont câștigă un premiu de 100.000 franci aur — vre-o 4 milioane lei de azi.

In anul **1902** inginerul **Julliot**, finanțat de frații Lebaudy, construi un dirijabil «La Patrie», care, după câteva ascensiuni reușite, fu târât într'o zi de un uragan spre nordul Oceanului Atlantic, unde dispăru fără urmă.

Frații **Lebaudy** au construit un alt balon, «Pax», care însă s'a aprins în aer carbonizând piloții.

Maiorul german **Parseval** construi un dirijabil perfecționat și pretinse că zeppelinul ar fi o imitație. Se mai spune că un fizician sărac **Schwartz**, profesor la un liceu din Varșovia, ar fi inventat cel mai bun tip de dirijabil, pe care s'ar baza zeppelinurile și akronurile de azi.

Contele Zeppelin a fost însă cel mai norocos, căci toți adversarii și rivalii săi au murit în văzduh sau în mizerie.

La 1898 construi primul «Zeppelin» în formă de țigare, după principiul lui Tissandier, Renard și Schwartz.

Zeppelinul dela 1898 avea 128 m. lungime și 11 m. diametru.

Al doilea zeppelin, construit la 1905, fu distrus de o furtună.

Al patrulea zeppelin s'a aprins în urma unei explozii la 1908, dar contele construi tipuri tot mai perfecționate, până s'a ajuns, după moartea sa, la glorioasa aeronavă «D. L. Z. 127», care a făcut ocolul lumii și a zburat până aproape de Polul Nord.

F.

O fiică de milionar... vagabondă

Zilele acestea s'a desfășurat în fața tribunalului Mount-Vernon din New-York un proces neobișnuit, în care inculpata era o fată frumoasă și bine îmbrăcată, acuzată de vagabondaj. Niște polițiști o arestaseră pe străzile uriașului oraș fără un cent în buzunar și o daseră în judecată. La tribunal fata și-a povestit biografia, care poate fi numită o tragedie a dragostei părintești.

Mary Whorlth, de douăzeci și doi de ani, e fata unui bancher foarte bogat.

Acum șeasesprezece ani, Mr. Whorlth a fost divorțat de soția sa, din culpa soției. Aceasta a și fost cauza pentru care mica Mary nu a fost încredințată mamei, ceeace s'ar fi întâmplat dacă Mr. Whorlth n'ar fi avut nici o vină, ci tatălui, om serios, sever și aspru, care nu pricepea interesele micei sale fetițe.

Aceasta ducea dorul mamei, și când avu zece ani, rugă cu insistență pe tatăl ei să-i dea voe să-și vadă mama, Bătrânul Mr. Worlth îi spuse să nu-și mai exprime niciodată, în fața lui, o asemenea dorință, căci s'ar supăra rău. Dealtfel nici nu cunoaște adresa fostei sale soții, care pentru el e moartă, și trebue să fie moartă și pentru mica Mary.

Dar din ziua aceia el nu mai ținu fata la dânsa acasă, ci o trimise unei mătuși dintr'un oraș depărtat, căreia îi ceru s'o supravegheze bine pe Mary și să nu-i lase niciodată posibilitate de a ajunge la mama ei sau de a afla adresa acesteia.

Mătușa se conformă acestei dorințe, nu lăsă fata niciodată singură și deabia săptămânile trecute, când muri bătrâna, Mary își putu satisface apriga dorință: înainte de sosirea tatălui ei spre a o lua acasă , ea plecă la New-York spre a-și căuta mama, pe care nu o mai văzuse de șeasesprezece ani.

Mulțumită modestei sume ce strânsese în decursul anilor, Mary angajă doi detectivi, cari să afle adresa mamei. Aceștia o aflară. Și revederea dintre mamă și fiică fu extrem de mișcătoare.

Veni însă și desiluzia: Mr. Whorlth comunică fiicei că e foarte săracă și că nu e chip să ducă viața în comun.

Mary preferă să rămâe la mama ei, până ce cheltui ultimul dolar, dar nici atunci nu se duse la bogatul ei tată.

După cum am arătat mai sus, fu găsită fără un ban, rătăcind prin străzile din New-York.

In fața judecătorului ea declară cu tărie că vrea să împartă mizeria cu mama ei și nu vrea să se întoarcă la tatăl ei, unde totuși ar putea avea tot ce-i cere inima.

Cură miraculoasă cu apă distilată

Medicul primar al spitalului Rainer din Viena, d. prof. dr. K. Glaessner, a elaborat un tratament medical surprinzător de simplu, dar totuşi de radicală acitate la cele mai variate maladii: cură de apă distilată.

Bolnavului i-se dă înaintea fiecărei ese aproximativ un sfert de litru, în tot cursul zilei unul până la doi litri de apă distilată. Acestor bolnavi nu li se mai dau — în afară de asta — nici medicamente, nici injecţii, aşa că vindecarea se datoreşte exclusiv apei distilate.

Apă distilată? Parcă până acum era considerată drept otravă? Aşa afirmase ştiinţa.

Dar se ştie de mult că apa distilată nu este otravă! Profesorul Glaessner a demonstrat aceasta, cu experienţe asupra persoanei sale. A băut apă distilată în cantităţi considerabile, fără a suferi vreun neajuns; a rămas perfect sănătos. Dar a dovedit cu prilejul acesta că apa distilată nu numai că nu este toxică, ci că e şi un medicament miraculos.

In primele sale încercări clinice, prof. Glaessner a întrebuinţat apa distilată în locul dietei care exclude sarea de bucătărie. Cura de apă distilată a provocat, în cazurile acestea, o urinare abundentă, deci eliminarea de materii pietroase acumulate în corp. Oriunde urmau să se scoată din corp îngrămădirile maladive de asemenea materii, cura de apă cât mai pură a dat rezultate perfecte. In primul rând la bolile căilor renale şi biliare.

Efectul contratoxic al curei lui Glaessner s'a evidenţiat deosebit de lămurit la uremie, la reţinerea ureelor otrăvitoare în sânge, care e urmată de consecinţe mortale.

Aci în special, rezultatele noului tratament sunt excelente. După scurt timp încetează accesele, urinarea devine normală, iar otrăvirea sângelui prin uree dispare. Apa distilată a absolvit vădit materiile periculoase şi le-a eliminat din organism. E, în toată puterea cuvântului, o curăţire a sângelui, o spălare a sângelui cu apă.

In deosebi de surprinzătoare sunt succesele la maladiile biliare: aproape fără excepţie se răresc accesele şi piatra se elimină mereu; inflamaţiile băşicei biliare şi ale ficatului dispar.

Deadreptul vădită e cura de apă la gălbinare: după două sau trei zile, pielea se decolorează, urina îşi recapătă culoarea normală.

Cu aceasta nu s'a încheiat însă seria suferinţelor cari se pot vindeca cu apă. Cura aceasta îşi atinge punctul culminant la boala tensiunei arteriale, dar numai când hipertensiunea nu e însoţită de arterioscleroză. Aci, scăderea tensiunei arteriale e impunătoare. Tensiunea a scăzut dela 215 la 160 într'o singură lună de zile, numai graţie curei de apă.

Dar bolnavii să se ferească de a se trata singuri cu apă distilată. Aceasta din cauză că, la anumite boli, înghiţirea de prea mult lichid, deci şi de apă pură, poate deveni periculoasă. Bunăoară la hidropizie şi la predispoziţia la umflături. Căci nu există remedii specifice.

Cura miraculoasă cu apă distilată are şi ea indicaţii şi contraindicaţii.

Pâine din iarbă de mare

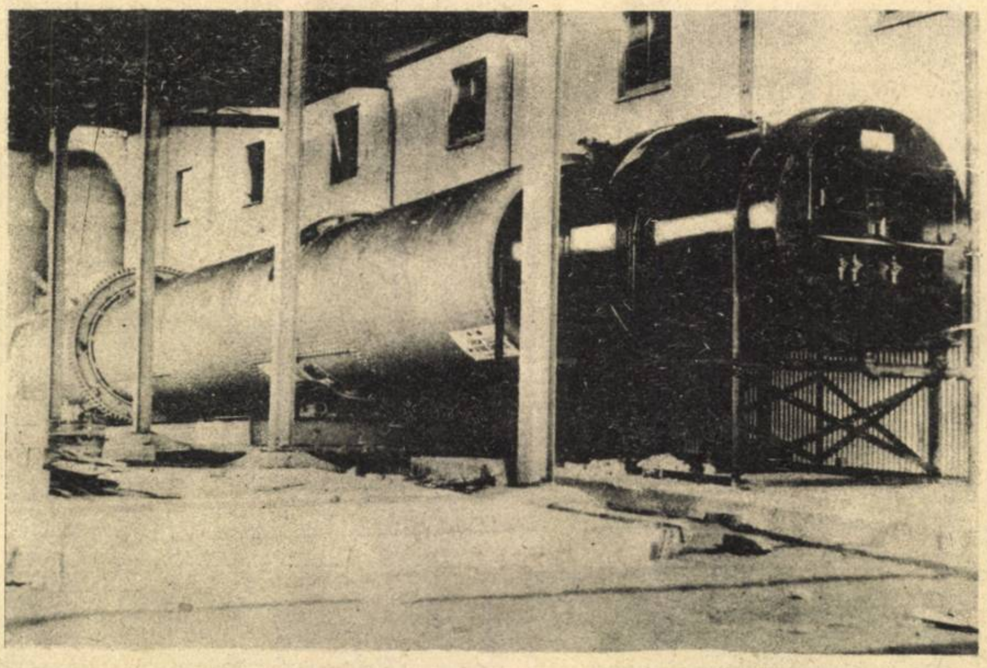

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In California s'a inventat o maşină: bagi în ea iarbă de mare, o încălzeşti până la 1200 grade Fahrenheit şi iese o făină, din care se face pâine gustoasă. Iată *sus* maşina de măcinat iarba ; *jos*, pâinea făcută din iarbă de mare.

Clubul tăcuţilor

Capitala Angliei e plină de cluburi.

Printre acestea figurează Clubul mincinoşilor, Clubul nebunilor, etc.

Toate fanteziile închipuite şi neînchipuite au dat prilej să se înfiinţeze cluburi.

Clubul tăcuţilor nu e cel mai puţin original. Membrii lui se întrunesc spre a nu pronunţa niciun cuvânt.

Se povesteşte chiar că într'o seară, pe când se aflau în Club mai mulţi membri... muţi, apărură nişte bandiţi mascaţi, cu revolverul întins. Tăcuţii trebuiră să ridice mâinile şi să se lase a fi jefuiţi.

Unul singur dintre membri se repezi la fereastră după plecarea bandiţilor şi-l strigă pe sergentul de stradă.

Hoţii fură arestaţi la ieşire. Dar cel care chemase poliţia, fu imediat exclus din club.

OGLINDA LUMII

8 OCT. - 1931

ANUL X. No 41

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

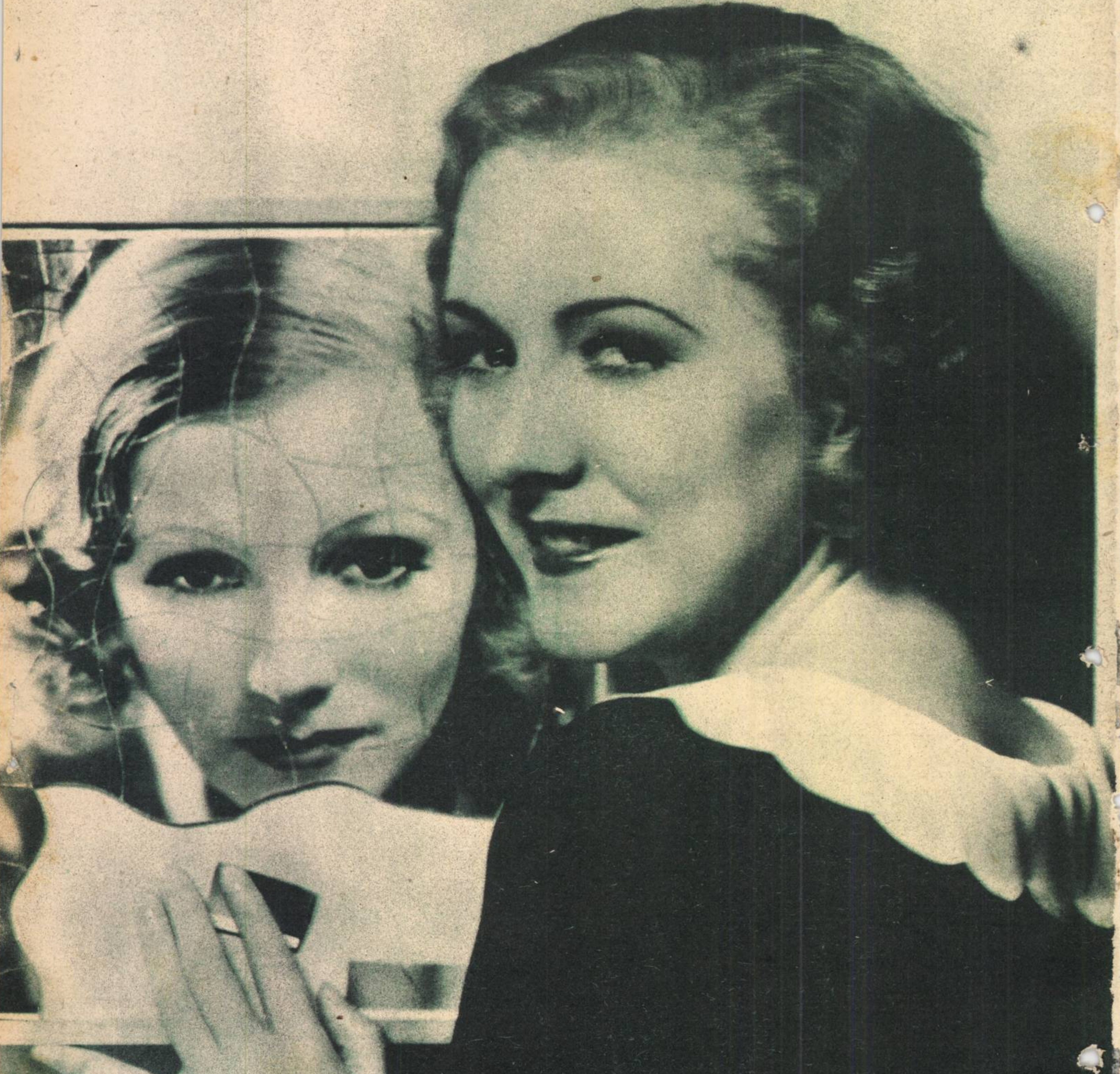

Karen Morley, o „steluță" pe firmamentul cinematografic, are un astfel de cult pentru Greta Garbo, încât i-a reconstituit chipul dintr'un portret rupt în zeci de bucățele

LEI 10

OGLINDA LUMII

T. – 1931

L X. No 42

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
IAȘI

Două aniversări

La 16 Octombrie, M. S. Regele Carol II, către care se aținteșc cu nădejde privirile tuturor Românilor, împlinește 38 de ani. Ii urăm, odată cu întreaga suflare românească, o domnie lungă și fericită care să lase o dâră luminoasă

La 15 Octombrie se împlinesc nouă ani, de când, cu mare alai și în elanul de recunoștință al întregei Țări, s'a sărbătorit la Alba-Iulia încoronarea primului Rege al României întregite, Ferdinand I și al nedespărtitei sale tovarăse

„OGLINDA LUMII“ 15 Octombrie 1931
No. 42
Red. și admin. București I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 și 346/0. — Abonamentul 500 pe a

200.000 de milionari

A fi milionar în epoca actuală de criză economică mondială e de sigur un caz excepțional, — și cu toate acestea locuesc azi pe pământ, în cifră rotundă, 200.000 de adevărați milionari. Și dacă împrejurarea aceasta e, în sine, destul de semnificativă, e și mai demn de relevat modul cum milionarii aceștia manevrează cu banii lor. Și e aproape de necrezut: cu cât au mai multe milioane, cu atât sunt mai excentrici.

In primul loc sunt Cresușii de dolari.

Tânărul Astor, moștenitorul averii uriașe a bunicului său, nu-și pune iscălitura numai pe cecuri bancare, ci și pe articolele ce scrie pentru ziarele din New-York, bucurându-se enorm de marile onorarii ce primește pentru aceasta.

Morgan, bancherul lumii întregi, nu cunoaște plăcere mai mare decât să șeadă ceasuri întregi, singur, cu o undiță în mână, pe malul unei ape, spre a oferi apoi musafirilor săi pește prins de el însuși.

Milionarul Rolf Block din Boston își întrebuințează o mare parte a averii pentru colecționarea de bastoane.

Pasiunea aceasta era atât de mare, încât echipă într'o zi un yacht propriu și făcu cu el ocolul lumii, numai spre a cumpăra bastoane rare.

Un *«pendant»* al acestui fanatic de bastoane e Mr. James Franklin Dallard. După ce a câștigat destule milioane cu fabricarea de mătăsuri, s'a dedat pasiunii covoarelor.

In palatul său din Saint-Louis are peste două sute de covoare, cari reprezintă o valoare de multe milioane.

*

Mr. Woolworth, proprietarul celui mai mare magazin universal din lume, e un adept entuziast al footballului; din funcționarii săi a alcătuit mai multe echipe, ale căror succese sau înfrângeri îl interesează aproape mai mult decât mersul afacerilor firmei sale.

Ford, regele automobilului, preferă să se plimbe Duminica pe jos, spre a economisi benzina, pe câtă vreme Rockefeller mai întrebuințează în biroul său petrol de iluminat, care îl costă de sigur, ca dictator al lui Standard Oil Company, mai eftin decât curentul electric.

Rockefeller, care a donat, după cum se știe, multe milioane pentru scopuri de binefacere, are obiceiul de a dărui câte o piesă nouă de 10 cenți copiilor și cerșetorilor pe cari îi întâlnește. Dar aceștia trebue să stea să asculte un discurs al lui, plin de sfaturi bune.

Anglia are mult mai mulți milionari decât America, dar fără să o știe marele public, deoarece Englezilor nu le place, ca Americanilor, să atragă atenția asupra bogăției lor. Astfel cine ar fi putut bănui vreodată, că Lordul Clauricarde care mergea pe stradă cu niște haine cu cari i-ar fi fost rușine unui cerșetor, avea o avere de milioane. Avarul Lord nu voia să cheltuiască nici un penny pentru îmbrăcăminte.

*

Oamenii cei mai bogați din lume sunt însă în Indii, unde prinții indigeni și-au mărit necontenit comorile de aur și pietre prețioase. Acești 562 de prinți milionari indieni sunt încă, în acelaș timp, și cei mai mari risipitori.

Unul își clădește mereu palate, altul nu se satură cu numeroasele femei ce le are, un al treilea colecționează automobile de toate mărcile, un al patrulea strânge plăci de gramofon, cari trebuesc cântate toată ziua...

Când prinții aceștia se duc să ia parte la sesiunea Camerei princiare a Indiei, staționează în fața sălii de ședințe cele mai scumpe automobile din lume: mașini garnisite cu aur, cu coroane de diamante și podoabe de pietre prețioase; în interior numai mătase și brocat.

*

Există însă și milionari cari renunță la bogăția lor.

Nu de mult, un American, Mr. Charles Yarland, a refuzat o moștenire de peste un milion de dolari, numai pe motivul că nu a câștigat el însuși banii și nu are nevoe de ei.

Acum câțiva ani, unul din faimoșii Vanderbilt s'a retras într'o simplă căsută în munții din Pensylvania, spre a duce acolo o viață liberă, naturală. Iși îngrijește el însuși casa, gătește și spală, își coace pâinea, își cultivă legumele, și nu simte nevoia de a se înapoia în lumea cealaltă.

Pe o mică insulă stâncoasă, situată pe coasta din Connecticut, locuește fiul milionarului Alvard. La începutul secolului a renunțat la viața mondenă, și trăește acum din pescuit. Insula îl costă 10 dolari pe an, pe cari îi plătește Statului ca arendă.

*

Senzația produsă nu de mult de știrea morții multimilionarului rus Solodomikow, era firească: omul acesta ciudat era unul dintre cei mai bogați din Europa, fără a avea vre-o plăcere de banii săi. A purtat un rând de haine peste douăzeci de ani; costumul acesta era atât de peticit și reparat, încât nu i se mai putea cunoaște nici culoarea, nici croiala primitivă.

Un milionar francez a produs și el senzație acum câțiva ani: d. Paul Colasson, figură cunoscută în lumea pariziană, se retrase în pustnicie, când nepotul său favorit încetă din viață la o serbare, și el, Colasson, nu avea alt moștenitor.

In tovărășia unui bătrân servitor se mută într'o cameră simplă a uneia din proprietățile sale și se hrăni cu ouă și pâine, fără a se mai folosi de marea sa bogăție.

După terminarea vacanței tot tineretul trebue

să citească cartea care a obținut cel mai săsunător succes, cartea interesantă, instructivă, și emoționantă.

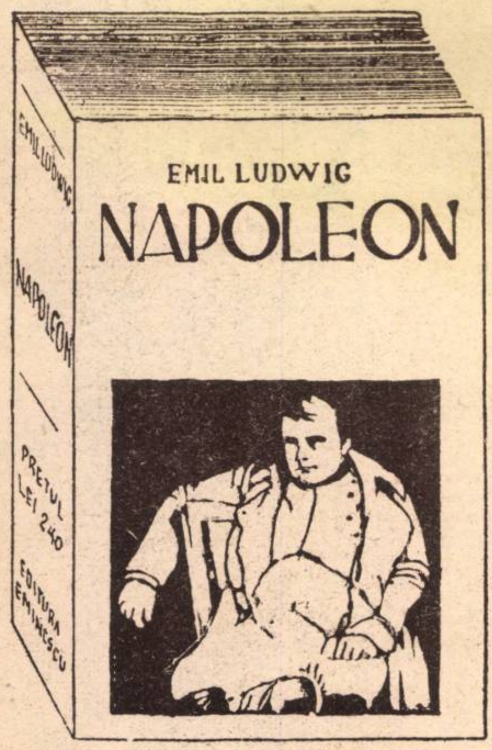

Se găsește la toate librăriile și la Editura „EMINESCU“ București I Strada Anghel Saligny, No. 2.

Infanta logodită

Infanta Beatrice a Spaniei, fiica ex-regelui Alfons, cu logodnicul ei, Don Alvaro de Bourbon-Orléans.

actualităţi

1. Delegaţia italiană la congresul interparlamentar la cimitirul eroilor italieni unde a depus o coroană. — 2. Fostul primar al Londrei Sir Pheno Neal (stânga) predă insignele funcţiunii sale noului ales Sir Maurice Jenks. — 3. Lupte între comunişti şi poliţie pe străzile Berlinului. Pe fotografia noastră vedem un agent încercând să smulgă steagul roşu din mâinile unui manifestant. — 4. Recenta vizită a miniştrilor francezi la Berlin. De la stânga spre dreapta: Cancelarul Brüning, d-nii Laval, Briand, Dr. Curtius, Nunţiul Papal în capitala Reichului. Ultimul spre dreapta este d. François Poncet, ambasadorul Franţei la Berlin. — 5. Aviatorii italieni cari au făcut raidul Roma-Bucureşti, concurând pentru cupa Bibescu, depun o coroană pe mormântul Soldatului necunoscut.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII -IAŞI-

1.

3

4

2.

5

„Tracul“ și nostimadele lui

«Trac.... e tremurul ce-i apucă pe artiști în clipa când pășesc pe scenă și văd lumina rampei. Și nu există artist care să nu sufere de trac. Vechiul cântec studențesc german: «Cine nu s'a îmbătat nici odată, nu este om întreg» ar putea fi schimbat în: «Cine n'a avut niciodată trac, nu este artist întreg».

Profanul se miră adesea când aude că artiști cu reputație mondială, cari au apărut de sute și de mii de ori în fața publicului, mai devin nervoși în momentul apariției pe scenă sau scurt timp înainte. Ei bine, acești profani ar trebui să știe că tracul crește progresiv în raport cu renumele artistului.

Și e firesc să fie așa. Un artist sărbătorit trebue să-și apere reputația la fiecare apariție pe scenă : un singur «chix» îi poate sdruncina celebritatea.

Cât de nervos era bunăoară Caruso! Și doar el nu avea a se teme de ceva, era sigur de succes, și totuși îl apuca tremuriciul ori de câte ori intra în scenă. Impresarul și amicul său Ledner, mort acum câțiva ani și care îl însoțise în toate călătoriile sale artistice prin lume, povestea în privința aceasta multe nostimade.

*

In ziua unei reprezentații de Operă, Caruso, era atât de nervos, încât se încuia în odaia sa din hotel și nu primea pe nimeni.

In fiecare antract fuma câte o țigaretă spre a-și potoli enervarea, și de hatârul lui se anula în cele mai multe teatre interdicția de fumat.

Mult mai nervos era însă Caruso când da concerte. Spunea că preferă să cânte unul după altul două roluri de Operă, decât un singur cântec la concert. E explicabil, de oarece pe scena unei Opere orice cântăreț, găsește un sprijin oarecare în orchestră, la partenerii săi și firește în sufler.

*

Alfred Grünfeld, marele pianist, avea un trac atât de cumplit în ajunul oricărui concert, chiar dacă avea să cânte numai două sau trei bucăți, înât nu-i recunoștea pe prietenii săi cei mai intimi, cari veneau să-l salute în cabina sa. Alb ca varul, se împletecea pășind pe scenă, și numai după concert se liniștea pe jumătate.

La un concert din Karlsbad, a cântat între altele și prelucrarea sa, a «Păstrvului» lui Schubert, o bucată pe care o mai cântase de sute de ori în public, și—de nervos ce era—se făstăci, se opri, continuă cum putu și sfârși apoi cu bine.

Intors în cabina sa, se simți atât de nenorocit, încât refuză să mai continue.

— Nu-ți face inimă rea, Alfred, îi zise un prieten. S'a mai întâmplat doară ca să se înece cineva cu un os de păstrăv.

El râse atunci și își reveni în fire.

*

Cântăreața Selma Kurz este și ea o artistă nervoasă, în special când are să cânte la concerte.

Mereu asigură că nu va mai cânta la concerte, de oarece nu mai poate suporta enervarea; dar când se întoarce în cabină după aplauze entuziaste, cu nenumărate flori pe brațe, începe imediat tratativele pentru concertul viitor.

*

Pianiștii suferă cel mai puțin de trac.

Clapele pianului sunt, în definitiv, ceva stabil, de doi centimetri și jumătate lățime, și o atingere alături nu este, în ciuda tracului, ceva neapărat necesar. Mai rău e la violoniști, din cauza că enervarea provoacă adesea un tremur al mâinilor, ceeace poate avea consecințe neplăcute la mâna dreaptă, care conduce arcușul. Se spune cu răutate, în asemenea ocazii:

— Asta are în mâna dreaptă un tremolo mai frumos decât în cea stângă.

Cei mai răi atinși sunt fără îndoială cântăreții și cântărețele. Când ne gândim că glasul unui om, care ține într'o adunare o cuvântare cât de scurtă, tremură adesea, și cât de nervoși sunt unii oratori când țin un toast, ne putem da seama în ce stare se urcă pe scenă un cântăreț.

Cântăreții și cântărețele aduc adesea în cabina lor unele unelte foarte misterioase sau instalează acolo un adevărat laborator. Vedem bunăoară vaporizatoare umplute cu lichide amestecate sau cu praf alb, vedem leacuri antinevralgice, pastile de mentă, bonboane acre, dar și mere și portocale curățite de coajă. Alții aduc termofore cu ceai cald sau rece, cu cafea sau alte lichide.

*

Emoția artiștilor provine în genere nu numai din teama dacă producția lor va fi lipsa de memorie și fâsticirea. Se știe că toți artiștii cântă pe de rost, afară de operele de muzică de cameră și de sonate, și atunci nu este exclus să se făstăcească și să se întrerupă brusc.

Dar e foarte deosebit modul cum ies artiștii din încurcătură.

Unii dau din cap sau fac gesturi cu mâinile, care trădează astfel publicului—acesta nu-și dă totdeauna seama că s'a produs un chix — că s'a întâmplat ceva.

La un concert dat la Viena de un cunoscut violoncelist, mâna i-a alunecat deodată la un pasagiu, și concertistul a exclamat:

— Aoleo!

Alții însă sunt meșteri mari în arta de a eși din impas, și mai nimeni nu observă ce s'a întâmplat. Ceeace se petrece însă, în aceste clipe penibile, în sufletul unui asemenea artist, cum îi palpită inima, cum începe să-i tremure picioarele, — de aceasta nu-și dă seama decât cine a pățit'o odată în persoană.

*

Impotriva tracului nu există leac.

Medicii și psihologii au încercat să scape pe artiști de răul acesta. S'a recurs până și la hipnotizatori. In zadar.

Cât timp vor exista artiști cari apar în fața publicului, va exista probabil și tracul

Prințul de Galles în sudul Franței

Prințul de Galles, moștenitorul tronului englez, care se află acum la Riviera franceză, își face și acolo zilnic partida de golf. Iată-l în drum spre terenul de joc, cu fata care strânge mingile (caddie), d-șoara Yvonne Robin.

ZECE ANI!...

„Oglinda Lumii" a apărut în 13 milioane exemplare, cu cari s'ar putea forma o punte dela Bucureşti până la Polul Nord

Pentru tipărirea revistei în aceşti zece ani s'a întrebuinţat aproape 1 milion kg. hârtie, 150 butoaie cerneală şi 12 tone de zinc

„Oglinda Lumii" a împlinit 10 ani şi odată cu acest jubileu mare, ar trebui să sărbătorim şi jubileul mai mic, de 2 ani numai, dela introducerea paginelor ştiinţifice în cuprinsul acestei atât de frumoase reviste.

Timpul fuge repede. Parcă ieri-alaltăeri am scos primul număr al revistei noastre. Nici n'am simţit cum de au trecut aceşti zece ani şi mâine poimâine ne vom pomeni fără să ne fi dat bine seama că am împlinit a doua decadă.

In 10 ani sunt 520 de săptămâni. Revista a apărut regulat, răspândind săptămânal în mii şi zeci de mii de exemplare icoana timpului ce fuge atât de repede. Câte nu s'au întâmplat în aceşti zece ani pe întinderea nemărginită a lumii? „Oglinda lumii" a văzut şi a prins tot ce e mai interesant prin infinitele ei tentacule fotografice răspândite pe tot globul.

Cât priveşte de redactarea textului e suficient să menţionăm că numai pentru cronicele ştiinţifice am consultat sute de cărţi şi mii de reviste.

„OGLINDA LUMII" are meritul incontestabil a fi primul magazin enciclopedico-ilustrat apărut în ţara noastră. Noi am făcut primii paşi în zăpadă.

Nu e un secret pentru nimeni că în ţara noastră se citeşte foarte puţin: cărţile şi revistele apar de obiceiu în cel mult 5000 exemplare.

OGLINDA LUMII a tras o brazdă mai adâncă pe ogorul nedesţelenit al culturei populare, apărând dela început în 20.000 exemplare pentruca tirajul ei să crească în decursul anilor la 30 mii şi să depăşească chiar această cifră, astronomică pentru o revistă românească.

Vom face câteva socoteli, desigur interesante.

13.000.000 EXEMPLARE

In 10 ani au apărut 520 numere. Luând tirajul mediu de 25.000 exemplare găsim că în zece ani „Oglinda lumii a apărut în circa 13.000.000 exemplare.

¼ MILIARD DE PAGINI

Fiecare număr având în medie 22 pagini — unele exemplare au apărut în 24 şi 28 pagini, altele în 20, găsim că „Oglinda lumii" numără ¼ miliard de pagini.

250.000 VOLUME URIAŞE

Colecţia pe un an a revistei, formează un volum mare de peste 1.000 de pagini cu mii de ilustraţiuni.

Ţinând seama de tirajul mediu, revista noastră ar forma o bibliotecă monstră compusă din 250.000 volume.

Pentru a le aşeza, ne-ar trebui un raft dela Bucureşti până la Snagov, sau 20.000 de rafturi de câte 1 metru, sau 4000 dulapuri.

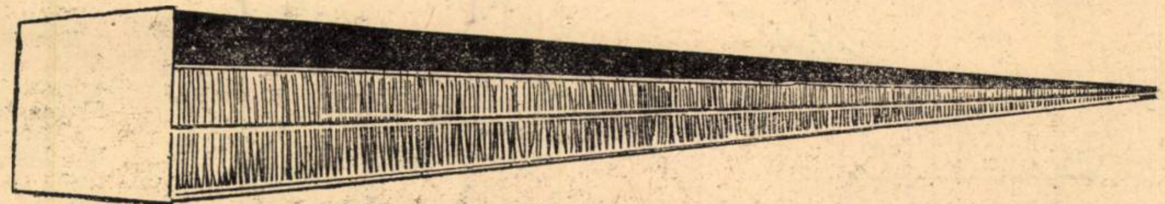

Pentru a le aşeza ne-ar trebui un raft dela Bucureşti până la Snagov...

Deabia ne-ar ajunge toate bibliotecile mari din ţară precum: Academia Română, Bibliotecile centrale a universităţilor din Iaşi, Cernăuţi şi Cluj, etc., pentru a cuprinde toate Oglinzile tipărite în zece ani.

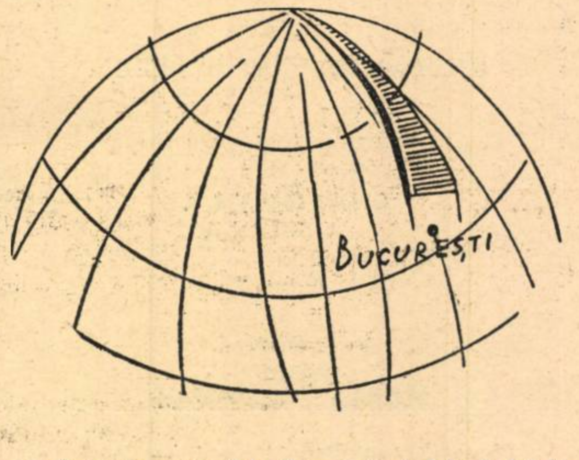

... ar forma o pun'e dela Bucureşti până la Polul Nord...

CÂMPIA BĂRĂGANULUI

Dacă imaginaţia unui cititor ar vrea să rupă toate exemplarele noastre apărute dela apariţie până azi şi să aştearnă foile una lângă alta, abia i-ar ajunge o suprafaţă de 2000 hectare. Ar trebui dar să aibă la dispoziţie toată câmpia Bărăganului pentru a le acoperi cu „Oglinzi".

1 MILION KG. HARTIE

Pentru tipărirea revistei, calculul ne arată că a trebuit aproape 1 MILION kg. de hârtie. sau 1000 tone.

Zeci de mii de brazi tăiaţi în Valea Prahovei şi în ţări străine au fost prefăcuţi în „Oglinda lumii".

1000 MILIARDE LITERE

Textul milioanelor de pagini cuprinde circa 1000 miliarde litere. Tăiate şi aşezate cap în cap ar uni pământul cu luna.

Aşezând revistele întregi una lângă alta am forma o punte de la Bucureşti până la Polul Nord.

1000 METRI CUBI

In fine după ce am calculat greutatea revistei, lungimea şi suprafaţa ei, e uşor de aflat şi cubajul.

Presupunând că editorii ne-ar trimite toate „Oglinzile" din aceşti zece ani, am forma punându-le una peste alta un volum de 1000 metri cubi, cât palatul soc. „Eminescu". ceeace ne dă o imagine de opera culturală a revistei noastre, a cărei răspândire într'un deceniu se măsoară cu tona şi metrul cub.

Cititorii vor aprecia munca şi sacrificiile noastre materiale, citind şi răspândind această revistă.

Prietenilor şi cititorilor noştrii devotaţi cari ne urmăresc de atâta vreme şi ne încurajează pe aceste timpuri de criză cumplită, cumpărând regulat „Oglinda lumii", le transmitem mulţumirile noastre, urându-le să sărbătorească cu noi împreună jubileul de douăzeci de ani ai revistei noastre.

DE PRETUTINDENI

Ospăţul miliardarului

Renumitul bucătar francez Escoffier, despre care am vorbit în unul din numerile noastre precedente, îşi publică într'un ziar englezesc amintirile. Printre anecdotele sale figurează şi următoarea:

— Un miliardar american, în călătorie de plăcere prin Europa, mă chemă într'o zi, spre a discuta asupra unui prânz de douăsprezece tacâmuri. Voia să dea prietenilor săi un ospăţ, dar numai din feluri de mâncare cu totul noui şi bine înţeles foarte scumpe.

După multă chibzuială, compusei o listă de douăzeci de creaţiuni noui, din care fiecare avea să coste cam o mie de franci. Ar fi fost în adevăr nişte mâncări extraordinare. Astfel, peştii şi păsările servite ar fi avut briliante veritabile în loc de ochi, iar şampania avea să ţâşnească dintr'o fântână din mijlocul mesei.

Mândru de concepţia mea, prezintai miliardarului **menu**-ul superb împodobit. Americanul îl citi cu multă plăcere.

— Excelent! exclamă el. Minunat! Dar vă rog să nu preparaţi masa, ci să-mi daţi doar douăsprezece asemenea **menu-uri**. Atâta ajunge ca să arăt amicilor mei din America ce fel de ospăţuri dau eu în Europa.

Când nu ştii limba...

Un episcop anglican se afla, în momentul revoluţiei spaniole, în frumoasa ţară a lui Don Quichotte.

Sta la restaurant, şi la primul dejun i se servi o cafea cu lapte şi o mâncare de ciuperci.

Mâncarea aceasta îi plăcu atât de mult episcopului, încât el îşi exprimă dorinţa să i se mai aducă o cafea cu lapte şi o mâncare de ciuperci. Ne ştiind nici un cuvânt spaniol, făcu un desen: două ciuperci şi o vacă.

Şi ce i se aduse?

Două umbrele şi un bilet pentru o cursă de tauri!

JOCURI

JOC DU CUVINTE INCRUCIŞATE

Rândunica

de *Lică Wechsler*, Iaşi

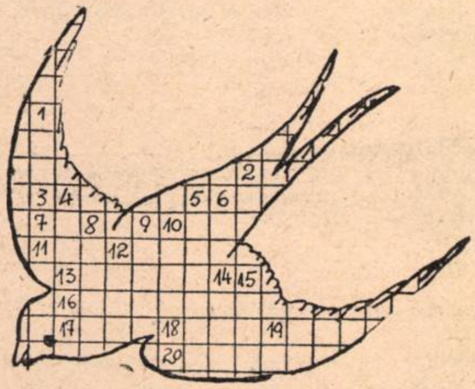

Orizontal: 3) Pronume; 5) Turu luminator pe coasta mărei; 7) Doria noroc; 9) Care nu e deasă; 11) Sf. Nicolae (pop.); 13) Bolnavi; 16) Care trage la sine; 17) Baltă (Mold. şi Tr.); 18) Repeziciune; 20) De care cineva se servă obicinuit.

Vertical: 1) Rândunică albă pe pântece; 2) Oraş în Caldeea; 4) Care are membre conformate pentru zbor; 5) Care e din patria lui Racine; 6) Fluviu în Franţa; 8) Prindea de un cui; 9) Creştin supus Porţii; 10) Adjudecare (învechit); 12) Argilă colorată; 14) Impărat roman; 15) Iţea; 19) Articol.

METAGRAMA

de *Ilie T. Lupiţa*, Caracal

Cu B sânt sprinten animal.
Cu C pot fi.... comercial.
Cu E un om în mizer hal.
Cu I sânt arbor.. la plural.
Cu N aştern un alb banal.
Cu T pot să te fac rival.

JOC ORNAMENTAT

de *C. Stoianovici*, Caracal

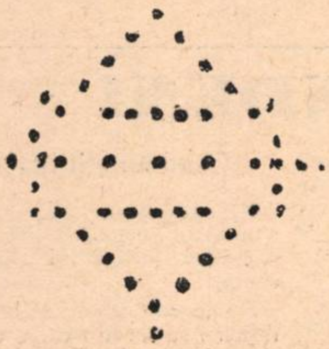

In locul cercurilor negre se vor pune litere. Astfel se vor forma cuvinte cu următoarele semnificaţii:

1—2: Patria lui Napoleon; 3—4: Continent; 4—3: Regat în sudul Europei; 3—1: Ţară, între Marea Caspică şi Marea Neagră, în Asia; 5—8: Divinitate persană; 7—6: In muzică; 6—5: Zăpadă; 7—8: Numele guvernatorului Craiovei (od.); 9—10: Femeie care a cauzat războiul Troiei.

Soluţiile jocurilor din „O. L." No. 40

JOC IN FLOARE

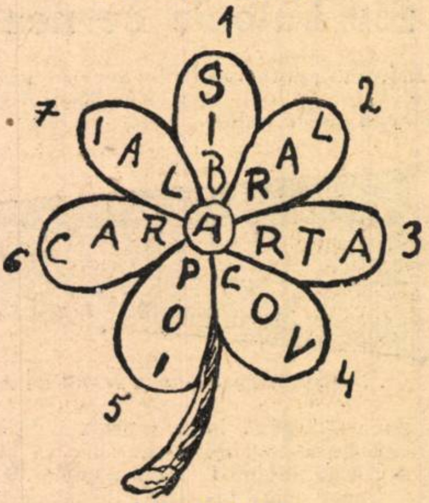

ANAGRAMA

PITAR

PIRAT
TAPIR
TIPAR
P. T. T.

OAMENI DE STAT CELEBRI

I
MONTALIVET
BRATIANU
GAMBETTA
OSUNA
FERRAND
DIAZ
II
I—II. Ormond.

Poşta jocurilor

Pincu A. Saul-Piasa, Focşani. — Jocul e publicabil. Trimeteţi jocurile pe cari le aveţi dar fără lacune (nume incomplect scrise: Piccard cu un singur c) Rebusul: când pisica nu-i acasă.... prea a fost de multe ori publicat. Pe viitor trimeteţi soluţiile cuvintelor încrucişate (Eminescu) în careuri (poate să fie şi fără desen).

Costel Stoianovici, Caracal. — Cu regret jocul dv. este nepublicabil. Un joc în pătrat trebue să fie vertical (totul) la fel. Se scrie caiet şi nu caet. Mai încercaţi.

Totel Emanuel, Găeşti (Dâmboviţa). — De ce ne trimeteţi deslegările jocurilor de câteva ori?

Nicolae L. Petrescu. — V'am răspuns la timp pentru jocurile primite Totul în limita posibilităţilor. De ce oare aveţi mania să vă schimonosiţi numele? Premiul se expediază la 15 cor.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE

Baia-Mălini (Fălticeni): Aurel Bârsan şi Crişan Sinteică.
Bârlad: Al. Dobrinescu-Aledo, student.
Broşteni-Noi (Ialomiţa): Nicu Dimitriu, Nicu D. Aufloesungen, Aurel şi Aurora Ketty-Bomboescu.
Bucureşti: Fănică Nicolaescu-Balş, Niculescu A. Ilie, student.
Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin şi Ilie T. Lupiţa.
Craiova: Victoria Ana Penchas, Dan Preoţescu-Govora, Marietta Luţescu şi Iancu Ţăndăreanu, Didy Jianu şi Urnai Unaerădnăţ, Nely Luţescu şi Tity Luţescu, Eliza Munteanu şi Egon Iovu, Gigel Iovin şi Lucian Dumitrescu, Virgil Biţă şi Torel Dragotă.
Drăgăşani (Vâlcea): Nellu Nanu, P. Iliescu, Nanu S. Ioan.
Focşani: Pincu A. Saul-Piasa.
Galaţi: Ionescu T. Ştefan, Howells G. Dumitru, Niţă Cotârlici.
Goicea Mare (Dolj): G. G. Iovu.
Iaşi: Paul Dimitriu.
Ploeşti: Theodor şi Ana Stoicescu.
Râmnicu-Vâlcea: Mimy Şteflea, N. Grăsoiu, Silvia Arsenescu, Nidia Copetti, Marieta Baculescu, Mimy Dăllan, Lenuţa Rădulescu şi Marius Şteflea.
Sălişte: Nanu S. Ioan, Costea Ioan, Iosif Iliu, Nellu Bârsan, Stănescu Ion, Lupescu I, Ioniţă Cr.
Sinaia: Sarmiza şi Lavinia Marinescu.
Turnu-Măgurele: George Alexandrescu, Mity Lolis.

AU DESLEGAT JOCUL IN FLOARE ŞI ANAGRAMA

Bârlad: Mircea Grosu-Migro.
Bucureşti: Nicolae L. Petrescu-Tigru, Gella Derioiu„ Paula Demetrescu, Eliza Gruia, Elena Dumitrescu şi Lenuţa Predescu, Virginia Marinescu, M. Chirilă, Lenuş Gheorghevic, Adelline şi Puffi Botezatu, Midkey Wolgast, Tity Ştefănescu şi Aurelia R. Ţone, Cleopatra, Malec, Constantin, Ioan şi Aurica Ştefănescu, Beatrice şi Fotin V. Emanoil Caliopia Ciortan, Nicu Lăzărescu.
Buzău: Nicu Gr. Arsene.
Câmpina: Costel Ruşină, Ionel C. Ionescu-Băicoi şi Pyka Constantinescu, Emil Ionescu şi Gheorghe N. Georgescu.
Caransebeş: I. Novacovici.
Cegani (Ialomiţa): Ionel V. Guţulescu.
Craiova: Costică Petrescu, Relly şi Nelu Stănescu, Marga Cismărescu.
Domneşti (Ilfov): Costel Georgescu şi Aurel Ştefănescu.
Găeşti (Dâmboviţa): Toteluş Emanoil şi Milicu Ştefănescu.
Isvoarele (Olt): Gigel N. Ţolescu.
Militari (Ilfov): Th. Dumitrescu.
Perişor (Dolj): Take B. Stoicovici.
Ploeşti: Wilhelm A. George.
Pucioasa (Dâmboviţa): Kiaton Ştefănescu.
Râmnicu-Vâlcea: Margareta Stănescu, Lucreţia Rădulescu, Virginica Bunescu, Mioara Andreisescu, Vetuţa Găină, Viorica Petroşanu, Anina Ionescu, Preda Metz, Petruş Stănescu, Tunsorel Iliescu, Petroşanu Dragoş, Petria Nicolae, Boicescu Cristian, Petrescu C. Marin, Schiteanu A. C., Tudoraşcu N. D.
Roman: Duca Gr.
Timişoara: Fleşieru Octavian, Romescu I. Ioan.
Turnu-Măgurele: Ionel I. Ionescu.

AU DESLEGAT JOCUL IN FLOARE ŞI OAMENI DE STAT CELEBRI

Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M. A. D. Hertz, M. Austriac, M. Virgil, M. S. Weissendorf, M. Bum, M. Şaraga.

AU DESLEGAT ANAGRAME ŞI OAMENI DE STAT CELEBRI

Bucureşti: Robert Dunăreanu.
Craiova: Ana şi Didina Klein.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL IN FLOARE

Bucureşti: Tina I. Friedman, T. Grossman,

(Urmează în pag. 1030)